

EUROPEISKA CENTRALBANKEN

BANKTILLSYN

Tillsynsmanual för SSM

Europeisk banktillsyn:
SSM:s funktion och
tillvägagångssätt för tillsyn

Denna publikation har blivit
föråldrad. Du kan hitta den
senaste versionen på [ECB:s
webbplats för banktillsyn](#)

BANKENTOEZICHT

Mars 2018

BANKTILLSYN BANKU UZRAUDZĪBA

BANKŪ PRIEŽIŪRA NADZÓR BANKOWY

VIGILANZA BANCARIA

BANKFELÜGYELET

BANKING SUPERVISION

SUPERVISION BANCAIRE BANČNI NADZOR

MAOIRSEACHT AR BHAINCÉIREACHT NADZOR BANAKA

BANKING SUPERVISION

PANGANDUSJÄRELEVALVE

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKOVNI DOHLED

БАНКОВ НАДЗОР BANKTILSYN

BANKENAUF SICHT

ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑ PANKKIVALVONTA

SUPRAVEGHERE BANCARĂ BANKOVÝ DOHL'AD

SUPERVIŽJONI BANKARJA

SUPERVISIÓN BANCARIA

BANKING SUPERVISION

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKENAUF SICHT

Innehåll

Användning av tillsynsmanualen	3
Inledning	3
Verksamhetsmål	4
Eurosystemets och den gemensamma tillsynsmekanismens strategiska intentioner	4
Organisationsprinciper för Eurosystemet och den gemensamma tillsynsmekanismen	6
1 Den gemensamma tillsynsmekanismens funktion	8
1.1 SSM:s organisation	8
1.2 SSM:s operativa struktur	10
1.3 Beslutsfattande inom SSM	17
1.4 Samarbete med andra institutioner och myndigheter	30
2 Tillsynscykel	42
2.1 Bidrag till förordningar och tillsynspolicyer	43
2.2 Definition och utarbetande av metoder och standarder	44
2.3 Utförande av daglig tillsyn	46
2.4 Stärkande av banktillsyn	46
3 Utförande av tillsyn enligt SSM som utövas över alla institut som står under tillsyn	50
3.1 Bedömning av begäranden om auktorisation för tillänkta förvärv av kvalificerade innehav i ett kreditinstitut samt passförfarandet	51
3.2 Bedömning av instituts betydelse	59
4 Tillsyn av betydande institut	63
4.1 Strategisk och operativ planering	63
4.2 Riskanalyser för identifiering och bedömning av centrala risker och sårbarheter	68
4.3 Insamling av tillsynsuppgifter	70

4.4	Bedömning av lämplighet hos ledamöter i ledningsorgan (lämplighetsbedömning)	76
4.5	Genomförande av löpande tillsyn	81
4.6	Genomförande av ÖUP	84
4.7	Löpande övervakning av interna modeller	92
4.8	Utförande av inspektioner på plats	93
4.9	Bedömning av särskilda begäranden, anmälningar och ansökningar	93
4.10	Förebyggande och hantering av krissituationer	100
4.11	Tillsynsbefogenheter, verkställighetsåtgärder och sanktioner	104
4.12	Bedömning av godtagbarhet och övervakning av institutionella skyddssystem	112
5	Tillsyn av mindre betydande institut	113
5.1	Tillsyn av de nationella behöriga myndigheternas tillsynsmetoder	114
5.2	Utarbetande av standarder för tillsyn av mindre betydande institut	115
5.3	Tillhandahållande av analytiskt och metodologiskt stöd	116
5.4	Tillsyn av mindre betydande institut på enskild och sektornivå	118
	Ordlista	126
	Förkortningar	130

Användning av tillsynsmanualen

I tillsynsmanualen beskrivs hur den gemensamma tillsynsmekanismen (SSM) är organiserad och vilka metoder, processer och förfaranden används för banktillsyn i euroområdet. Här förklaras även hur samarbete sker mellan SSM och andra myndigheter inom den bredare institutionella ramen.

I manualen beskrivs först hur SSM är organiserad och hur tillsynsuppgifterna fullgörs inom ramen för mekanismen. Därefter beskrivs utförligt hur tillsynen genomförs i praktiken.

Tillsynsmanualen är inte en rättsligt bindande handling, den inrättar inga nya regleringskrav och kan inte på något sätt ersätta de rättsliga krav som fastställs i relevant tillämplig unionsrätt. De metoder som ska tillämpas av SSM vid utövande av dess tillsynsuppgifter fastställs. SSM har befogenhet att frångå den allmänna policy som fastställs i denna manual om det föreligger faktorer i specifika fall som motiverar detta och ifall en tillräcklig motivering ges. Det avvikande valet av policy måste även vara förenligt med de allmänna principerna i unionsrätten, i synnerhet likabehandling, proportionalitet och berättigade förväntningar avseende de enheter som står under tillsyn. Detta är förenligt med etablerad rättspraxis från Europeiska unionens domstol där intern rådgivning, såsom denna manual, definieras som regler för praxis som EU-institutionerna i motiverade fall får frångå. I till exempel punkt 209 i Europeiska unionens domstols dom av den 28 juni 2005 i de förenade målen C-189/02, C-202/02, C-205/02–C-208/02 och C-213/02 fastställs följande: *”Domstolen har vid prövningen av en administrations interna bestämmelser redan fastslagit att sådana bestämmelser, även om de inte kan anses som rättsregler, som administrationen under alla omständigheter skulle vara skyldig att iaktta, likväl utgör vägledande förhållningsregler för den praxis som skall följas och från vilka administrationen, i ett enskilt fall, inte kan avvika utan att ange skäl som är förenliga med likabehandlingsprincipen. Sådana bestämmelser utgör följaktligen en rättsakt som har allmän giltighet, vars rättsstridighet tjänstemän och andra anställda som berörs kan åberopa till stöd för en talan som väckts mot enskilda beslut, vilka har antagits med stöd av nämnda bestämmelser.”*

ECB publicerar denna manual, som utarbetats med stöd av de nationella behöriga myndigheterna, som en del av sin öppenhetspolicy.

Inledning

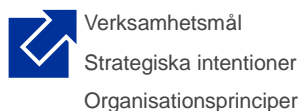
Den gemensamma tillsynsmekanismen inrättades som den första pelaren i den europeiska bankunionen, tillsammans med den gemensamma resolutionsmekanismen (SRM) och det europeiska insättningsgarantisystemet som för närvarande diskuteras. De tre pelarna vilar på det enhetliga regelverkets grund, som gäller för alla EU-länder. Europeisk banktillsyn syftar till att bidra till kreditinstituts säkerhet och sundhet samt det finansiella systemets stabilitet genom

att säkerställa att banktillsynen i hela euroområdet håller en hög standard och tillämpas konsekvent för alla banker.

Även om Europeiska centralbanken (ECB) behåller det slutliga ansvaret genomför den sina tillsynsuppgifter inom ramen för SSM, som består av ECB och de nationella behöriga myndigheterna. Denna struktur sörjer för en stark och konsekvent tillsyn av alla enheter som står under tillsyn i euroområdet, samtidigt som lokal och specifik sakkunskap hos de nationella tillsynsmyndigheterna används på bästa sätt.

På grundval av de uppgifter som anförtros ECB av unionslagstiftaren har SSM-myndigheterna definierat verksamhetsmål för SSM och fastställt dess tillsynsprinciper.

Verksamhetsmål

ECB utför sina tillsynsuppgifter inom ramen för SSM, som består av ECB och nationella behöriga myndigheter. Europeiska centralbanken ansvarar för att SSM fungerar enhetligt och effektivt i syfte att bedriva en ingående och effektiv banktillsyn och bidra till ett säkert och sunt banksystem och till stabilitet i det finansiella systemet.

I syfte att uppnå dessa mål lägger vi i SSM största vikt vid trovärdighet och ansvarighet. Vi utför våra uppgifter på ett öppet och tydligt vis men respekterar samtidigt gällande sekretessregler. Vi eftersträvar en effektiv kommunikation med medborgarna i Europa. I kontakterna med europeiska och nationella myndigheter har vi åtagit oss att handla i enlighet med vad som föreskrivs i lagstiftningen och med hänsyn till oavhängighetsprincipen.

Vi utvecklar ett tillvägagångssätt för tillsyn som uppfyller högsta internationella standarder. Vi vill genomföra EU:s banktillsynspolitik på ett enhetligt och effektivt sätt, baserat på bästa praxis för en oberoende, framtidsinriktad och riskbaserad tillsyn. Vi respekterar proportionalitetsprincipen, den inre marknadens enhetlighet och integritet och allmänhetens intressen. Vi eftersträvar ett gott styre och utför våra arbetsuppgifter i en samarbets- och laganda.

Eurosystemets och den gemensamma tillsynsmekanismens strategiska intentioner

Erkänd myndighet i monetära och finansiella frågor

Baserat på solid konstitutionell grund, oberoende och inre sammanhållning agerar Eurosystemet, centralbankssystemet för euroområdet, som monetär myndighet för euroområdet och som ledande finansiell myndighet, erkänd både inom och utom Europa. I sin strävan att uppfylla sitt huvudmål att upprätthålla prisstabilitet kommer Eurosystemet att göra de ekonomiska och monetära analyser som krävs samt att

anta och genomföra lämpliga politiska beslut. Eurosystemet kommer även att bemöta den monetära och finansiella utvecklingen på ett lämpligt och effektivt sätt.

Finansiell stabilitet och europeisk finansiell integration

I Eurosystemet och inom den gemensamma tillsynsmekanismen (SSM) strävar vi efter att trygga den finansiella stabiliteten och främja europeisk finansiell integration i samverkan med de etablerade institutionella strukturerna. I detta arbete kommer vi att bidra till en politik inriktad på att skapa en sund finansiell stabilitet på europeisk och global nivå.

Ansvarighet, oberoende, trovärdighet – närhet till medborgarna i Europa

I Eurosystemet och inom SSM lägger vi största vikt på trovärdighet och ansvarighet och kommer att vara mycket tydliga samtidigt som vi noga följer gällande sekretessregler. Vi eftersträvar en effektiv kommunikation med medborgarna i Europa. I kontakterna med europeiska och nationella myndigheter har vi åtagit oss att handla i enlighet med vad som föreskrivs i fördragen och med beaktande av oavhängighetsprincipen. Vi kommer därför att följa de förändringar och den utveckling som påverkar penning- och finansmarknaderna och vara lyhörda för allmänhetens intressen och marknadens behov.

Gemensam identitet, tydliga roller och ansvarsområden samt ett gott styre

I Eurosystemet och inom SSM strävar vi efter att stärka en gemensam identitet inom ramen för tydligt definierade roller och ansvarsområden för samtliga deltagare. Både Eurosystemet och SSM kommer därför att bygga på samtliga medlemmars potential och starka engagemang samt deras åtagande och vilja att sträva efter enhällighet. Eurosystemet och SSM eftersträvar även ett gott styre samt smidiga och effektiva organisationsstrukturer och arbetsmetoder.

Bästa praxis för banktillsyn – lika behandling och lika konkurrensvillkor

Inom SSM kommer vi att mäta vårt tillsynssystem mot högsta internationella standarder. Tack vare erfarenheter från alla institutioner kommer vi att kunna kombinera det bästa av vad nationell tillsyn har att erbjuda för att skapa ett system med bästa praxis för alla deltagande medlemsstater. SSM kommer att säkerställa överensstämmelse med det enhetliga regelverket och tillämpliga principer och praxis för tillsyn och på så vis säkerställa lika konkurrensvillkor och lika behandling för samtliga institut som omfattas av tillsynen.

Riskbaserat tillvägagångssätt och proportionalitet – tillsynsåtgärder

SSM:s banktillsyn kommer att vara flexibel och riskbaserad, agera med omdöme och göra framåtblickande kritiska bedömningar. Den kommer att ta hänsyn både till sannolikheten att ett eller flera kreditinstitut fallerar och effekterna därav för den finansiella stabiliteten. SSM:s tillsynsrutiner kommer att följa proportionalitetsprincipen och tillsynens omfattning kommer att anpassas efter de granskade bankernas systemviktighet och riskprofil. SSM:s inriktning medför att tillsynsåtgärder vidtas på ett effektivt sätt och i rätt tid och leder till en noggrann övervakning av kreditinstitutens respons.

Organisationsprinciper för Eurosystemet och den gemensamma tillsynsmekanismen

För Eurosystemet, med beaktande av den underliggande principen om decentralisering:

Deltagande

Alla medlemmar i Eurosystemet och den gemensamma tillsynsmekanismen (SSM) kommer att bidra strategiskt och operativt till målen.

Samarbete

Alla medlemmar i Eurosystemet och SSM kommer att utföra sina uppgifter i en samarbets- och laganda.

Öppenhet och ansvarighet

Alla medlemmar i Eurosystemet och SSM kommer att agera på ett tydligt sätt och ta fullt ansvar för effektiviteten i sina funktioner.

Åtskillnad mellan europeiska och nationella aktiviteter

Europeiska aktiviteter som utförs av nationella centralbanker och nationella behöriga myndigheter kommer tydligt att identifieras och särskiljas från sådana som rör nationella ansvarsområden.

Sammanhållning och enighet

Eurosystemet ska respektera sina medlemmars rättsliga status och agera som en sammanhängande och enad enhet och SSM som en sammanhängande och samordnad enhet. Båda kommer att arbeta som ett team och tala med en röst, med målsättningen att stå nära de europeiska medborgarna.

Utbyte av resurser

Medlemmarna i Eurosystemet och SSM kommer att främja utbytet av personal, kunskaper och erfarenheter.

Effektivt beslutsfattande

Hela beslutsprocessen i Eurosystemet och SSM ska vara effektiv. Beslutsfattandet kommer att fokuseras på analyser, argument och ett fritt meningsutbyte.

Kostnadseffektivitet, utvärdering och metoder

Medlemmarna i Eurosystemet och SSM ska förvalta alla resurser med försiktighet och främja verkningsfulla och kostnadseffektiva lösningar i alla delar av sin verksamhet.

Eurosystemet och SSM ska utveckla kontrollsystem och resultatindikatorer för att mäta hur verksamheten fullföljs och överensstämmer med målsättningen.

Jämförbara metoder för kostnadsutvärdering och kostnadsrapportering ska vidareutvecklas och användas.

Utnyttja synergieffekter och undvika dubbelarbete

Under beaktande av den åtskillnad som ska göras mellan penningpolitik och tillsynsuppgifter ska potentiella synergier och skalekonomier identifieras och utnyttjas i möjligaste mån, både inom Eurosystemet och SSM.

Onödig dubblering av arbete och resurser och alltför omfattande och ineffektiv samordning ska undvikas. Således kommer man att intensivt söka organisatoriska lösningar som säkerställer effektivitet och ett snabbt agerande och som utnyttjar den erfarenhet som finns genom ett intensifierat utnyttjande av befintliga resurser.

När Eurosystemets stödfunktioner läggs ut på entreprenad ska samma kriterier gälla och säkerhetsaspekterna beaktas.

1 Den gemensamma tillsynsmekanismens funktion

1.1 SSM:s organisation

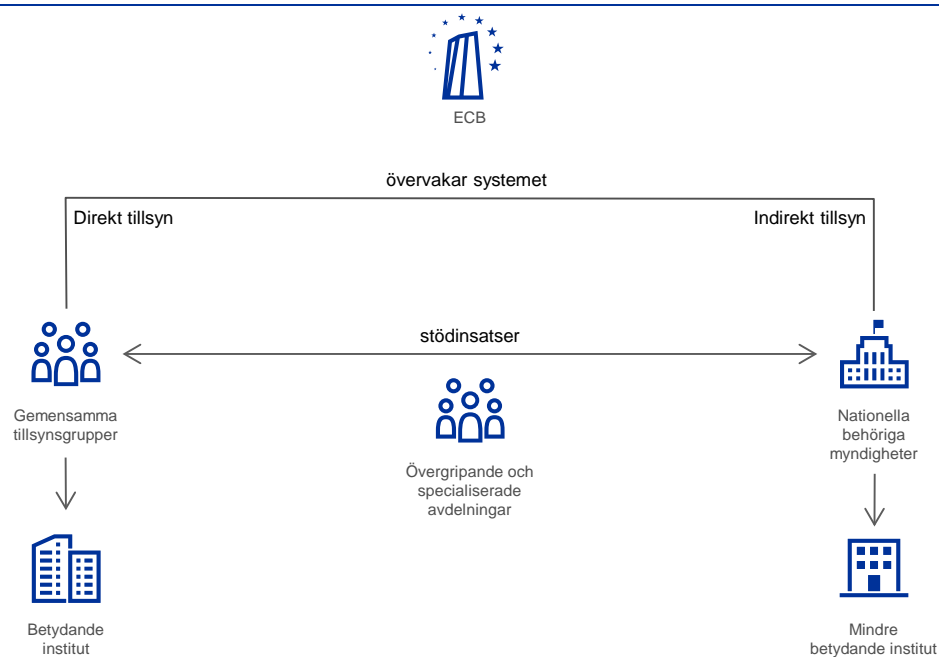
1.1.1 Fördelning av arbetsuppgifter mellan ECB och de nationella behöriga myndigheterna

Artiklarna 6, 14 och 15 i SSM-förordningen

SSM ansvarar för banktillsyn i de deltagande medlemsstaterna. För att säkerställa effektiv tillsyn fördelas respektive tillsynsroller och tillsynsansvar mellan ECB och de nationella behöriga myndigheterna på grundval av betydelsen av de enheter som står under tillsyn. Alla enheter som står under SSM:s tillsyn omfattas av ett gemensamt tillvägagångssätt för tillsyn.

Figur 1
Fördelning av uppgifter inom SSM

Källa: ECB:s banktillsyn.

Inom SSM står ECB, med stöd från de nationella behöriga myndigheterna, för direkt tillsyn av alla institut som klassificeras som betydande sådana. En [förteckning över betydande och mindre betydande institut](#) offentliggörs på ECB:s webbplats för banktillsyn och uppdateras regelbundet. De nationella behöriga myndigheterna står för direkt tillsyn av mindre betydande institut och omfattas av ECB:s tillsyn. Under vissa omständigheter kan ECB även ta över direkt tillsyn av mindre betydande institut.

SSM deltar även i tillsynen av gränsöverskridande institut eller grupper, antingen som hemlandets eller värdlandets tillsynsmyndighet i tillsynskollegier. Vidare deltar SSM, som banktillsynsorgan, i extra tillsyn av finansiella konglomerat.

Tillsynsbeslut inom SSM utarbetas av tillsynsnämnden, som består av ECB och företrädare från de nationella behöriga myndigheterna, och antas av ECB-rådet enligt förfarandet med implicit godkännande som beskrivs senare i denna manual (se punkt 1.3.2).

1.1.2 Ansvarsutkrävande

Artiklarna 20 och 21 i SSM-förordningen

ECB:s beslut om allmänhetens tillgång till Europeiska centralbankens handlingar som innehas av nationella behöriga myndigheter (ECB/2015/16)

ECB:s riktlinje om principerna för det etiska ramverket för den gemensamma tillsynsmekanismen (SSM) (ECB/2015/12)

Ansvarsutkrävande är avgörande för tillsynsbeslutens öppenhet, legitimitet och oberoende. ECB kan hållas ansvarigt för hur det fullgör sina tillsynsuppgifter. Beslut som direkt påverkar enskilda institut kan vara föremål för ett internt granskningsförfarande inför [den administrativa omprövningsnämnden](#). De kan tas upp i Europeiska unionens [domstol](#). I motsats till detta kan de nationella behöriga myndigheternas beslut tas upp i nationella domstolar. ECB är även ansvarig inför de europeiska medborgarna genom Europaparlamentet, i viss utsträckning genom de nationella parlamenten samt genom [Europeiska unionens råd för dess tillsynsverksamhet](#). Det finns fyra huvudsakliga kanaler för politiskt ansvarsutkrävande för ECB:

1. Tillsynsnämndens ordförande deltar regelbundet i *utfrågningar och särskilda överläggningar* i Europaparlamentet och i Eurogruppen i närvaro av företrädare för alla medlemsstater som deltar i SSM. De nationella parlamenten kan även bjuda in ordföranden eller en annan ledamot av tillsynsnämnden, tillsammans med en företrädare för respektive nationella behöriga myndighet.
2. ECB förser Europaparlamentets utskott för ekonomi och valutafrågor med protokoll från tillsynsnämndens sammanträden, inbegripet en omfattande och meningsfull beskrivning av tillsynsnämndens diskussioner samt en kommenterad förteckning över dess beslut.
3. Ledamöterna av Europaparlamentet och Eurogruppen kan ställa skriftliga frågor till tillsynsnämndens ordförande. Dessutom kan de nationella parlamenten be ECB att svara på eventuella synpunkter eller frågor som de kan tänkas ha.
4. ECB lämnar in en offentligt tillgänglig [årsrapport](#) till Europaparlamentet, Europeiska unionens råd, Eurogruppen, Europeiska kommissionen och de nationella parlamenten i de deltagande medlemsstaterna om hur banken har utfört sina tillsynsuppgifter.

ECB:s ram för ansvarsutkrävande beskrivs mer utförligt i SSM-förordningen, ett [interinstitutionellt avtal](#) mellan Europaparlamentet och ECB, och ett [samarförståndsavtal](#) mellan Europeiska unionens råd och ECB.

Dessutom offentliggör Europeiska kommissionen vart tredje år en rapport om tillämpningen av SSM-förordningen, i synnerhet en övervakning av dess potentiella

effekter på den inre marknads förmåga att fungera väl. Europeiska revisionsrätten har befogenhet att granska effektiviteten i ECB:s förvaltning (se punkt 1.4.5) och Internationella valutafonden (IMF) genomför regelbundna granskningar genom granskningsprogrammet för den finansiella sektorn (se punkt 1.4.6).

1.2 SSM:s operativa struktur

1.2.1 Organisation av ECB:s banktillsyn

Separationsprincipen

Artikel 25 i SSM-förordningen
Europeiska centralbankens beslut om genomförandet av åtskillnaden mellan Europeiska centralbankens penningpolitiska funktion och tillsynsfunktion (ECB/2014/39)

Som svar på finanskrisen anförtrorde Europeiska unionens råd och Europaparlamentet ECB med tillsynsuppgifter. ECB erhöll dessa uppgifter utöver sin penningpolitiska funktion. För att förebygga intressekonflikter mellan ECB:s penningpolitik och tillsynsuppgifter måste ECB säkerställa en separation så att varje uppgift utförs i enlighet med tillämpliga mål.

ECB har en oberoende [tillsynsnämnd](#), som lägger fram utkast till tillsynsbeslut till [ECB-rådet](#). ECB-rådet kan anta eller motsätta sig de föreslagna besluten men kan i princip inte ändra dem. Vidare hålls ECB-rådets överläggningar om tillsynsfrågor strikt åtskilda från dem som rör andra ECB-uppgifter, med separata dagordningar och sammanträden.

Separationsprincipen omfattar även regler om informationsutbyte mellan ECB:s två funktioner: Konfidentiell information får endast utbytas på grundval av behovsfull behörighet, utan att detta äventyrar målen för något av verksamhetsområdena. [Direktionen](#) beslutar om åtkomsträttigheter till konfidentiell information.

Separation på personalnivå säkerställs genom inrättande av fyra särskilda generaldirektorat med ansvar för mikrotillsyn och ett generaldirektorat för tillsynsnämndens sekretariat, som i enlighet med sina uppgifter rapporterar till tillsynsnämndens ordförande och vice ordförande.

Generaldirektoraten för mikrotillsyn

De fyra generaldirektoraten (GD) och generaldirektoratet för tillsynsnämndens sekretariat utför de tillsynsuppgifter som tilldelats ECB i samarbete med de nationella behöriga myndigheterna.

- Generaldirektoraten för mikrotillsyn I och II (GD Mikrotillsyn I och II) ansvarar för den direkta dagliga tillsynen av betydande institut.
- Generaldirektoratet för mikrotillsyn III (GD Mikrotillsyn III) ansvarar för övervakningen av den tillsyn av mindre betydande institut som utförs av de

nationella behöriga myndigheterna samt för alla gemensamma förfaranden som gäller mindre betydande institut.

- Generaldirektoratet för mikrotillsyn IV (GD Mikrotillsyn IV) utför övergripande och specialiserade uppgifter med avseende på alla kreditinstitut som står under tillsyn enligt SSM och tillhandahåller expertis och stöd till GD Mikrotillsyn I och II i samband med exempelvis interna modeller och inspektioner på plats.
- Dessutom består generaldirektoratet för tillsynsnämndens sekretariat av en avdelning för beslutsfattande, som stöder tillsynsnämndens verksamhet genom att hjälpa till med förberedelser inför sammanträden och relaterade rättsliga frågor samt av tre avdelningar för auktorisering, kvalitetssäkring samt verkställighet och sanktioner, vilka tillhandahåller övergripande uppgifter avseende SSM.

Rollen för de fem generaldirektoraten i beslutsprocessen beskrivs nedan (se punkt 1.3).

Gemensamma tjänster

Utöver de fem generaldirektoraten med ansvar för mikrotillsyn bidrar ECB:s gemensamma tjänster med stöd till både penningpolitiken och tillsynsfunktionen.

Dessa gemensamma tjänster täcker följande områden: personalfrågor, informationssystem, kommunikation, budget och organisation, lokaler, internrevision, rättsfrågor samt statistik. Genom desamma kan ECB utnyttja synergieffekter samtidigt som den nödvändiga separationen mellan penningpolitik och banktillsyn respekteras. Generaldirektoratet för statistik offentliggör till exempel regelbundet en [omfattande uppsättning av statistik över banktillsyn](#) på ECB:s webbplats för banktillsyn. Datasetet uppdateras kvartalsvis och inbegriper information om banker som betecknats som betydande institut, och täcker aspekter såsom bankers lönsamhet, kapitalbehov, och kvaliteten på deras tillgångar.

1.2.2

Gemensamma tillsynsgrupper

Den dagliga tillsynen av betydande institut utförs av gemensamma tillsynsgrupper som är verksamma inom GD Mikrotillsyn I och II. Såsom visas i [figur 2](#) består de gemensamma tillsynsgrupperna av personal från både ECB och de nationella behöriga myndigheterna i de länder där de betydande instituten, inbegripet deras bankdotterföretag eller gränsöverskridande filialer, är etablerade. En gemensam tillsynsgrupp inrättas för varje betydande institut på högsta konsolideringsnivå. Storleken, den övergripande sammansättningen och organisationen för en gemensam tillsynsgrupp varierar beroende på naturen, komplexiteten, storleken, affärsmodellen och riskprofilen för den enhet som står under tillsyn.

Den gemensamma tillsynsgruppen är ansvarig för utarbetande och organisation av [programmet för tillsynsgranskning](#) och för genomförande av löpande tillsyn på

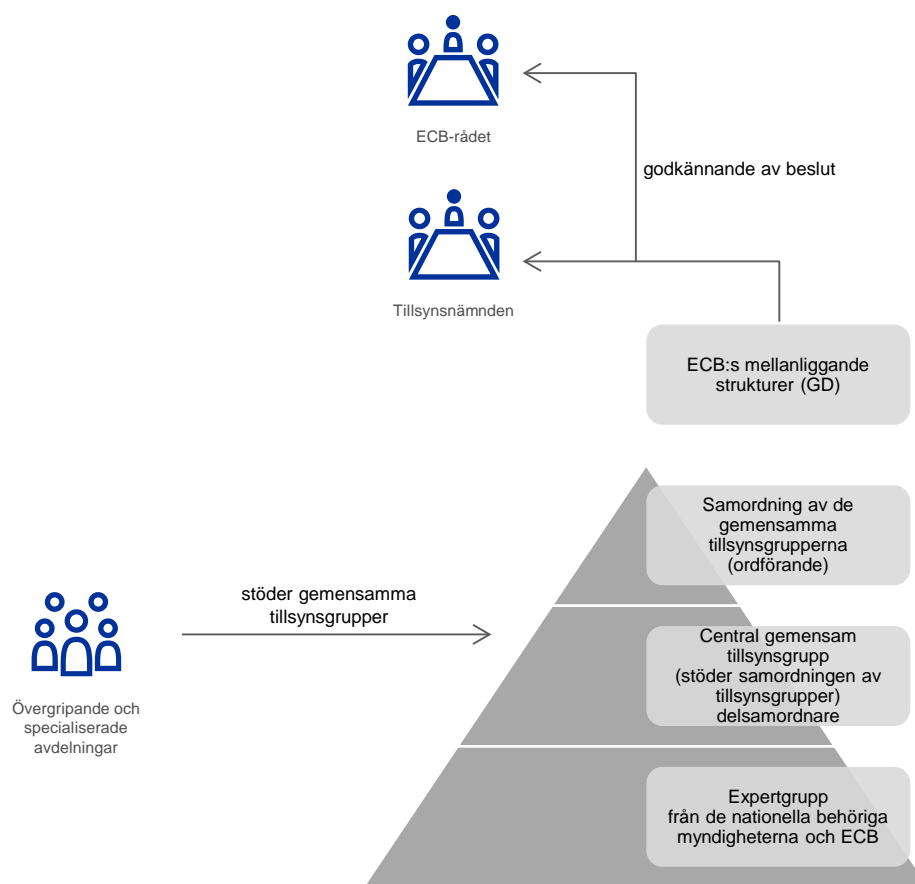

Artiklarna 3, 4, 5 och 6 i
ramförordningen om SSM

grupp-, undergrupps- och företagsnivå. Dessa uppgifter omfattar bedömningar av ett instituts riskprofil, affärsmodell och strategi, riskhanteringsystem, system för intern kontroll samt intern styrning. Väsentliga delar av detta arbete utgörs av genomförande av en **översyns- och utvärderingsprocess** och upprätthållande av en regelbunden dialog med det institut som står under tillsyn. Medlemmarna i den gemensamma tillsynsgruppen kan också delta i **inspektioner på plats och i utredningar av interna modeller**.

Figur 2

De gemensamma tillsynsgruppernas funktion

Källa: ECB:s banktillsyn.

För vissa uppgifter som inriktas på ett specifikt tema eller som kräver särskild teknisk expertis kan de gemensamma tillsynsgrupperna behöva ytterligare stöd från ECB:s övergripande och specialiserade expertavdelningar. Övergripande och specialiserade funktioner bidrar även till, och tillhandahåller förfaranden för, de gemensamma tillsynsgrupperna så att de kan uppnå en gemensam förståelse och en samordnad metod.

Samordnaren och delsamordnarna av gemensamma tillsynsgrupper

Varje gemensam tillsynsgrupp leds av en samordnare vid ECB. Delsamordnarna vid de nationella behöriga myndigheterna stöder samordnaren av den gemensamma tillsynsgruppen i den dagliga tillsynen av betydande institut, vilket även återspeglar de relevanta nationella behöriga myndigheternas åsikter. De bidrar till exempel till utarbetandet och översynen av programmet för tillsynsgranskning.

Samordnarna av de gemensamma tillsynsgrupperna utses för en period på tre till fem år. Samordnarna av de gemensamma tillsynsgrupperna förväntas rotera regelbundet, även om det bör hållas i åtanke att alla medlemmarna i en gemensam tillsynsgrupp inte kan rotera på samma gång.

Central gemensam tillsynsgrupp

De gemensamma tillsynsgrupperna för banker med betydande verksamhet i mer än en deltagande medlemsstat inrättar en central gemensam tillsynsgrupp. Den centrala gemensamma tillsynsgruppen leds av samordnaren av den gemensamma tillsynsgruppen och består av delsamordnarna av alla de relevanta nationella tillsynsmyndigheterna beroende på betydelsen av det lokala dotterföretaget eller den lokala filialen. Den centrala gemensamma tillsynsgruppen är ansvarig för organisation av fördelningen av arbetsuppgifter bland medlemmarna i den gemensamma tillsynsgruppen, och utarbetar och granskar programmet för tillsynsgranskning samt övervakar dess genomförande och granskar bedömningen.

1.2.3

Organisation av tillsynsfunktionen

Artiklarna 4, 6, 12 och 31 i SSM-förordningen

Artiklarna 43, 62, 67, 70, 96, 97, 98, 99 och 100 i ramförordningen om SSM

De nationella behöriga myndigheterna är ansvariga för den direkta tillsynen av mindre betydande institut. De planerar och genomför den löpande tillsynen med sina egna resurser och förfaranden för beslutsfattande. Dessutom utövar de nationella behöriga myndigheterna tillsyn inom områden som inte omfattas av SSM-förordningen.

ECB (GD Mikrotillsyn III) är ansvarigt för att SSM fungerar på ett effektivt och enhetligt sätt och säkerställer att de tillsynsmetoder som tillämpas av de nationella behöriga myndigheterna håller en hög kvalitet. I detta sammanhang anförtros ECB ett tillsynsansvar för att säkerställa enhetlig tillsyn som baseras på tillämpning av hög tillsynsstandard. GD Mikrotillsyn III uppnår dessa mål i) genom att beakta tillämpningen, på ett proportionellt sätt, av de tillsynsmetoder som utarbetats av GD Mikrotillsyn IV för betydande institut på mindre betydande institut och ii) genom att utarbeta gemensamma tillsynsstandarder för tillsynen av mindre betydande institut.

ECB har ett nära samarbete med de nationella behöriga myndigheterna vid utförande av sina tillsynsuppgifter. Samarbete mellan ECB och de nationella behöriga myndigheterna är avgörande för att skapa en gemensam tillsynskultur för

hela SSM och för att säkerställa att systemet fungerar på ett enhetligt sätt. ECB utövar tillsyn genom att utfärda gemensamma tillsynsstandarder för de nationella behöriga myndigheternas tillsyn av mindre betydande institut, samt genom att samla in och behandla information från de nationella behöriga myndigheterna och genom att genomföra tematiska granskningar. Sådan information ger en översikt av de nationella behöriga myndigheternas tillsynspraxis och tillsynsbeslut samt av de mindre betydande instituten och sektorerna av dessa.

I detta sammanhang omfattar ECB:s tillsynsfunktion de nationella behöriga myndigheternas tillsyn av mindre betydande institut i syfte att identifiera svaga institut och säkerställa enhetliga tillsynsstandarder av hög kvalitet för hela SSM. Inom ramen för sin tillsynsfunktion tillämpar ECB en proportionell och riskorienterad metod. Följaktligen kan rapporteringskrav samt tillsynsverksamheten för GD Mikrotillsyn III vid behov komma att öka för institut med högre prioritet. I enlighet därmed deltar ECB i krishantering av mindre betydande institut genom sin kristillsynsverksamhet.

Emellanåt tillhandahåller ECB:s personal sakkunskap och stöd till de nationella behöriga myndigheterna, till exempel genom att delta i inspektioner på plats. För att bidra till att främja en gemensam tillsynskultur befrämjar ECB även personalutbyte bland de nationella behöriga myndigheterna.

1.2.4 Övergripande och specialiserade expertfunktioner

Övergripande och specialiserade avdelningar vid GD Mikrotillsyn IV stöder tillsynen av både betydande och mindre betydande institut. De övergripande avdelningarna har en nära samverkan med de gemensamma tillsynsgrupperna genom att exempelvis fastställa och införa gemensamma metoder och standarder, och genom att erbjuda stöd inom metodfrågor. Dessa avdelningar säkerställer att en gemensam förståelse och en samordnad metod uppnås. De utför specialiserade uppgifter samt tillhandahåller analys och expertstöd till de gemensamma tillsynsgrupperna och de nationella behöriga myndigheterna.

1.2.5 Kommunikation inom SSM

Såsom beskrivs ovan förlitar sig SSM på ett nära samarbete mellan ECB och de nationella behöriga myndigheterna. Ett smidigt samarbete och ett fortlöpande informationsutbyte mellan ECB och de nationella behöriga myndigheterna och inom ECB gör det möjligt för SSM att fungera korrekt och uppnå tillsynsresultat av hög kvalitet.

Samarbete mellan ECB och de nationella behöriga myndigheterna

Principen om samarbete i god tro gäller för all tillsynsverksamhet. För den direkta tillsynen av betydande institut samarbetar GD Mikrotillsyn I och II med de nationella

behöriga myndigheterna på daglig basis genom de respektive gemensamma tillsynsgrupperna. Vad gäller tillsynen av mindre betydande institut upprätthåller GD Mikrotillsyn III nära kontakter med de nationella behöriga myndigheterna genom ett särskilt nätverk för den högre ledningen.

De nationella behöriga myndigheterna bidrar även till verksamheten inom de övergripande och specialiserade avdelningarna genom olika typer av forum, såsom nätverk av experter.

Vidare kan tillsynsnämnden besluta att inrätta arbetsgrupper som består av ECB och företrädare för de nationella behöriga myndigheterna och som ska inrikta sig på specifika övergripande ämnen och ge stöd till arbetet inom de övergripande avdelningarna.

Informationshantering

ECB:s policy för informationshantering går ut på att främja och stödja att skapande, användning, hantering och inhämtande av information sker på ett systematiskt, ändamålsenligt och effektivt sätt. Denna policy medger att information utbyts mellan ECB och de nationella behöriga myndigheterna på grundval av behovenlig behörighet.

Denna policy genomförs genom ECB:s informationshanteringsystem, som tillhandahåller den tekniska grunden för säkerställande av att alla gemensamma tillsynsgrupper tillämpar de gemensamma metoderna och standarderna för banktillsyn.

1.2.6 Fördelning av personal och finansiella resurser

Fördelning av personal för tillsynen av betydande och mindre betydande institut

Tillsynsmetoderna inom ramen för SSM är riskbaserade och proportionella. Inom ramen för dessa metoder beaktas både vilken nivå av skada som fallissemang för en enhet som står under tillsyn skulle kunna orsaka med avseende på finansiell stabilitet och hur troligt det är att ett sådant fallissemang uppstår. De står även i proportion till riskprofilen för den enhet som står under tillsyn. Dessa tillsynsprinciper syftar till att säkerställa ändamålsenlig och grundlig tillsyn, samtidigt som en effektiv fördelning av begränsade tillsynsresurser underlättas.

För ECB:s direkta tillsyn samordnas fördelningen av resurser och expertis inom SSM av avdelningen för planering och samordning av SEP, tillsammans med de relevanta övergripande funktionerna och de nationella behöriga myndigheterna. De gemensamma tillsynsgrupperna står för den operativa planeringen under ECB:s samordning. För varje betydande bank tar de fram ett programförslag för

tillsynsgranskning (SEP), där de huvudsakliga tillsynsuppgifterna och den huvudsakliga tillsynsverksamheten för de följande tolv månaderna, och deras preliminära tidsplaner och mål samt behoven för inspektioner på plats och utredningar av interna modeller fastställs. Inspektioner på plats planeras och tilldelas personal i nära samarbete med de nationella behöriga myndigheterna, som tillhandahåller de flesta uppdragschefer och gruppmedlemmar. SEP beskrivs utförligt i punkt 4.1.3.

För den direkta tillsynen av mindre betydande institut planerar och genomför de nationella behöriga myndigheterna sin löpande tillsyn i linje med SSM:s övergripande strategi, med sina egna resurser och förfaranden för beslutsfattande.

De nationella behöriga myndigheterna uppmuntras att delta i personalutbyten med ECB och mellan varandra, under perioder av varierande tidslängd och på olika nivåer av organisationen. Villkoren för sådana personalutbyten fastställs i förväg och från fall till fall. Personalutbyten främjar de gemensamma tillsynsgruppernas multinationella natur och ger dem viss flexibilitet när de behöver extra stöd eller specifik expertis. Personal från ECB och de nationella behöriga myndigheterna följer även ett gemensamt utbildningsprogram, som hjälper dem att stärka enhetligheten i tillsynsmetoder och att främja en gemensam tillsynskultur.

Finansiella resurser

Artikel 20 i SSM-förordningen
Europeiska centralbankens
förordning om tillsynsavgifter
(ECB/2014/41)

Europeiska centralbankens
beslut om metoder och
förfaranden för att bestämma
och insamla uppgifter
avseende avgiftsfaktorer som
används för att beräkna de
årliga tillsynsavgifterna
(ECB/2015/7)

ECB täcker kostnaderna för sina tillsynsuppgifter och sitt tillsynsansvar genom att ta ut en årlig avgift från alla banker som står under tillsyn i euroområdet, utan att detta påverkar de nationella behöriga myndigheternas rätt att ta ut avgifter i enlighet med nationell lagstiftning. Det totala beloppet av [årliga tillsynsavgifter](#) offentliggörs den 30 april varje år i ett ECB-beslut. De sammanlagda kostnaderna delas sedan upp i två kategorier:

- Direkt tillsyn: tas ut från betydande institut, som omfattas av direkt tillsyn från ECB.
- Indirekt tillsyn: tas ut från mindre betydande institut, som omfattas av direkt tillsyn från de respektive nationella tillsynsmyndigheterna.

Avgiften för en enhet som står under tillsyn består av en minimidel och en rörlig del. Minimidelen är en fast procentsats av de totala årsavgifterna inom ovannämnda kategorier. Den rörliga delen beräknas på grundval av avgiftsfaktorer med anknytning till en banks storlek och riskprofil, inbegripet dess riskvägda tillgångar. Dessa avgiftsfaktorer mäts per det totala värdet av tillgångarna respektive den totala riskexponeringen.

De utgifter ECB ådrar sig för genomförande av tillsynsuppgifterna består främst av direkta utgifter för ECB:s banktillsyn och de gemensamma tjänster som utnyttjas för tillsynsfunktionen. Denna utgift kan identifieras separat inom ECB:s budget.

ECB:s budgetmyndighet är knuten till ECB-rådet, som antar ECB:s årsbudget efter ett förslag från direktionen och efter samråd med tillsynsnämndens ordförande och vice ordförande för frågor som rör banktillsyn.

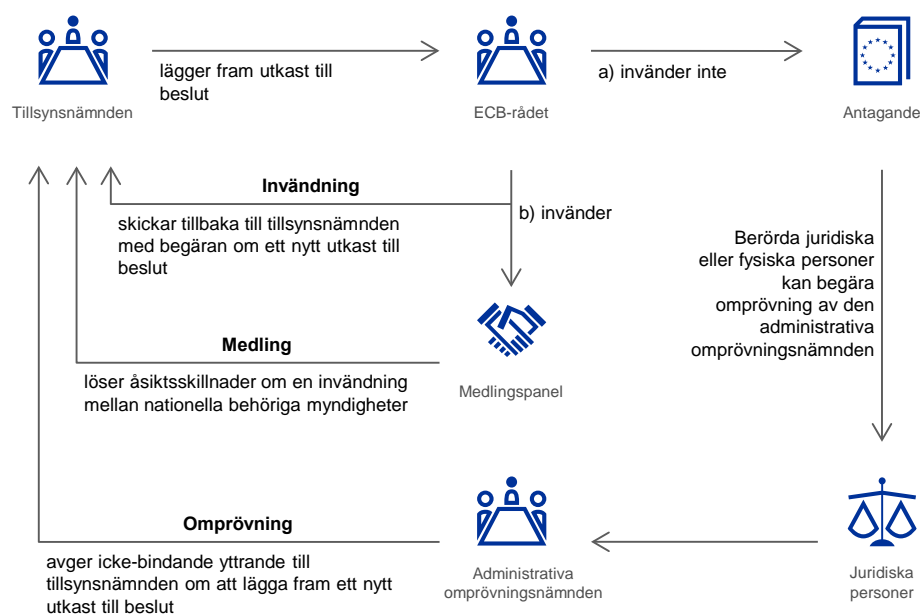
ECB lämnar varje år in en rapport om den planerade utvecklingen av strukturen och beloppen för de årliga tillsynsavgifterna till Europaparlamentet, Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen och eurogruppen.

1.3 Beslutsfattande inom SSM

Som regel antas beslut med anknytning till utförande av ECB:s tillsynsuppgifter av ECB-rådet enligt **förfarandet med implicit godkännande**. Enligt detta förfarande godkänns fullständiga utkast till beslut av tillsynsnämnden och skickas sedan till ECB-rådet för slutligt antagande. De fullständiga utkasten till beslut anses vara godkända om ECB-rådet inte motsätter sig detta inom en period på högst tio arbetsdagar.

Förfarandet med implicit godkännande tillämpas inte endast för enskilda tillsynsbeslut utan även för ECB:s rättsakter om utförandet av tillsynsuppgifter, policydokument eller andra former av kommunikation genom vilka ECB åtar sig utövandet av dess tillsynsuppgifter.

Figur 3
Förfarandet med implicit godkännande

Källa: ECB:s banktillsyn.

Förfarandet med implicit godkännande utgör dock inte det enda förfarandet för beslutsfattande inom ECB. Andra förfaranden för beslutsfattande kan gälla och en delegering av befogenheter att fatta beslut för vissa typer av tillsynsbeslut har

inrättats, till exempel för vissa beslut om bedömningen av lämpliga krav och ändringar av betydande beslut. Tillsynsåtgärder utöver beslut beskrivs i punkt 1.3.2.

1.3.1

Beslutsfattande

Artikel 26 i SSM-förordningen

Delarna VI och VII i ramförordningen om SSM

Artikel 283 i EUF-fördraget

Artikel 11.6 i ECBS-stadgan

Europeiska centralbankens beslut om utnämningen av Europeiska centralbankens företrädare i tillsynsnämnden (ECB/2014/4)

Tillsynsnämndens arbetsordning

Uppförandekodex för tillsynsnämndens ledamöter

ECB:s arbetsordning

Medlingspanelens arbetsordning

I de följande punkterna beskrivs de berörda parterna och deras respektive ansvarsområden i beslutsprocessen.

ECB-rådet

ECB-rådet är det slutliga beslutsfattande organet vid utövande av ECB:s uppgifter, inbegripet tillsynsuppgifter. Som regel antas rättsakter om banktillsyn enligt förfarandet med implicit godkännande. Detta förfarande har inrättats genom SSM-förordningen och ger vederbörlig vikt åt tillsynsnämndens roll som det interna organ vid ECB som ansvarar för planeringen och utförandet av tillsynsuppgifterna, inbegripet godkännande av fullständiga utkast till beslut. Inom ramen för detta förfarande kan ECB-rådet inte ändra fullständiga utkast till beslut, utan kan endast godkänna eller motsätta sig desamma.

Direktionen

Direktionen ansvarar för hanteringen av ECB:s löpande verksamhet. Tillsynsnämndens vice ordförande sitter som ledamot i direktionen.

Tillsynsnämnden

Tillsynsnämnden ansvarar för planeringen och utförandet av ECB:s tillsynsuppgifter såsom de fastställs i SSM-förordningen. Tillsynsnämndens godkännande krävs för alla utkast till tillsynsbeslut med rättsligt bindande verkan, innan de läggs fram till ECB-rådet för slutligt antagande enligt förfarandet med implicit godkännande. **Tillsynsnämnden** består av en ordförande, en vice ordförande, fyra företrädare för ECB, en företrädare vardera för de nationella behöriga myndigheterna och en företrädare för varje nationell centralbank om den nationella behöriga myndigheten inte är en centralbank. När det gäller omröstning ses dock företrädarna för den nationella behöriga myndigheten och den nationella centralbanken för en viss medlemsstat som en ledamot.

Styrkommittén har till uppgift att stödja tillsynsnämndens verksamhet och förbereda dess sammanträden. Den består av en mindre grupp av tillsynsnämndens ledamöter och har inga beslutsbefogenheter.

Generaldirektoraten för mikrotillsyn I–IV

De gemensamma tillsynsgrupperna i GD Mikrotillsyn I och II är de huvudsakliga upphovsmännen till utkast till beslut som riktas till de enheter som står under tillsyn. De utarbetar utkast till beslut på grundval av information som erhålls genom löpande tillsyn, inbegripet inspektioner på plats och utredningar av interna modeller. Avdelningen för beslutsfattande, som är en del av generaldirektoratet för tillsynsnämndens sekretariat, har ett nära samarbete med de gemensamma tillsynsgrupperna och deras beslutsprocess, inbegripet uppfyllande av rättssäkerhetskrav.

GD Mikrotillsyn III kan också vara upphovsman till utkast till beslut, främst för gemensamma förfaranden med anknytning till mindre betydande institut och förslag om allmänna instruktioner riktade till de nationella behöriga myndigheterna med avseende på grupper eller kategorier av mindre betydande institut.

GD Mikrotillsyn IV är direkt delaktigt i beslutsprocessen för inspektioner på plats, och i utfärdandet av nya förordningar, policyer eller metoder. GD Mikrotillsyn IV är också direkt delaktigt genom tillhandahållandet av specialiserat stöd till de gemensamma tillsynsgrupperna, i synnerhet med avseende på ÖUP-beslut, till exempel genom att på förhand tillhandahålla övergripande analyser.

Generaldirektoratet för tillsynsnämndens sekretariat

Generaldirektoratet för tillsynsnämndens sekretariat består av avdelningen för beslutsfattande, samt tre avdelningar för auktorisering, kvalitetssäkring respektive verkställighet och sanktioner som har övergripande funktioner. Avdelningen för beslutsfattande bidrar till och säkerställer effektivt beslutsfattande, och garanterar därmed beslutsprocessens institutionella kvalitet. Avdelningen för beslutsfattande tillhandahåller stöd till tillsynsnämndens verksamhet. Detta inbegriper förberedelse och uppföljning av sammanträden och skriftliga förfaranden, samt utarbetande och översyn av förslag och beslut. Avdelningen för beslutsfattande stöder alla verksamhetsområden i att utarbeta dokumentation för tillsynsnämnden och ger råd om beslutsprocessen. Avdelningen för beslutsfattande samordnar med ECB-rådets sekretariat rörande alla beslutsprocesser för ECB:s tillsynsuppgifter och stöder förberedelserna av ECB-rådets sammanträden om tillsynsfrågor.

Nationella behöriga myndigheter

Utöver de nationella behöriga myndigheternas deltagande i de gemensamma tillsynsgrupperna spelar de i sig en viktig roll i beslutsprocesserna. De kan lägga fram utkast till tillsynsbeslut. För [gemensamma förfaranden](#) föreskrivs uttryckligen i ramförordningen om SSM att ECB bör fatta ett beslut på grundval av ett förslag från en nationell behörig myndighet. De nationella behöriga myndigheterna förblir ansvariga för alla tillsynsuppgifter som inte har överförts till SSM, såsom konsumentskydd eller bekämpning av penningtvätt.

Medlingspanel

Om ECB-rådet invänder mot ett beslut som lagts fram enligt förfarandet med implicit godkännande kan en nationell behörig myndighet som berörs av beslutet och har andra åsikter lägga fram en begäran till tillsynsmyndigheten för medling i syfte att lösa sådana skiljaktiga meningar, i syfte att säkerställa en separation mellan penningpolitik och tillsynsuppgifter. Invändningen kommer att hanteras av medlingspanelen, som inbegriper en medlem per deltagande medlemsstat, vald bland ledamöterna i ECB-rådet och tillsynsmyndigheten, och fattar beslut med enkel majoritet, där varje medlem har en röst.

1.3.2

Typer av tillsynsåtgärder

Artiklarna 132, 139.2 e och 288.2 i EUF-fördraget

Artikel 4 och kapitel III avsnitt 2 i SSM-förordningen

Avdelning 2 i ramförordningen om SSM

Ett **tillsynsbeslut** är en rättsakt som antas av ECB vid utövandet av de uppgifter och befogenheter som den tilldelats genom SSM-förordningen och är vanligtvis riktat till ett kreditinstitut. Genom beslutet beviljas rättigheter och/eller åläggs skyldigheter som ändrar situationen för adressaten. Beslutet kan inbegripa tilläggsbestämmelser såsom tidsfrister, villkor, skyldigheter eller icke-bindande rekommendationer. Medan villkor gör beslutets effekt beroende av specifika händelser utgör skyldigheter ytterligare krav som adressaten måste uppfylla, vanligtvis inom en specificerad tidsfrist. Såvida inte ett beslut godkänns genom delegering godkänns det i utkastformat av tillsynsmyndigheten och lämnas därefter till ECB-rådet för antagande enligt förfarandet med implicit godkännande. Om beslutet dock påverkar adressaten negativt antas det slutliga tillsynsbeslutet från ECB efter att adressatens yttrandeperiod löpt ut, med vederbörligt beaktande av de synpunkter som tagits upp av parterna. Det slutliga tillsynsbeslutet har en rättsligt bindande verkan på adressaten.

Förutom tillsynsbeslut kan flera andra tillsynsåtgärder vidtas, beroende på den tillämpliga rättsliga ramen, åtgärdens avsedda effekt, adressaten/adressaterna och proportionalitet.

En **operativ insats** utgör inte någon del av den formella beslutsprocessen. Den måste inte ha en viss rättslig form och omfattar icke-bindande och icke-verkställbara tillsynsförväntningar, uttalanden och andra insatser.

I fall där frågan har en viss betydelse kan tillsynsmyndigheten tillfrågas om att på förhand godkänna en specifik tillsynsmetod eller kan den underrättas i efterhand. När så krävs kan ECB, efter en operativ insats, anta ett tillsynsbeslut med identiskt eller liknande innehåll.

Rekommendationer kan antas för att uttrycka icke-bindande tillsynsförväntningar från ECB, antingen till enheter som står under tillsyn eller relevanta tredje parter, eller till de nationella behöriga myndigheterna.

Rekommendationer till enheter som står under tillsyn utgör allmängiltiga rättsakter, som godkänns av ECB-rådet enligt förfarandet med implicit godkännande och offentliggörs på ECB:s webbplats för banktillsyn samt i *Europeiska unionens officiella*

tidning. Dessa rekommendationer används som verktyg för att underrätta allmänheten om ECB:s tillsynsmetoder.

Rekommendationer som riktas till de nationella behöriga myndigheterna är icke-bindande och utgör ett alternativ till de bindande riktlinjerna, vilket ger de nationella behöriga myndigheterna mer flexibilitet. Sådana rekommendationer kan specifikt röra tillsynen av mindre betydande institut, eller kan utgöra en utvidgning av en befintlig rekommendation riktad till betydande institut till att även omfatta mindre betydande sådana. De kan vara offentliga eller inte. Exempel på rekommendationer återfinns på [ECB:s webbplats för banktillsyn](#).

Artiklarna 9 och 6.5 i SSM-förordningen

Instruktioner är ett annat verktyg som finns till ECB:s förfogande. För det första kan ECB använda detta verktyg för att instruera de nationella behöriga myndigheterna att utnyttja sina befogenheter enligt nationell lagstiftning i den utsträckning som krävs för att utföra de uppgifter som tilldelats ECB genom SSM-förordningen. De nationella behöriga myndigheterna underrättar ECB om de åtgärder som vidtagits. För det andra kan ECB utfärda allmänna instruktioner till de nationella behöriga myndigheterna om mindre betydande institut. Dessa instruktioner avser specifika tillsynsbefogenheter som innehålls av en nationell behörig myndighet och gäller grupper eller kategorier av mindre betydande institut, snarare än någon specifik enhet.

Europeiska centralbankens beslut (EU) 2015/530 om metoder och förfaranden för att bestämma och insamla uppgifter avseende avgiftsfaktorer som används för att beräkna de årliga tillsynsavgifterna (ECB/2015/7)

Allmängiltiga beslut kan användas för bindande förfarandekrav som är tillämpliga för alla enheter som står under tillsyn, en undergrupp därav eller de nationella behöriga myndigheterna. Det huvudsakliga målet med dessa beslut är att klargöra ECB:s förväntningar gentemot de enheter som står under tillsyn. Allmängiltiga beslut antas enligt förfarandet med implicit godkännande ifall den framtida, specifika utövningen av ECB:s tillsynsuppgifter fastställs i detsamma (se till exempel beslut (EU) 2015/530 i marginalen). De offentliggörs sedan på ECB:s webbplats för banktillsyn och i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Riktlinje (EU) 2017/697 om de alternativ och handlingsutrymmen som nationella behöriga myndigheter ges genom unionsrätten avseende mindre betydande institut (ECB/2017/9)

Riktlinjer är rättsakter riktade till de nationella behöriga myndigheterna som är bindande med avseende på de resultat som ska uppnås, men som medger flexibilitet vad gäller hur de genomförs. De har särskild betydelse för ECB:s indirekta tillsyn av mindre betydande institut (se till exempel riktlinje (EU) 2017/697 i marginalen och andra riktlinjer på ECB:s webbplats för banktillsyn).

Förordning (EU) 2016/445 om de alternativ och det handlingsutrymme som ges genom unionsrätten (ECB/2016/4)

Förordningar är allmängiltiga. De är bindande i sin helhet och direkt tillämpliga i medlemsstaterna i euroområdet. Förordningar offentliggörs på ECB:s webbplats för banktillsyn och i *Europeiska unionens officiella tidning*. (Se till exempel förordning (EU) 2016/445 i marginalen.) Vidare kan ECB även anta förordningar i den utsträckning som krävs för att organisera eller specificera arrangemang för att uppfylla de uppgifter som de tilldelats genom SSM-förordningen.

I **handböcker/vägledningar** uttrycks ECB:s tillsynsförväntningar. På sin webbplats för banktillsyn har ECB offentliggjort ett antal vägledningar till banker om ämnen såsom de alternativ och det handlingsutrymme som ges genom unionsrätten, lämplighetsbedömningar, lånefinansierade transaktioner, hantering av nödlidande lån etc.

1.3.3 Tillsynsbeslut: utarbetande och beslutsfattande

Utarbetande av ett utkast till beslut

Artikel 22 i SSM-förordningen

Ett utkast till ett beslut utarbetas närhelst en tillsynsprocess behöver leda till ett beslut. Det kan antingen baseras på en ansökan från en enhet som står under tillsyn eller kan en gemensam tillsynsgrupp, de nationella behöriga myndigheterna eller ECB:s övergripande avdelning ta initiativ till detsamma.

Rättssäkerhet

Artiklarna 22 och 26 i SSM-förordningen

Artiklarna 31 och 33 i ramförordningen om SSM

Rådets förordning (Euratom) nr 1 om vilka språk som skall användas i Europeiska atomenergigemenskapen – Förordning nr 1 om de förfaranden som skall tillämpas för de underrättelser som föreskrivs i artikel 41 i fördraget

Rättssäkerhetskrav inbegriper tillfredsställande motivering till utkastet till beslut samt beviljande av rätten att yttra sig (vid behov).

Motivering

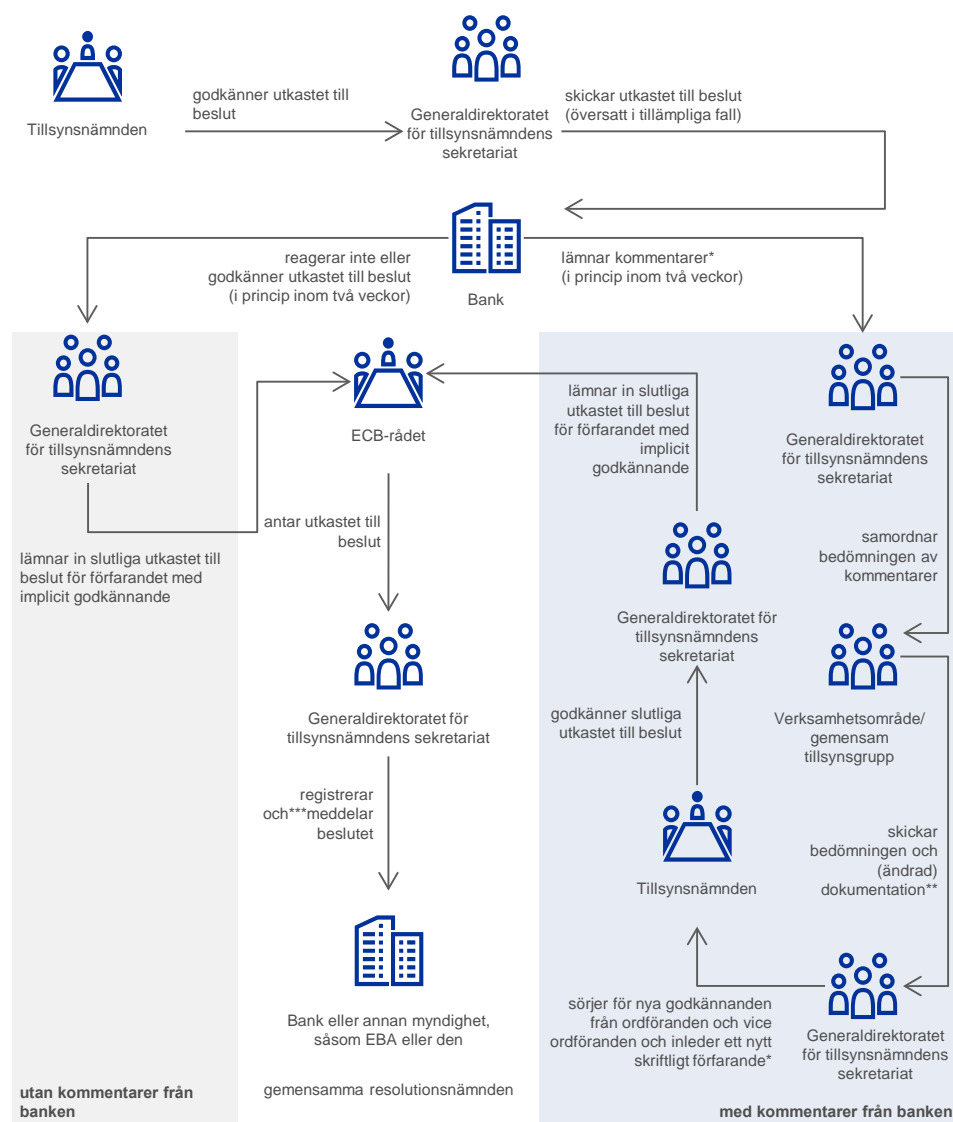
ECB:s tillsynsbeslut ska åtföljas av en tydlig motivering, med fastställande av de väsentliga fakta, rättsliga skäl och tillsynsrelaterade överväganden som ligger till grund för beslutet.

Yttrandeperiod

Adressater av ECB:s utkast till beslut som skulle påverka deras rättigheter negativt beviljas en möjlighet att lämna kommentarer innan beslut antas. Rätten att yttra sig är en grundläggande processuell rättighet inom tillsynsprocessen. Förutom att denna rättighet gör det möjligt för adressaten att reagera på ECB:s sakliga och rättsliga analys, säkerställer den att ECB:s beslutsfattande är baserat på en fullständig uppsättning information. Om adressaten lämnar in kommentarer inom yttrandeperioden lämnas utkastet till tillsynsbeslut åter in till tillsynsnämnden för godkännande.

Avdelningen för beslutsfattande underrättar adressaten om utkastet till beslut, tillsammans med ett följebrev med en beskrivning av förfarandet för yttrandet. I princip beviljas adressaten två veckor, men under särskilda omständigheter kan denna period förkortas till lägst tre arbetsdagar.

Figur 4
Beslutsprocess

* Tidsfristen för att lämna in kommentarer/invändningar inom ramen för ett skriftligt förfarande eller förfarandet med implicit godkännande är fem arbetsdagar.

** Lagstadgade tidsfrister som gäller i varje specifikt fall måste beaktas.

*** Beroende på tidpunkten för ordförandens undertecknande skickas beslutet ut via e-post runt två arbetsdagar efter ECB-rådets antagande.

Källa: ECB:s banktillsyn.

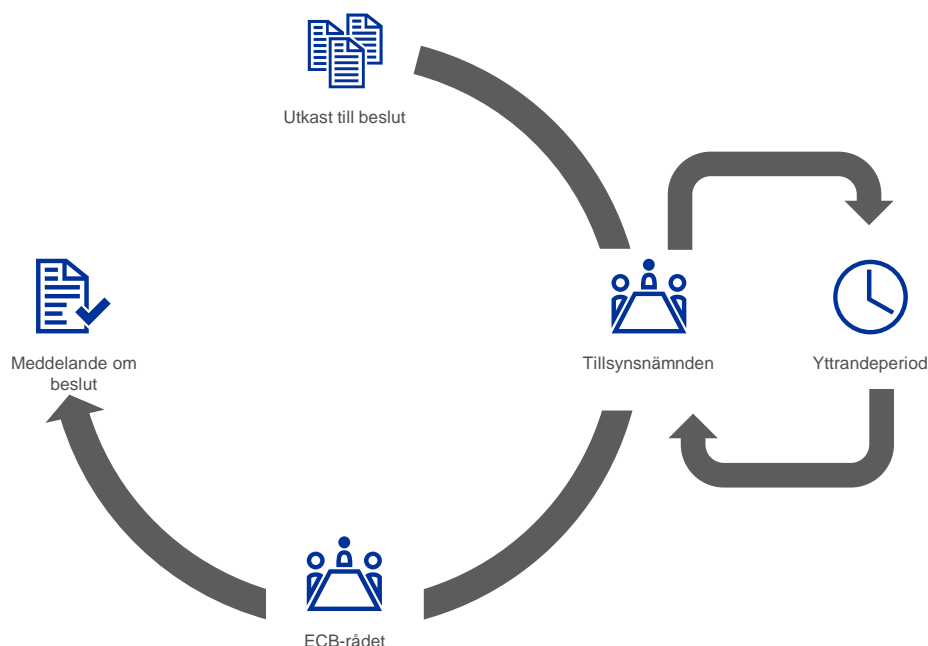
Avdelningen för beslutsfattande organiserar utfrågningen, som vanligtvis endast hålls skriftligen. I händelse av ett brådskande beslut som krävs för att hindra väsentlig skada för det finansiella systemet kan ECB anta ett tillsynsbeslut som skulle påverka adressatens rättigheter negativt utan att ge denne möjlighet att kommentera beslutet innan det antas. I detta fall skjuts utfrågningen upp och en tydlig motivering ges i beslutet om varför uppskjutningen är nödvändig. Utfrågningen anordnas sedan så snart som möjligt efter beslutets antagande.

Antagande enligt förfarandet med implicit godkännande

I figuren nedan visas de fyra huvudsakliga stegen i förfarandet med implicit godkännande.

Figur 5

Förenklad översikt av beslutsprocessen

Källa: ECB:s banktillsyn.

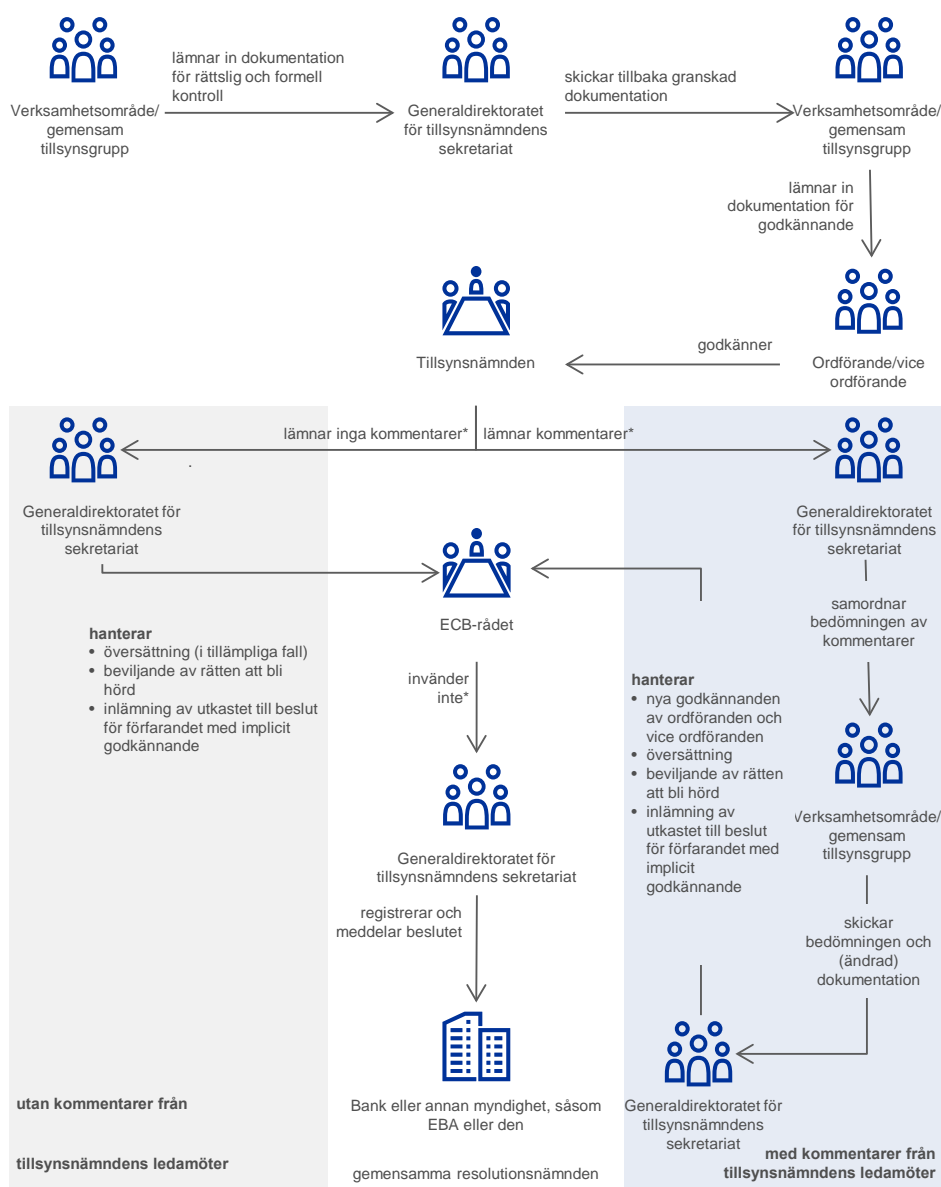
Godkännande av tillsynsmynden

Fullständiga utkast till beslut måste lämnas in till tillsynsmynden, som kan godkänna, ändra eller avslå dem. Tillsynsmynden kan godkänna utkast till beslut genom skriftligt förfarande eller vid ett sammanträde. De flesta utkast till beslut godkänns genom skriftligt förfarande. Om tre eller fler av tillsynsmyndens ledamöter motsätter sig en omröstning genom skriftligt förfarande diskuteras utkastet till beslut vid ett sammanträde i tillsynsmynden. Den vanliga tidsfristen för tillsynsmyndens skriftliga förfarande är fem arbetsdagar.

Om godkännande begärs genom skriftligt förfarande och kommentarer ges av tillsynsmyndens ledamöter utarbetar verksamhetsområdet eller den gemensamma tillsynsgruppen en bedömning av kommentarer och skickar denna till tillsynsmynden, antingen i informationssyfte eller för en andra process för godkännande, på samma sätt vid ett sammanträde eller genom skriftligt förfarande.

När det fullständiga utkastet till beslut har godkänts av tillsynsmynden kommer avdelningen för beslutsfattande att kontakta ECB-rådets sekretariat om inlämningen till ECB-rådet för det slutliga antagandet enligt förfarandet med implicit godkännande.

Figur 6
Skriftligt förfarande i beslutsprocessen

*Tidsfristen för att lämna in kommentarer/invändningar inom ramen för ett skriftligt förfarande eller förfarandet med implicit godkännande är fem arbetsdagar.

Källa: ECB:s banktillsyn.

Antagande av ECB-rådet

ECB-rådet anses ha antagit det fullständiga utkastet till beslut såvida det inte invänder mot detsamma inom tio arbetsdagar. I praktiken meddelar ECB-rådet regelbundet att det inte invänder mot beslutet innan de tio arbetsdagarna löpt ut. En invändning måste motiveras skriftligen. Vid invändning från ECB-rådet kan det leda till ett av följande tre förfaranden:

1. Om en nationell behörig myndighet som berörs av beslutet har en annan åsikt om invändningen kan den nationella behöriga myndigheten begära medling.
2. Om ingen begäran om medling lämnas in kan tillsynsnämnden ändra utkastet till beslut i syfte att integrera ECB-rådets kommentarer.
3. Om tillsynsnämnden inte lämnar in ett nytt utkast till beslut skickas invändningarna till de ansvariga verksamhetsområdena.

Brådskande förfarande

I brådskande fall kortas det förfarande som beskrivs ovan så att tillsynsnämnden kan fatta de beslut som krävs i tid.

Det brådskande förfarandet utlöses vanligtvis av ett förslag som kommer från den gemensamma tillsynsgruppen och senior management i ECB:s banktillsyn och den nationella behöriga myndigheten. För att korta beslutsprocessen kan tidsfristerna för skriftligt förfarande anpassas eller ett sammanträde i tillsynsnämnden anordnas med kort varsel. Sammanträdet kan hållas på distans. Om kravet på 50 procent för beslutsförhet i tillsynsnämnden vid brådskande situationer inte uppnås kommer sammanträdet att avslutas och ett extra sammanträde kommer att hållas snart efteråt. I inbjudan till det extra sammanträdet bör det kungöras att besluten kommer att fattas utan hänsyn till kravet på beslutsförhet. I brådskande situationer kan tillsynsnämnden också begära en kortare tidsfrist för förfarandet med implicit godkännande från ECB-rådet, som även kan samlas direkt efter ett sammanträde i tillsynsnämnden.

Antagande genom delegering

Antagande av beslut enligt förfarandet med implicit godkännande leder till att ett mycket stort antal utkast till tillsynsbeslut godkänns av tillsynsnämnden och antas av ECB-rådet varje år, med varierande nivåer av komplexitet och inverkan på de enheter som står under tillsyn. Delegeringen av beslutsbefogenheter med avseende på ECB:s tillsynsuppgifter säkerställer därför en mer proportionell och effektiv beslutsprocess för banktillsyn. Delegeringsramen möjliggör att tydligt definierade beslutsbefogenheter delegeras till ECB:s chefer för arbetsgrupper, med förbehåll för antagandet av ett delegeringsbeslut av ECB-rådet och nomineringen av de relevanta cheferna för arbetsgrupperna av direktionen.

Delegeringsram

Den institutionella ram som möjliggör antagande av tillsynsbeslut genom delegering består av följande:

1. Ett allmänt rambeslut, där den interna organisationen av ECB:s beslutsprocess fastställs.

2. Delegeringsbeslut, där kriterier för utövande av delegerade befogenheter för specifika typer av tillsynsbeslut fastställs.
3. Direktionens nomineringsbeslut om nominering av chefer för arbetsgrupper som anförtros beslutsbefogenheter.

I det allmänna rambeslutet fastställs att en delegering av ECB-rådets beslutsbefogenheter som är tydligt definierad kan tillämpas för rättsliga instrument som antas vid utförandet av ECB:s tillsynsuppgifter. I det allmänna rambeslutet, som kompletterar ECB:s arbetsordning, fastställs omfattningen av ansvar som tillskrivs direktionen och ECB:s chefer för arbetsgrupper, de processuella kraven för antagande av delegerade beslut, registrerings- och rapporteringskraven för delegerade beslut samt den administrativa granskningen av delegerade beslut.

De delegeringsbeslut som fastställer kriterierna för utövandet av delegerade befogenheter antas av ECB-rådet enligt förfarandet med implicit godkännande. De får endast verkan när nomineringsbeslutet antas av direktionen. I detta sammanhang nominerar direktionen, efter att ha samrått med tillsynsnämndens ordförande, en eller flera chefer för arbetsgrupper vid ECB bland dem som deltar i utförandet av tillsynsuppgifter som är organisationsmässigt separerade från ECB:s andra uppgifter, med beaktande av betydelsen av delegeringen och antal adressater. Två delegeringsbeslut har redan antagits, om [lämplighetsbeslut](#) och [ändringar av betydelsen](#) av enheter som står under tillsyn. Delegeringsbeslut fattas på ECB-rådets vägnar, och under dess ansvar.

Anmälan

När beslutet har antagits underrättas adressaten om beslutet från avdelningen för beslutsfattande, eller från den nationella behöriga myndigheten ifall det gäller auktorisation att bedriva bankverksamhet.

Språkregler

Rådets förordning (Euratom) nr 1 om vilka språk som skall användas i Europeiska atomenergigemenskapen – Förordning nr 1 om de förfaranden som skall tillämpas för de underrättelser som föreskrivs i artikel 41 i fördraget

Artikel 24 i ramförordningen om SSM

I kommunikationen med de nationella behöriga myndigheterna, enheter som står under tillsyn, medlemsstaterna och andra EU-institutioner gäller de språkregler som ska användas i Europeiska unionen. Följande regler gäller:

1. Dokument som skickas till ECB får avfattas på vilket officiellt språk som helst som väljs av avsändaren och svaret bör avfattas på samma språk.
2. Dokument som skickas av ECB till en medlemsstat eller till en person som omfattas av en medlemsstats jurisdiktion bör avfattas på detta lands språk.

För SSM har engelska valts som operativt arbetsspråk som ska användas vid intern kommunikation mellan ECB och de nationella behöriga myndigheterna samt inom ECB:s alla verksamhetsområden.

Utgående kommunikation

De mest betydande instituten har gått med på att använda engelska för tillsynsbeslut och daglig kommunikation. Detta avtal om användning av ett språk kan återkallas.

Om adressaterna har gått med på användningen av engelska utarbetas beslut som riktar till en eller flera enheter som står under tillsyn av ECB på engelska. Om adressaterna inte har valt engelska antas tillsynsbeslutets giltiga version på det språk som valts av adressaten. I dessa fall vilar ansvaret för översättningen på ECB.

Inkommande kommunikation

Enheter som står under tillsyn som inte har gått med på att använda engelska för dagliga tillsynskontakter med ECB får lämna in dokument på vilket officiellt EU-språk som helst. Ansvaret för eventuell översättning som kan komma att behövas delas mellan ECB och de nationella behöriga myndigheterna. Dokument som mottas på det språk som valts av en enhet som står under tillsyn sammanfattas i vissa fall på engelska, istället för att översättas i sin helhet.

Språkreglerna gäller endast för tillsynsbeslut och central tillsynsdokumentation. När så krävs samarbetar de nationella behöriga myndigheterna med ECB när det gäller att tillhandahålla central dokumentation eller motiveringar på engelska.

1.3.4

Administrativ omprövning av beslut

Skäl 64 samt artiklarna 4, 24.1 och 24.10 i SSM-förordningen

Beslut om inrättandet av en administrativ omprövningsnämnd och nämndens arbetsordning (ECB/2014/16)

För interna omprövningar av beslut som fattats av ECB i utövandet av dess tillsynsbefogenheter har ECB ett oberoende internt organ, den administrativa omprövningsnämnden. Den administrativa omprövningsnämndens sammansättning offentliggörs på ECB:s webbplats för banktillsyn. I detta delavsnitt beskrivs de huvudsakliga stegen i den interna processen, dess möjliga resultat och nämndens interna organisation. Avslutningsvis beskrivs möjligheten till en rättslig omprövning av de beslut som fattats av ECB.

Process för intern omprövning

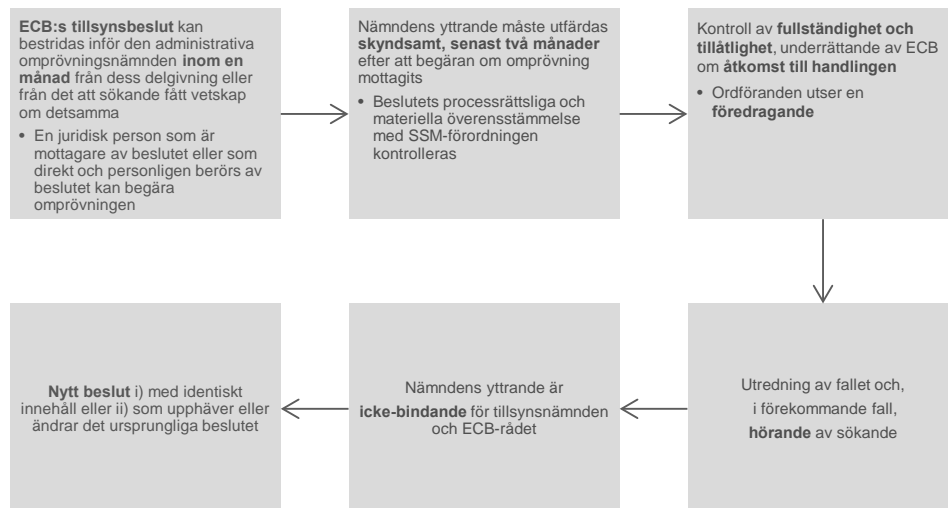
Begäran om omprövning

Alla fysiska eller juridiska personer får begära en omprövning av ett ECB-beslut som riktar sig till personen i fråga eller som direkt och personligen berör dem. Sökande måste lämna in sin begäran inom en månad från att de underrättats om det antagna beslutet. Sökande får när som helst dra tillbaka sin begäran. En begäran om omprövning har ingen suspensiv effekt på beslutet, såvida inte annat beslutas av ECB-rådet på förslag från den administrativa omprövningsnämnden.

Figur 7

Den administrativa omprövningsnämndens omprövningsprocess

ECB:s interna administrativa omprövning

Källa: ECB:s banktillsyn.

Sökande har rätt att få åtkomst till ECB:s handling som dock inte omfattar konfidentiell information och som kan vara begränsad genom legitima intressen hos juridiska eller fysiska personer utöver den sökande med avseende på deras affärshemligheter. Omfattningen av nämndens omprövning är begränsad till de skäl som anges i ansökan. Därför begränsar nämnden, efter att ansökan lämnats in, sin bedömning till de skäl som anges. Inga nya skäl för omprövning får framföras.

Dessutom kan den sökande begära att anföra vittnes- eller expertunderlag i form av ett skriftligt uttalande. Tillstånd kommer att beviljas av nämnden om detta ses som nödvändigt.

Bedömning av tillåtlighet

Efter nämndens bedömning av begärens tillåtlighet kan nämndens ordförande ge instruktioner om ett effektivt genomförande av omprövningen, inbegripet instruktioner om avfattande av dokument eller tillhandahållande av information.

Utfrågning

Även om det inte är obligatoriskt att höra den sökande kan nämnden efterlysa en muntlig utfrågning. Utfrågningarna leds av nämndens ordförande eller vice ordförande och bevistas av nämndens ledamöter och sekreterare, företrädare för ECB och den sökandes företrädare. Den sökande kan använda det språk som omprövningen görs på eller engelska, med simultantolkning som tillhandahålls av ECB. Den sökande kan begära tillstånd att kalla ett vittne eller en expert för att lämna ett muntligt vittnesmål vid utfrågningen.

Yttrande

Nämnden måste anta ett yttrande om det överklagade beslutet inom två månader efter erhållande av begäran. Yttrandet måste utan dröjsmål lämnas till tillsynsnämnden. Omprövningsnämndens yttrande är inte bindande för tillsynsnämnden eller ECB-rådet.

Nytt beslut

Även om omprövningsnämndens beslut inte är bindande måste tillsynsnämnden lämna in ett nytt fullständigt utkast till beslut till ECB-rådet efter omprövningen. Detta utkast till beslut kan

- ersätta det överklagade beslutet med ett beslut med identiskt innehåll,
- ersätta det överklagade beslutet med ett ändrat beslut,
- upphäva det överklagade beslutet.

I det första scenariot måste det nya utkastet till beslut lämnas in till ECB-rådet inom tio arbetsdagar efter mottagandet av yttrandet. Med avseende på det andra och tredje scenariot måste det utkastet till beslut lämnas in till ECB-rådet inom 20 arbetsdagar efter mottagandet av yttrandet.

Omprövning av domstolen

Den interna administrativa omprövningen av tillsynsbeslut, såsom den beskrivs ovan, genomförs utan att det påverkar rätten att inleda förfaranden vid Europeiska unionens domstol. Tidsfristen för att inleda förfaranden är två månader efter mottagandet av det slutliga beslutet. Den sökande kan inleda förfaranden vid domstolen utan att första begära en intern omprövning. Den sökande kan även inleda förfaranden parallellt med eller efter den administrativa omprövningsnämndens omprövning, i det senare fallet på grundval av det nya beslut som antagits av ECB-rådet.

1.4 Samarbete med andra institutioner och myndigheter

1.4.1 Ramen för samarbete

ECB samarbetar aktivt med andra institutioner, både när det gäller utformning av politik och den dagliga tillsynen. ECB deltar aktivt i olika globala och europeiska forum, såsom Europeiska bankmyndigheten (EBA), Europeiska systemrisknämnden (ESRB), Baselkommittén för banktillsyn och rådet för finansiell stabilitet (FSB).

Avdelningen för tillsynspolicyer kan, vid behov, tillhandahålla ytterligare stöd, tillsammans med ECB:s avdelning för rättsfrågor, till de gemensamma tillsynsgrupperna i deras arbete i tillsynskollegierna, angående upprättande och uppdatering av samarbetsavtal. Dessutom upprättar och samordnar avdelningen för tillsynspolicyer samarbetet med icke deltagande medlemsstater och med länder utanför EU, till exempel genom att sluta samförståndsavtal.

1.4.2 Medlemsstater i nära samarbete

Artikel 7 i SSM-förordningen

Artiklarna 118 och 119 i ramförordningen om SSM

Europeiska centralbankens beslut om nära samarbete med nationella behöriga myndigheter i deltagande medlemsstater som inte har euron som valuta (ECB/2014/5)

EU-medlemsstater utanför euroområdet får delta i SSM om de vill. Inom ramen för mekanismen för nära samarbete kommer den nationella behöriga myndigheten i en medlemsstat utanför euroområdet att följa alla instruktioner, riktlinjer eller begäranden som utfärdas av ECB. Precis som nationella behöriga myndigheter i euroområdet är den företräd i tillsynsnämnden, i de gemensamma tillsynsgrupperna och i andra nätverk och arbetsgrupper.

Det föreligger två skillnader i förhållande till medlemsstaterna i euroområdet. För det första är medlemsstater i nära samarbete inte företräd i ECB-rådet. Trots detta kan de underrätta ECB-rådet om att de motsätter sig ett utkast till beslut från tillsynsnämnden. ECB-rådet kommer att beakta deras argumentation och tillhandahålla ett skriftligt svar inom fem arbetsdagar. För det andra kan en medlemsstat utanför euroområdet välja att stå utanför SSM och ECB kan på vissa villkor tillfälligt avbryta eller avsluta det nära samarbetet.

Förfarandet för att ingå ett nära samarbete med SSM omfattar en begäran från respektive medlemsstat, en bedömning av begäran av ECB och, slutligen, ett ECB-beslut om upprättande av ett nära samarbete med respektive medlemsstat.

- Innan ECB fattar sitt beslut genomför den en rättslig granskning av den nationella lagstiftningen i den medlemsstat varifrån begäran kommer. Genom denna rättsliga granskning ska det fastställas huruvida den nationella behöriga myndigheten kan följa ECB:s instruktioner, begäranden och riktlinjer.
- ECB kan även genomföra en omfattande bedömning av kreditinstitut i den medlemsstat varifrån begäran kommer innan den fattar beslut. Syftet med åtgärden är att erhålla en detaljerad bedömning av den finansiella ställningen för banksektorn och för de grupper och kreditinstitut som troligen kommer att bli betydande i den anslutande medlemsstaten. Därför tillhandahåller medlemsstaten all information om de kreditinstitut som är etablerade i den medlemsstaten som ECB kan komma att kräva för att genomföra en omfattande bedömning av dessa enheter.

Ett ECB-beslut om upprättande av ett nära samarbete offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* och börjar gälla 14 dagar efter dess offentliggörande. I beslutet specificeras formerna för överföringen av tillsynsuppgifterna till ECB samt datumet för inledningen av det nära samarbetet.

1.4.3 Samarbete med banktillsynsorgan utanför SSM

Artiklarna 51 och 112–116 i kapitalkravsdirektivet

Artiklarna 9 och 10 i ramförordningen om SSM

Kommissionens genomförandeförordning om gemensamma beslut ((EU) nr 710/2014)

Kommissionens delegerade förordning om tillsynskollegiernas funktionssätt ((EU) 2016/98)

Tillsynskollegier för banktillsyn

Tillsynskollegierna utgör verktyg för samarbete och samordning mellan myndigheter som deltar i tillsynen av de separata enheterna i gränsöverskridande bankgrupper och betydande filialer. Kollegierna ger en ram för planeringen och utförandet av centrala tillsynsuppgifter. Europeiska kommissionens delegerade förordningar och genomförandeförordningar samt EBA:s riktlinjer om tillsynskollegier ger en grundläggande ram för tillsynskollegiernas funktionssätt.

ECB kan ha följande roller i tillsynskollegier för betydande bankgrupper:

- Samordnande tillsynsmyndighet (i hemlandet) för kollegier som inbegriper tillsynsmyndigheter från icke deltagande medlemsstater eller från tredjeländer, dvs. utanför EU.
- Ledamot (värdtillsynsorgan) för kollegier där hemlandets tillsynsmyndighet är från en icke deltagande medlemsstat eller från ett tredjeland.

ECB som samordnande tillsynsmyndighet

Om ECB är den samordnande tillsynsmyndigheten är samordnaren av den gemensamma tillsynsgruppen ordförande för kollegiet. Utöver den grundläggande ramen för kollegiernas funktion upprättar respektive kollegium ett skriftligt samordnings- och samarbetsarrangemang för de praktiska aspekterna av kollegiets funktion och samverkan mellan kollegiets deltagare.

De nationella behöriga myndigheterna i de deltagande medlemsstaterna, där bankgruppen har sitt moderföretag, dotterföretag eller betydande filialer, deltar i kollegiet som observatörer. Detta innebär att de nationella behöriga myndigheterna bidrar till kollegiets uppgifter och verksamhet och erhåller all information, men deltar inte i beslutsförfarandena. För att lägga fram en gemensam hållning vid kollegiets möten diskuterar de nationella behöriga myndigheterna och ECB relevanta ämnen inom den gemensamma tillsynsgruppen i förväg.

ECB som värdtillsynsorgan

Om den samordnande tillsynsmyndigheten är från en icke-deltagande medlemsstat eller tredje land är reglerna för deltagande i kollegier avhängiga av betydelsen av de enheter som står under tillsyn i de deltagande medlemsstaterna.

- Om de enheter som står under tillsyn i deltagande medlemsstater alla är betydande institut deltar ECB i kollegiet som ledamot, medan de nationella behöriga myndigheterna har rätt att delta i kollegiet som observatörer.

- Om de enheter som står under tillsyn i deltagande medlemsstater både är betydande institut och mindre betydande institut deltar ECB och de nationella behöriga myndigheterna i tillsynskollegiet som ledamöter. De nationella behöriga myndigheterna i de deltagande medlemsstaterna där de betydande enheter som står under tillsyn är etablerade har rätt att delta i tillsynskollegiet som observatörer.

I fall där enheter under tillsyn i de deltagande medlemsstaterna samtliga är mindre betydande institut deltar de nationella behöriga myndigheterna i tillsynskollegiet som ledamöter, medan ECB inte deltar.

Bilateralt samarbete med banktillsynsorgan

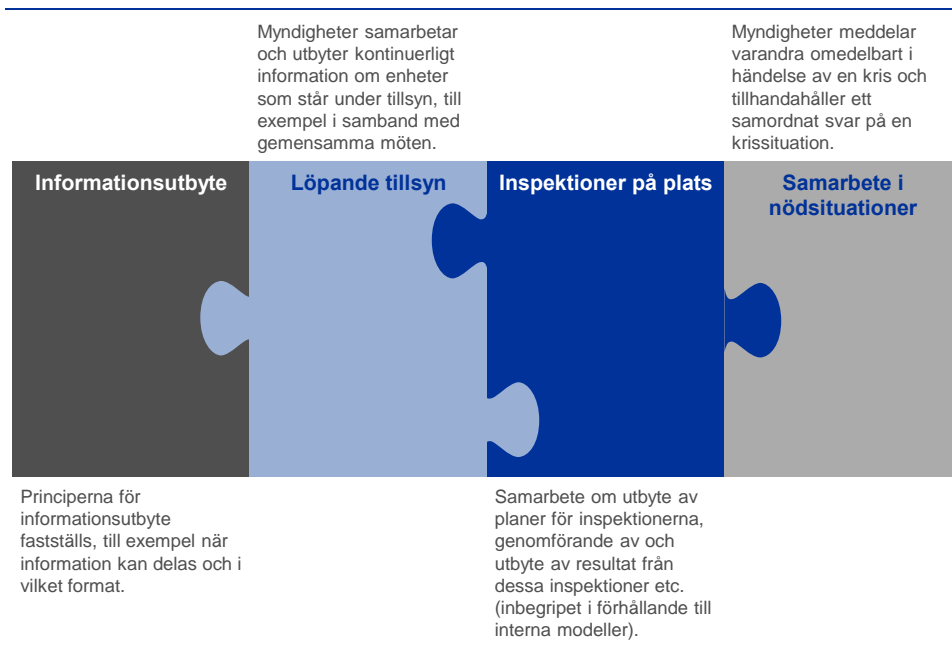
Artiklarna 3, 8 och 152 i ramförordningen om SSM

Artiklarna 55 och 131 i kapitalkravsdirektivet

Bilateralt samarbete mellan ECB och ett tillsynsorgan utanför EU kräver specifika arrangemang. Sådana arrangemang sträcker sig från icke-konfidentiella särskilda diskussioner till strukturellt samarbete som fastställs i ett samförståndsavtal. Vissa av dessa samförståndsavtal är bankspecifika, medan andra är ämnesspecifika och täcker en lång rad enheter som står under tillsyn. Bankspecifika arrangemang kan täcka frågor såsom utbyte av konfidentiell information, möjligheten att utföra inspektioner på plats och godkännande av interna modeller. Ämnesspecifika arrangemang gäller till exempel utbyte av information om globalt systemviktiga finansinstitut.

Figur 8

Informationsutbyte och samarbete på grundval av samförståndsavtal

Källa: ECB:s banktillsyn.

ECB och de nationella behöriga myndigheterna i icke deltagande medlemsstater sluter ett samförståndsavtal med en beskrivning av de allmänna villkoren för hur de samarbetar med varandra vid utförandet av sina tillsynsuppgifter. ECB sluter ett

samförståndsavtal med den nationella behöriga myndigheten i varje icke deltagande medlemsstat som hyser åtminstone ett globalt systemviktigt institut. Syftet med dessa samförståndsavtal är att klargöra förfarandena för informationsutbyte och, i tillämpliga fall, samrådsmekanismerna. I desamma fastställs även förfaranden för samarbete i nödsituationer.

För utbytet av konfidentiell information och samarbete behöver ECB även ingå administrativa arrangemang med tillsynsmyndigheterna i tredjeländer. Innan sådana avtal sluts fastställer ECB att tredjelandets regelverk sörjer för sekretesskrav som åtminstone motsvarar relevanta EU-bestämmelser.

1.4.4 Samarbete med tillsynsmyndigheter som inte avser banksektorn

Artiklarna 6–17 i Ficod

Artikel 18 i ramförordningen om SSM

Tekniska tillsynsstandarder för den extra tillsynen av riskkoncentration och transaktioner inom det finansiella konglomeratet ((EU) 2015/2303)

ESA: Gemensamma riktlinjer för enhetlig tillsynspraxis och konsekvent tillämpning i samordning av gränsöverskridande tillsyn för finansiella konglomerat (JC/GL/2014/01)

Såsom i fallet med banktillsynsorgan tillhandahåller bilaterala och multilaterala samförståndsavtal mellan andra tillsynsmyndigheter en allmän ram för samarbete. Dessa täcker processerna och förfarandena för utbyte av konfidentiell information om, exempelvis, auktorisation, tillsyn på plats och på distans samt sanktioner. Samförståndsavtalen bygger på bästa praxis och främjar en kultur av samarbete på alla nivåer av organisationerna. För att underlätta kontakt mellan myndigheter föreskriver samförståndsavtal inrättande av särskilda kommittéer som ska fungera som huvudorgan för informationsutbytet och samordningen av tillsynsverksamheten.

Tillsyn av finansiella konglomerat

Specifika arrangemang finns inrättade för samarbete när det gäller ett finansiellt konglomerat. Finansiella konglomerat är finansföretag med åtminstone en enhet som bedriver verksamhet inom försäkringssektorn och åtminstone en i sektorn för bank- och investeringstjänster. Detta är oberoende av huruvida deras verksamhet bedrivs direkt av själva företaget eller genom specifika dotterföretag.

Finansiella konglomerat innebär sektorsöverskridande tillsyn som, i sin tur, kräver specifika institutionella arrangemang. Inom EU föreligger extra tillsyn av kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat, med föremål för vissa undantag. Extra tillsyn definieras som tillsyn som inte ersätter, utan snarare bygger på, sektoriell tillsyn och som hanterar de risker som härrör från den finansiella verksamhetens sektorsöverskridande natur och komplexiteten av gruppstrukturer i ett finansiellt konglomerat.

Samordnare för extra tillsyn

De gemensamma tillsynsgrupperna deltar i den extra tillsynen av finansiella konglomerat i förhållande till deras betydande institut. Om banktillsynsorganet inom SSM utses som samordnare åtar sig samordnaren av den gemensamma tillsynsgruppen de relaterade uppgifterna enligt artikel 11 i direktivet om finansiella konglomerat (Ficod). Som i fallet med tillsynskollegier för banktillsyn får de nationella

behöriga myndigheterna delta som observatörer om de kreditinstitut som ingår i det finansiella konglomeratet är betydande, eller som ledamöter om dessa kreditinstitut är mindre betydande.

Samordnaren är ansvarig för samordning och utförande av den extra tillsynen av de reglerade enheterna i ett finansiellt konglomerat. Vid samarbete med andra relevanta behöriga myndigheter säkerställer samordnaren lämplig och regelbunden stresstestning av finansiella konglomerat, samtidigt som dubblering eller ersättning av den sektoriella tillsynen undviks.

En av de behöriga myndigheterna utses till samordnare och, om så krävs, antas specifika samordningsarrangemang. I händelse av en reglerad enhet är samordnaren vanligtvis den myndighet som ansvarar för tillsynen av det finansiella konglomeratets moderföretag. Om moderföretaget är ett blandat finansiellt holdingföretag är samordnaren vanligtvis den myndighet som ansvarar för tillsynen av den reglerade enheten i den viktigaste finansiella sektorn.

De berörda myndigheterna har ett nära samarbete och utbyter all information som är relevant för utövandet av deras respektive tillsynsuppgifter. I samordningsavtalet kan samordnaren och de relevanta myndigheterna komma överens om att tillhandahålla mer djupgående information som skulle stärka den extra tillsynen av de reglerade enheterna.

1.4.5 Samverkan med europeiska institutioner

SSM har ett nära samarbete med andra europeiska institutioner och organ som en del av en bredare institutionell ram.

Europeiska kommissionen

Europeiska kommissionens mål inbegriper återställande av finansiell stabilitet, säkerställande av utlåning till realekonomin samt hantering av systemrisken för möjlig insolvens. Om offentliga medel används måste regler för statligt stöd följas och Europeiska kommissionens generaldirektorat för konkurrens (GD Konkurrens) måste underrättas. GD Konkurrens har ensamt mandat och ensam befogenhet att säkerställa att statligt stöd är förenligt med fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och att tillhandahållandet av statligt stöd godkänns i utbyte mot strikta villkor.

Inom Europeiska kommissionen övervakar generaldirektoratet för finansiell stabilitet, finansiella tjänster och kapitalmarknadsunionen (GD Finansiell stabilitet, finansiella tjänster och kapitalmarknadsunionen) verkan av de reformer som lagts fram efter utbrottet av finanskrisen i syfte att säkra finansiell stabilitet och förbättra tillsynen av finansmarknaderna. Det säkerställer även att unionsrätten genomförs fullt ut och svarar på framväxande finansiella risker. Dessutom verkar det för att ta fram välreglerade, stabila och globalt konkurrenskraftiga finansiella marknader till gagn för företag och konsumenter. Slutligen har det lagt fram initiativ för att skapa en

Artiklarna 4, 107 och 108 i EUF-fördraget

Artikel 53 ff i kapitalkravsdirektivet

Artiklarna 19, 26, 32 och 37 och skäl 32 i SSM-förordningen

Meddelande från kommissionen om statligt stöd till banker i samband med finanskrisen (2013/C 216/01)

kapitalmarknadsunion för EU för att förbättra tillgång till kapital för företag, i synnerhet små och medelstora företag, och därmed främja tillväxt och skapade av arbetstillfällen.

ECB kan vid begäran ge bidrag till GD Finansiell stabilitet, finansiella tjänster och kapitalmarknadsunionen som gäller organisation och utövande av dess tillsynsuppgifter. ECB deltar även i offentliga samråd som anordnas av GD Finansiell stabilitet, finansiella tjänster och kapitalmarknadsunionen om frågor som faller inom dess behörighetsområde, genom ECB-yttranden och offentliga bidrag från ECB eller eurosystelet.

Europeiska kommissionen (och inom denna GD Finansiell stabilitet, finansiella tjänster och kapitalmarknadsunionen) är skyldig att vart tredje år offentliggöra en rapport om tillämpningen av SSM-förordningen (översynen av SSM-förordningen), med särskild tonvikt på övervakningen av vilka potentiella effekter denna kan ha på den inre marknads förmåga att fungera väl. Kommission samverkar huvudsakligen med ECB för att samla in bakgrundsinformation som krävs för dess översynsverksamhet. I linje med tillämpliga rättsliga begränsningar för tystnadsplikt och informationsutbyte utbyter ECB följande med kommissionen: i) information som gäller ECB:s interna förfaranden för tillsyn och organisation och ii) information om tillsynsverksamhet i sammanfattad och aggregerad form.

Slutligen kan en företrädare för Europeiska kommissionen bjudas in att närvara vid ECB:s tillsynsnämnds sammanträden som observatör. Detta säkerställer särskilt en regelbunden diskussion om policyfrågor med Europeiska kommissionen, som inte har åtkomst till konfidentiell information med anknytning till enskilda institut.

Europeiska systemrisknämnden

Europeiska systemrisknämnden (ESRB) är ett oberoende EU-organ som ansvarar för övervakning av risker i det finansiella systemet inom EU som helhet. ECB stöder ESRB:s sekretariat och ECB:s ordförande är även ordförande för ESRB:s styrelse.

ECB företräds av en vice ordförande för ECB i ESRB:s styrelse och deltar i den rådgivande tekniska kommittén.

Nära samarbete mellan ECB och ESRB, som möjliggör utarbetande av informationsflöden, är till ömsesidig nytta: Det förbättrar ESRB:s förmåga att effektivt identifiera, analysera och övervaka EU-övergripande systemrisker, samtidigt som SSM kan dra nytta av ESRB:s expertis, som omfattar hela det finansiella systemet, inbegripet andra finansiella institut, marknader och produkter.

Europeiska bankmyndigheten

Europeiska bankmyndigheten (EBA) har fått i uppgift att utarbeta förslag till tekniska standarder och utfärda riktlinjer och rekommendationer för att stärka enhetlighet i tillsynen och säkerställa konsekventa resultat av tillsynen inom Europeiska unionen.

I egenskap av banktillsynsorgan bör ECB utföra sina uppgifter i enlighet med EBA:s regler. ECB:s banktillsyn deltar i EBA:s verksamhet och bidrar i väsentlig grad till enhetlighet i tillsynen genom integrering av tillsyn över jurisdiktioner. SSM företräds av de nationella behöriga myndigheterna som röstande ledamöter och ECB som en icke röstande ledamot av EBA:s tillsynsstyrelse och en ledamot i andra arbetsstrukturer. Samarbetsområden som är värda att notera beskrivs nedan.

- **Ett enhetligt regelverk och den europeiska tillsynshandboken:** Den europeiska tillsynshandboken gäller för alla andra tillsynsmyndigheter inom europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES). Genom införande av enhetliga standarder och förfaranden för tillsyn uppnår SSM en hög grad av enhetlighet för tillsynsmetoder bland de deltagande medlemsstaterna.
- **Stresstestning:** I samarbete med ESRB ansvarar EBA för inledningen och den övergripande samordningen av EU-övergripande bedömningar av motståndskraft hos kreditinstitut och utarbetandet av gemensamma tillvägagångssätt och metoder i detta syfte. ECB ansvarar för genomförande av bedömningarna inom de deltagande medlemsstaterna, med stöd från de nationella behöriga myndigheterna.
- **Informationsutbyte:** SSM deltar i utarbetandet av förslag till tekniska standarder, riktlinjer och yttranden samt deltar även i ett ömsesidigt informationsutbyte med EBA.
- **Mekanism för inbördes utvärdering:** ECB stöder EBA i framtagande av en enhetlig metod för inbördes utvärdering, i syfte att säkerställa enhetlighet bland de kreditinstitut som står under tillsyn och efterlevnad av de fastställda riktlinjerna för tillsyn.
- **Krishantering och andra tillsynsuppgifter:** EBA är ansvarig för ett antal specifika krishanteringsuppgifter. Om till exempel Europeiska rådet skulle förklara att en nödsituation råder kan EBA utfärda rekommendationer till SSM i syfte att samordna europeiska beslut och, i vissa fall, tillämpa dem direkt på enskilda institut. Dessutom är EBA skyldig att agera medlare i vissa tvister mellan hemlands- och värdmyndigheter eller i fall av överträdelse av unionsrätten. Angående löpande tillsyn inbegriper uppgifterna övervakning av tillsynskollegier genom dess direkta deltagande.

Europeiskt system för finansiell tillsyn

Utöver EBA samarbetar ECB med andra europeiska tillsynsmyndigheter, Eiopa (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Esma (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten). I händelse av att en kris påverkar ett finansiellt konglomerat, ett blandat finansiellt holdingföretag eller andra finansiella mellanhänder med potentiella spridningseffekter till eller från banksektorn säkerställer ytterligare samarbetsarrangemang mellan SSM och andra myndigheter i det europeiska systemet för finansiell tillsyn effektiv planering samt effektivt

beslutsfattande och effektiv samordning med de relevanta myndigheterna på både europeisk och nationell nivå.

Gemensam resolutionsmekanism

Artiklarna 7, 8 och 34 i
förordningen om SRM

Genom den gemensamma resolutionsmekanismen (SRM) centraliseras centrala behörigheter och resurser för hantering av fallissemang för kreditinstitut i de deltagande medlemsstaterna. SRM är en komplettering till SSM. Det säkerställer att om en bank som står under tillsyn enligt SSM ställs inför allvarliga svårigheter kan dess resolution hanteras på ett effektivt sätt med minimala kostnader för skattebetalarna och den reala ekonomin.

Nära samarbete och informationsutbyte mellan banktillsynsorgan och de behöriga resolutionsmyndigheterna krävs för att i) förse resolutionsmyndigheterna med den institutionsspecifika information som krävs för resolutionsplanering, ii) förbättra beredskapen för alla berörda parter under normala omständigheter och iii) stärka deras förmåga att agera på ett lägligt och effektivt sätt när en potentiell krissituation uppstår. Mer specifikt rådfrågas SSM av den gemensamma resolutionsnämnden (SRB) om resolutionsplanerna. SSM tillhandahåller även tillsynsinformation i syfte att undvika dubbelarbete.

Artiklarna 3, 4 och 33.3 i SSM-förordningen

ESM-riktlinje om finansiellt stöd för direkt rekapitalisering av institut

Europeiska stabilitetsmekanismen

Europeiska stabilitetsmekanismen (ESM) är en stödmekanism för stabilitet som inrättats av medlemsstaterna i euroområdet, i syfte att tillhandahålla finansiellt stöd till de medlemmar i ESM som erfar eller hotas av allvarliga finansieringsproblem, om detta är oundgängligt för att skydda den finansiella stabiliteten i euroområdet som helhet och i dess medlemsstater. Som en del av denna verktygslåda kan ESM besluta att bevilja finansiellt stöd för att direkt rekapitalisera finansiella institut, förutsatt att behörighetskriterierna är uppfyllda och SRM-förordningen har tillämpats fullt ut, inbegripet dess bestämmelser om skuldnedskrivning. För att rekapitaliseringsverktyget ska fungera krävs effektivt samarbete och skapande av robusta informationsflöden mellan SSM, ESM och de nationella resolutionsmyndigheterna, i linje med artikel 3 i SSM-förordningen. Om en nödlidande enhet som står under direkt tillsyn av ECB behöver rekapitaliseras kommer ECB:s banktillsyn att vara ansvarig för sammanställning av den nödvändiga informationen. För enheter som inte står under dess direkta tillsyn begär ESM-rådet att ECB påtar sig direkt tillsyn av instituten enligt SSM-förordningen.

ESM:s stöd till ett instituts rekapitalisering är villkorat av GD Konkurrens godkännande av respektive instituts omstruktureringsplan i linje med regler för statligt stöd. ECB:s banktillsyn, de nationella behöriga myndigheterna och GD Konkurrens måste därför hålla nära kontakt med varandra för att säkerställa ett smidigt samarbete.

I vissa fall kan utövandet av kontroll av statligt stöd överlappa med ECB:s ansvarsområden. ECB skulle exempelvis kunna begära anpassningar från respektive enheter som, för institut som får statligt stöd, skulle kunna likna villkor som fastställs i deras omstruktureringsplaner som godkänts av GD Konkurrens. I sådana fall är samordningen mellan ECB och GD Konkurrens avgörande för att säkerställa att myndigheterna vidtar konsekventa åtgärder.

Europeiska revisionsrätten

Protokoll (nr 4) om stadgan för ECBS och ECB – artikel 27

Europeiska revisionsrätten inrättades för att granska EU:s finanser. Utgångspunkten för dess revisionsarbete är EU:s budget och politik, främst inom områden med anknytning till tillväxt och arbetstillfällen, mervärde, offentliga finanser, miljön och klimatåtgärder. Revisionsrätten granskar budgeten både vad gäller inkomster och utgifter.

Med avseende på ECB och mot bakgrund av dess oberoende är revisionsrättens revisionsbefogenheter begränsade till granskning av effektiviteten i ECB:s förvaltning. Inom ramen för denna behörighet kan revisionsrätten lämna synpunkter, i synnerhet i form av särskilda rapporter. Dessa rapporter kan innehålla rekommendationer om funktionen av ECB:s banktillsyn, i syfte att förbättra effektiviteten i dess förvaltning. Revisionsrätten kan även utfärda yttranden på begäran av en annan EU-institution.

1.4.6 Multilateralt samarbete

Artikel 127.4 i EUF-fördraget

Artikel 25 i stadgan för ECBS

Rådets beslut om nationella myndigheters samråd med Europeiska centralbanken rörande förslag till rättsregler (98/415/EG)

ECB deltar i ett antal europeiska och internationella organ samt i grupper av tillsynsorgan som organiseras av multilaterala organisationer. Genom detta deltagande, som kan ske i olika former, kan ECB påverka den internationella utvecklingen inom området bankreglering. Om både ECB och nationella behöriga myndigheter deltar strävar avdelningen för tillsynspolicyer efter att samordna deras ståndpunkter när detta är relevant. Om ECB inte är medlem kan, om så är möjligt, ECB företrädas av de nationella behöriga myndigheter som för närvarande är medlemmar.

Baselkommittén för banktillsyn

Baselkommittén för banktillsyn är det främsta globala standardiseringsorganet för reglering av kreditinstitut och utgör ett forum för samarbete i banktillsynsfrågor. Dess mandat är att stärka regleringen och tillsynen av samt metoderna hos kreditinstitut över hela världen i syfte att stärka den finansiella stabiliteten. ECB och flera nationella behöriga myndigheter innehar medlemsskapsstatus i Baselkommittén för banktillsyn och deltar i kommitténs sammanträden och dess understrukturer. ECB är också ledamot i Baselkommittén för banktillsyns tillsynsorgan, gruppen av centralbankschefer och tillsynschefer. EBA och Europeiska kommissionen har observatörsstatus i Baselkommittén för banktillsyn.

Internationella valutafonden

Internationella valutafonden (IMF) utarbetar inom ramen för sitt granskningsprogram för den finansiella sektorn bedömningar av stabiliteten i det finansiella systemet för sina medlemsländer. Medan nationella myndigheter intar en ledande roll i landspecifika åtgärder är ECB djupt engagerat i dessa tillsynsåtgärder i länder i euroområdet på grund av sina ansvarsområden inom området mikro- och makrotillsyn av banker, som det tilldelats genom SSM-förordningen. Inom ramen för ECB:s banktillsyn samordnar avdelningen för tillsynspolicyer bidragen från IMF och fungerar som huvudsaklig kontaktpunkt.

ECB:s engagemang i nationella åtgärder säkerställer landsöverskridande jämförbarhet och enhetlighet för banksektorskomponenten i granskningsprogrammen för den finansiella sektorn. Detta engagemang ger synergieffekter med bankstresstester som omfattar EU/euroområdet samt säkerställer att centrala delar av ramen för mikro- och makrotillsyn av banker, som följer av inrättandet av SSM, på ett korrekt sätt återspeglas i den dokumentation som tillhandahålls från olika arbetsflöden. Det bidrar även till att identifiera områden som behöver utvecklas ytterligare inom ramen för SSM, eller på nationell nivå, så att de återspeglas på lämpligt sätt i IMF:s rekommendationer.

Den SSM-övergripande dimensionen av banktillsyn i Europa kommer att fångas upp i IMF:s granskningsprogram för den finansiella sektorn för EU/euroområdet, som

förväntas genomföras regelbundet efter att det aktuella granskningsprogrammet slutförts, såsom formellt begärts av ordföranden för ekonomiska och finansiella kommittén i januari 2017. Syftet med dessa åtgärder kommer att vara att kartlägga tidigare resultat och att bedöma ändamålsenligheten för strukturen för finansiell tillsyn och krishantering i EU/euroområdet.

Utöver granskningsprogrammen för den finansiella sektorn håller IMF årliga samråd enligt artikel IV med länderna i euroområdet under vilka IMF:s personal besöker ländernas myndigheter för att bedöma de respektive ländernas ekonomiska och finansiella ställning samt politiska utmaningar. Dessa samråd inbegriper gruppsamtal mellan personal vid IMF, ECB:s banktillsyn och de nationella behöriga myndigheterna för hantering av SSM-relaterade frågor. Personal från IMF besöker även ECB två gånger om året i samband med samrådet enligt artikel IV för euroområdet. Resultaten från granskningsprogrammet för den finansiella sektorn för EU/euroområdet som anges ovan kommer att utgöra underlag för finanssektorskomponenten i samrådet enligt artikel IV för euroområdet.

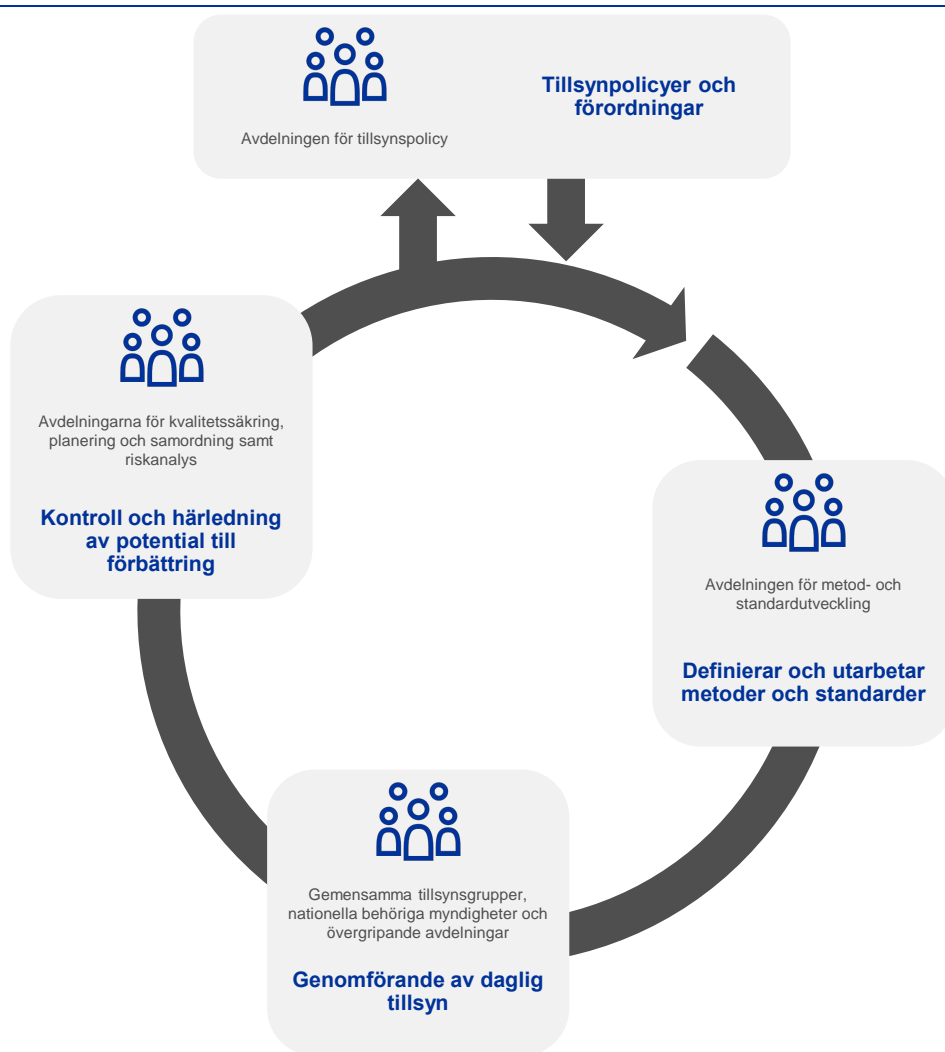
Rådet för finansiell stabilitet

Rådet för finansiell stabilitet (FSB) är ett internationellt organ som främjar internationell finansiell stabilitet. Det samordnar åtgärderna för dess medlemmar (som består av centralbanker, finansministerier och finansiella tillsynsorgan i världens viktigaste ekonomier och finanscentrum samt globala standardiseringsorgan och internationella finansiella institut) i utarbetandet av starka reglerings- och tillsynspolicyer samt andra policyer rörande den finansiella sektorn. FSB främjar lika villkor genom att uppmuntra de berörda myndigheterna till ett enhetligt genomförande av dessa policyer inom olika sektorer och jurisdiktioner. Efter FSB:s plenarbeslut av den 21 juni 2016 företräds även ECB:s banktillsyn i plenum, FSB:s gemensamma beslutsfattande organ. Dessutom har den suttit som ledamot i den ständiga kommittén för samarbete avseende tillsyn och lagstiftning (SRC) sedan 2015 och har från och med februari 2017 deltagit som tillsynsmyndighet i den ständiga kommittén för genomförande av standarder. Slutligen deltar ECB regelbundet i möten som hålls av den regionala rådgivande gruppen för Europa genom en stående inbjudan.

2 Tillsynscykel

Banktillsynsprocessen kan ses om en cykel, såsom visas i **figur 9**. I detta kapitel förklaras de separata delarna av tillsynsnykeln. Reglerings- och tillsynspolicyer (se punkt 2.1) utgör grunden för tillsynsverksamhet och för utarbetandet av metoder och standarder för tillsyn (se punkt 2.2).

Figur 9
Tillsynsnykeln

Källa: ECB:s banktillsyn.

Metoderna och standarderna ligger till grund för den dagliga tillsyn som genomförs enligt samma standarder för alla kreditinstitut (se punkt 2.3). Genom olika kanaler, inbegripet SSM:s deltagande i internationella och europeiska forum, utnyttjas de dragna lärdomarna under tillsynen och genomförandet av kvalitetssäkringskontrollerna (se punkt 2.4) i den vidare utvecklingen av metoder, standarder, politik och förordningar.

Den erfarenhet som erhållits från det praktiska genomförandet av metoderna och standarderna utnyttjas vid planeringen av tillsynsverksamheten för den kommande cykeln. Planeringen inbegriper även en analys av centrala risker och sårbarheter samt fastställande av strategiska tillsynsprioriteringar.

2.1 Bidrag till förordningar och tillsynspolicyer

Baselöverenskommelsen
Kapitalkravsförordningen
Kapitalkravsdirektivet
BRRD
DGSD

Det europeiska regelverket för banker bygger på Baselöverenskommelsen och är harmoniserat genom det enhetliga regelverket, som gäller för alla finansiella institut på den inre marknaden. Det enhetliga regelverket utgör grunden för bankunionen. Det består av en uppsättning lagtexter som alla finansiella institut (inbegripet ungefär 8 300 banker) i EU måste följa. Bland dess viktigare komponenter återfinns kapitalkravsdirektivet och kapitalkravsförordningen, direktivet om insättningsgarantisystem (DGSD) och direktivet om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (BRRD).

ECB:s banktillsyn bidrar aktivt till detta regelverk i internationella och europeiska forum och institutioner, såsom [EBA](#), [ESRB](#), [Baselkommittén för banktillsyn](#) och [FSB](#), där det är direkt representerat. Detta kräver även ett nära samarbete med de nationella behöriga myndigheterna och Europeiska kommissionen (i samordning med generaldirektoratet för europeiska och internationella förbindelser samt andra relevanta verksamhetsområden vid ECB).

Såsom visas i [figur 9](#) är den avdelning som ansvarar för samordning och utarbetande av politik avdelningen för tillsynspolicyer, som hanterar frågor om reglerings- och tillsynspolicy. Avdelningen för tillsynspolicy centraliserar även samverkan på teknisk nivå mellan ECB:s banktillsyn och IMF vid IMF:s övervakningsåtgärder (i synnerhet granskningsprogrammen för den finansiella sektorn och samråden enligt artikel IV).

I samarbete med de nationella behöriga myndigheternas motsvarande funktioner tillhandahåller avdelningen för tillsynspolicy stöd till de gemensamma tillsynsgrupperna och de nationella behöriga myndigheterna vad gäller tillämpningen av EU-förordningar.

För att bidra till utarbetandet av politik underlättar avdelningen för tillsynspolicy en anpassning av politiska ståndpunkter mellan ECB och de nationella behöriga myndigheterna, och när en sådan anpassning inte är möjlig, ett informationsutbyte om de olika ståndpunkterna.

Avdelningen för tillsynspolicy ger råd till ECB:s högre ledning och tillsynsnämnden, direktionen och ECB-rådet om politiska frågor och utarbetar utkast till förslag om framtagande av en gemensam förståelse och samordnad metod i förhållande till betydande institut.

Sådana råd kan omfatta utarbetande av specifika rapporter, memorandum och/eller förslag som täcker följande:

- Viktiga regleringsinitiativ på nationell, europeisk och internationell nivå.
- Viktiga beslut som fattats och/eller svårigheter som uppstått för europeiska och internationella arbetsgrupper.
- Politiska samt reglerings- och tillsynsrelaterade frågor av allmän betydelse som på grund av sin komplexitet eller de olika intressen som omfattas inte kan hanteras på ett enkelt sätt och kan kräva regeländringar.
- Andra hinder eller utveckling av politiskt arbete som kan vara av allmän relevans för banktillsyn.

Utöver deltagandet i europeiska och internationella forum stöder avdelningen för tillsynspolicy de gemensamma tillsynsgruppernas arbete, till exempel genom att inrätta och samordna samarbete med icke deltagande medlemsstater och med länder utanför EU, inbegripet genom att förhandla fram samförståndsavtal och andra särskilda samarbetsarrangemang som underlättar informationsutbyte och inspektioner på plats.

2.2 Definition och utarbetande av metoder och standarder

Metoder och standarder för tillsyn av högsta kvalitet är avgörande för att uppnå enhetliga och effektiva tillsynsresultat. Inom ECB:s banktillsyn utför avdelningen för utveckling av metoder och standarder regelbundna granskningar och utvecklar tillsynsmetoder enligt den andra pelaren. Dessa metoder och standarder för tillsyn bygger på bästa praxis och förbättras kontinuerligt. De utvecklas också som ett resultat av arbete som görs av internationella standardiseringsorgan (t.ex. Baselkommittén för banktillsyn) rörande harmonisering av regler för den finansiella sektorn eller av EU-myndigheter (särskilt EBA).

Inom områden som inte omfattas av den uppsättning regler som tagits fram av internationella standardiseringsorgan, eller om ett behov av att skapa en gemensam förståelse och en samordnad metod uppstår under genomförandet av den dagliga tillsynen, kan ECB – i den utsträckning detta omfattas av dess tillsynsuppgifter – utfärda sina egna förordningar, riktlinjer och instruktioner om metoder och gemensamma standarder för tillsyn, som är föremål för och i enlighet med relevant unionsrätt och som är föremål för bindande standarder som tagits fram av EBA. När ECB gör detta måste den beakta utveckling av internationella och europeiska förordningar och EBA:s roll, för att säkerställa harmoniserad tillsynspraxis och enhetliga tillsynsresultat inom SSM över tid.

Den gemensamma uppsättningen metoder och standarder täcker ämnen såsom översyns- och utvärderingsprocessen (ÖUP), som beskrivs längre fram i denna manual (se punkt 4.6).

Till exempel har SSM, i syfte att genomföra ÖUP, utarbetat en gemensam metod för den löpande bedömningen av riskerna hos de enheter som står under tillsyn, deras styrformer samt deras kapital- och likviditetsställning. ECB tillämpar den gemensamma metoden enligt SSM:s ÖUP för alla betydande institut, vilket underlättar interna jämförelser och storskaliga tvärgående analyser. Genom metoden säkerställs sålunda lika villkor för alla institut som står under tillsyn, samtidigt som deras specifika särdrag beaktas.

SSM:s ÖUP tillämpas proportionellt för betydande institut, vilket säkerställer att helt enhetliga tillsynsstandarder av högsta kvalitet upprätthålls.

Avdelningen för utveckling av metoder och standarder är inte ensamt ansvarig för utvecklingen av metoder. Med avseende på utfärdande av auktorisationer, verkställighet och sanktioner, inspektioner på plats, interna modeller, gemensamma standarder och rekommendationer med anknytning till mindre betydande institut samt förordningar, riktlinjer och allmänna instruktioner som antas i enlighet med artikel 6.5 a i SSM-förordningen, ligger ansvaret hos ECB:s banktillsyns relevanta verksamhetsområden, enligt vad som tas upp nedan.

Avdelningen för auktorisering utarbetar metoden för bedömning av ansökningar om auktorisering, förslag till återkallande av auktorisering, förslag till förvärv av ett kvalificerat innehav i ett kreditinstitut och lämplighetsförfaranden, som tas upp i kapitel 3 och punkt 4.4 i denna manual. Det bör dock noteras att avdelningen för auktorisering inte vanligtvis inleder någon auktorisering eller något återkallande av någon sådan. Ansvaret för att utarbeta utkast till auktoriseringsbeslut för licensiering, för förvärv av kvalificerade innehav och för de flesta fall av återkallande ligger hos de nationella behöriga myndigheterna, som samarbetar med avdelningen för auktorisering, som sedan bedömer förslagen och säkerställer att de relevanta kraven har uppfyllts och att de gemensamma förfarandena har följts.

Med avseende på de lämplighetsförfaranden som beskrivs i punkt 4.4 är avdelningen för auktorisering ansvarig för bedömningen av desamma. När en ny utnämning sker i ledningsorganet för ett betydande institut genomför därför avdelningen för auktorisering en preliminär bedömning med avseende på kraven i unionsrätten, som sedan skickas till respektive samordnare för den gemensamma tillsynsgruppen. Tillsammans med samordnaren för den gemensamma tillsynsgruppen utarbetas ett gemensamt förslag som måste godkännas av tillsynsnämnden och ECB-rådet.

Vad gäller säkerställande av enhetligheten för metoderna och processerna med anknytning till granskningen av interna modeller för beräkning av minimikapitalkrav (den första pelaren), inbegripet tillämpning av policyer för ändring av befintliga modeller och utvidgningar av interna modeller i det enhetliga regelverket, har en särskild avdelning för interna modeller inrättats. Avdelningen för interna modeller har, tillsammans med avdelningen för utveckling av metoder och standarder, en ledande roll i utvecklingen av standarder och metoder för tillsyn inom SSM med avseende på godkännande av modeller och löpande tillsyn av interna modeller, såsom beskrivs i punkt 4.7 i denna manual. Dessutom övervakar den, i samverkan med avdelningen

för tillsynspolicy, utvecklingen av internationella standarder med anknytning till interna modeller i internationella forum (t.ex. Baselkommittén för banktillsyn).

Avdelningen för centraliserade inspektioner på plats är ansvarig för utveckling och uppdatering av metoden för inspektion på plats. Vid genomförandet av sina uppgifter samverkar denna avdelning med de gemensamma tillsynsgrupperna, ECB:s andra övergripande avdelningar, inspektionsgrupperna, uppdragscheferna och de nationella behöriga myndigheterna. Mer specifikt samordnar den, angående upprätthållandet av metoden för inspektion på plats, med avdelningen för utveckling av metoder och standarder och de nationella behöriga myndigheterna.

2.3 Utförande av daglig tillsyn

SSM:s policyer, metoder och standarder ligger till grund för den dagliga tillsyn som utförs enligt samma standarder vid alla institut som står under tillsyn i euroområdet på grundval av ÖUP (se punkt 4.6 för mer detaljer).

Den dagliga tillsynen av betydande institut genomförs av de gemensamma tillsynsgrupperna, som består av personal från både de nationella behöriga myndigheterna och ECB och stöds av de övergripande avdelningarna och avdelningarna med specialiserad expertis vid GD Mikrotillsyn IV samt liknande personal vid de nationella behöriga myndigheterna (t.ex. experter på interna modeller).

Det finns flera verktyg för genomförande av tillsyn. I den dagliga tillsynen analyserar den gemensamma tillsynsgruppen tillsynsrapporteringen, redovisningar och intern dokumentation hos de enheter som står under tillsyn. De gemensamma tillsynsgrupperna håller reguljära och särskilda möten med de enheter som står under tillsyn på olika nivåer i personalhierarkin. De genomför löpande riskanalyser av godkända riskmodeller och analyserar och bedömer återhämtningsplaner för enheter som står under tillsyn.

All den verksamhet som beskrivs ovan återspeglas i den ÖUP som genomförs av de gemensamma tillsynsgrupperna, som beskrivs mer utförligt i punkt 4.6.

2.4 Stärkande av banktillsyn

Såsom beskrivits tidigare i detta kapitel försöker ECB fortlöpande hitta potentiella förbättringar som kan utnyttjas i definitionen av metoder, standarder, policyer och förordningar. Denna potential till förbättring fastställs genom olika kanaler, inbegripet den europeiska banktillsynens deltagande i internationella och europeiska forum och den erfarenhet som inhämtas från det praktiska genomförandet av metoderna och standarderna. Vidare fastställs potentialen till förbättring genom den regelbundna processen för identifiering och bedömning av centrala risker och sårbarheter (se punkt 2.4.1), som även ingår i de strategiska tillsynsprioriteringarna (se punkt 4.2 för ytterligare detaljer). Samverkan mellan mikro- och makrotillsyn (se punkt 2.4.2) och

utförandet av kontroller för kvalitetssäkring (se punkt 2.4.3) spelar också en roll i identifieringen av ytterligare potential till förbättring.

2.4.1 Riskidentifiering och riskbedömning

Den regelbundna processen för identifiering och bedömning av centrala risker och sårbarheter består huvudsakligen av fyra kompletterande komponenter (se punkt 4.2 för ytterligare detaljer):

- (i) Regelbunden övervakning och analys av befintliga och framväxande risker.
- (ii) Djupgående analyser av identifierade potentiella risker.
- (iii) Regelbundna särskilda stresstester.
- (iv) Konsekvensanalyser av befintliga eller kommande regleringsinitiativ.

Efter identifiering av befintliga och framväxande risker är nästa logiska steg att bedöma dem för att bekräfta resultatet av identifieringsprocessen och hitta ett lämpligt tillsynssvar för att mildra dem.

Risker – i synnerhet om de är relevanta för alla eller en betydande undergrupp av dessa kreditinstitut som står under tillsyn – har vanligtvis en övergripande dimension. Faktum är att det ofta är svårt att dra en tydlig linje mellan mikro- och makrotillsynsperspektiven, vilket kräver ett nära samarbete mellan de två funktionerna.

2.4.2 Koppling mellan mikro- och makrotillsyn

Artikel 5 i SSM-förordningen

ECB:s mikro- och makrotillsynsfunktioner för ett nära samarbete om identifieringen av de huvudsakliga riskerna genom utbyte av ståndpunkter om risker och sårbarheter.

Makroekonomiska faktorer beaktas inom makrotillsyn och mikroekonomiska faktorer används som underlag för makrotillsyn. Makroekonomiska faktorer beaktas vid fastställande av tillsynsprioriteringar och inom operativ planering, inom beslutet om ÖUP och inom tillsynen av mindre betydande institut. Omvänt drar makroriskanalys nytta av information och signaler från makrotillsyn. Genom makrotillsyn kan signaler ges i ett tidigt skede om framväxande risker som härrör från enskilda systemviktiga institut, samt risker som uppstår från ändringar av affärsmetoder eller finansiell innovation.

Ett annat område där mikro- och makrotillsynsperspektiven kompletterar varandra är genomförandet av stresstester inom ramen för mikro- och makrotillsyn. Stresstester inom ramen för makrotillsyn inriktas på ett enskilt institut och resultaten används som underlag till dess ÖUP-bedömning. Av detta skäl har dessa stresstester en stark betoning på övergripande enhetlig behandling. Stresstester inom ramen för makrotillsyn kompletterar sådana stresstester genom att också hantera

nätverkseffekter bland kreditinstitut och återkopplingseffekter, till exempel negativa effekter av stressscenariot för utlåning och tillståndet i ekonomin (se punkt 4.2.3).

Mikro- och makrotillsynsuppgifter samordnas genom en god styrningsstruktur (se punkt 1.2.1), vilket säkerställer en komplett översikt av hur risker mildras i syfte att uppnå komplementaritet och ändamålsenlighet för tillsynen på ett heltäckande sätt. Detta krävs även för att undvika en överlappning mellan mikro- och makrotillsynsverktyg och en möjlig dubbelräkning av risker.

ECB har även ett nära samarbete med andra europeiska institutioner och organ, såsom de europeiska tillsynsmyndigheterna, inbegripet EBA och ESRB, för att ta fram EU:s tillsyns-, reglerings- och resolutionsramar. ECB bidrar även till policydebatter om reglering och tillsyn, både på internationell och europeisk nivå.

För riskövervakning och konsekvensbedömningar som kräver åtkomst till viss information (se punkt 1.2.1) samordnar avdelningen för SSM:s riskanalys även, i nära samarbete med GD Statistik, motsvarande insamling av uppgifter och de processer som möjliggör insamling, kvalitetssäkring och sammanställning av denna information.

2.4.3 Kvalitets- och planeringskontroll

Tillsynen av både betydande och mindre betydande institut kräver övergripande mekanismer för säkerställande av att tillsynsmetoden förblir enhetlig och av högsta kvalitet för alla enheter som står under tillsyn. Detta innebär att snedvridningar mellan de två grupperna av institut ska undvikas, samtidigt som tillsynsmetoden och proportionalitetsprincipen tillämpas på ett strukturerat sätt.

Planering och samordning

Med avseende på betydande institut kontrollerar avdelningen för planering och samordning av SEP regelbundet huruvida de uppgifter som specificeras i programmen för tillsynsgranskning (SEP) har uppfyllts av de gemensamma tillsynsgrupperna och begär om så krävs korrigerande åtgärder.

För de mindre betydande instituten utförs tillsynsplanering av de nationella behöriga myndigheterna med övervakning, vid behov, av GD Mikrotillsyn III.

Vidare utformas och uppdateras programmen för tillsynsgranskning på grundval av de resultat som framkommit under tidigare perioder. Resultat diskuteras med de berörda parterna, i syfte att förbättra och vidareutveckla en gemensam förståelse samt en samordnad metod för framtida verksamhet.

Kvalitetssäkring

Avdelningen för kvalitetssäkring utgör en del av den andra försvarslinjen i ECB:s interna kontrollram med avseende på de uppgifter som tilldelats ECB genom SSM-förordningen.

Avdelningen för kvalitetssäkring täcker följande:

- (i) GD Mikrotillsyn I och II:s utförande av direkt tillsyn, och de nationella behöriga myndigheternas verksamhet i den utsträckning de deltar i tillsynen av betydande institut.
- (ii) GD Mikrotillsyn III:s tillsyn av de nationella behöriga myndigheternas tillsyn av mindre betydande institut.
- (iii) GD Mikrotillsyn IV, som ansvarar för de övergripande funktionerna.
- (iv) Generaldirektoratet för tillsynsnämndens sekretariat.
- (v) Bidragen till ECB:s tillsynsverksamhet inom andra ECB-enheter.

Avdelningen för kvalitetssäkring ska tillförsäkra, cheferna för ECB:s verksamhetsområden, tillsynsnämnden, ECB-rådet och ECB:s direktion att ECB:s banktillsyn genomförs på ett enhetligt sätt enligt SSM-förordningen samt att den upprätthåller högsta kvalitetsstandarder.

För att uppnå sitt mål genomför avdelningen för kvalitetssäkring följande:

- Bedömer och främjar sundheten, lägligheten och effektiviteten för ECB:s banktillsyn enligt SSM-förordningen.
- Bedömer opartiskheten av tillsynsverksamheten i de gemensamma tillsynsgrupperna och i tillsynen av både betydande och mindre betydande institut.
- Ger återkoppling om lämplig användning och behovet av förbättring av SSM:s metodologiska ram.
- Utfärdar rekommendationer och standarder till operativa enheter, inbegripet övergripande funktioner, genom att tillhandahålla återkoppling om tillsynspraxis, inbegripet identifiering av bästa praxis för tillsyn.
- Identifierar risker (inbegripet rättsliga sådana), brister och svagheter i verksamheten inom ramen för SSM:s tillsynsram.

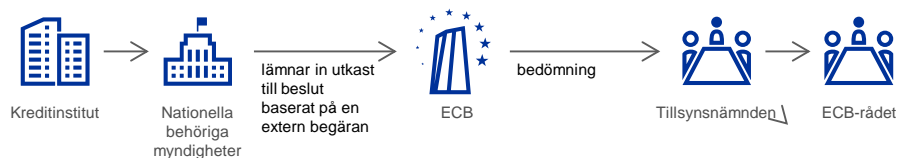
Kvalitetssäkringskontroller är det huvudsakliga instrument som används av avdelningen för kvalitetssäkring och utförs, i tillämpliga fall, i samarbete med de nationella behöriga myndigheternas kvalitetssäkringsfunktioner.

3 Utförande av tillsyn enligt SSM som utövas över alla institut som står under tillsyn

ECB:s tillsynsansvar skiljer sig beroende på huruvida ett kreditinstitut är en betydande eller mindre betydande enhet. För vissa förfaranden, benämnda **gemensamma förfaranden**, har ECB dock behörighet oavsett betydelsen av institutet i fråga. Dessa förfaranden beskrivs i första delen av detta kapitel. Den andra delen täcker de förfaranden och kriterier som används för att bedöma betydelsen av instituten, både regelbundet och i särskilda fall.

Figur 10
Gemensamma förfaranden

Auktorisation och förvärv av kvalificerade innehav

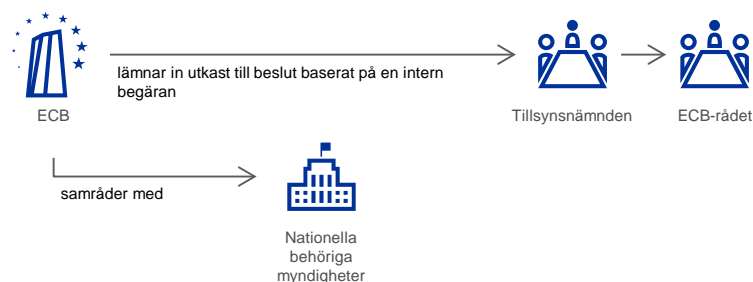

Återkallande av auktorisation

Initiativ från nationell behörig myndighet

Initiativ från ECB

Källa: ECB:s banktillsyn.

3.1 Bedömning av begäranden om auktorisation för tilltänkta förvärv av kvalificerade innehav i ett kreditinstitut samt passförfarandet

Artiklarna 4.1, 14.5 och 14.6 i SSM-förordningen

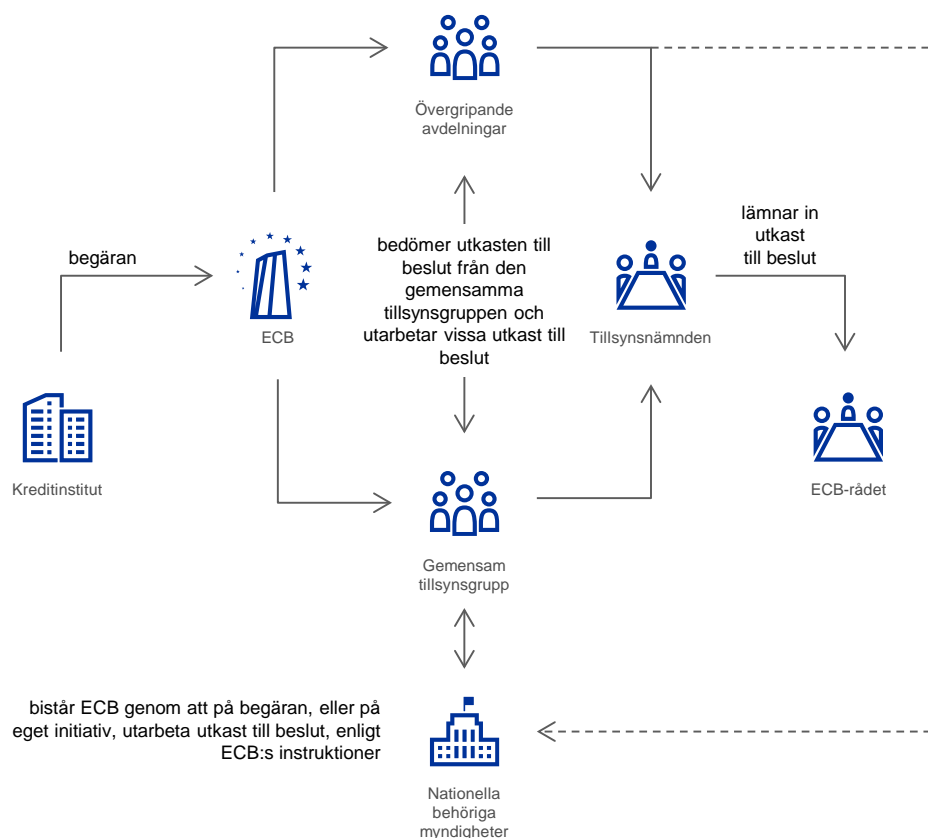
Artiklarna 18, 20 och 45 i kapitalkravsdirektivet

Artikel 79 och del V i ramförordningen om SSM

De gemensamma förfaranden som ECB i slutändan fattar beslut om inbegriper de förfaranden som inrättats för att förse sökande med ett (nytt eller förnyat) banktillstånd (termerna "tillstånd" och "auktorisering" används synonymt) eller för att återkalla tillstånd. Återstoden av de gemensamma förfarandena (se punkt 3.1.2) täcker förfarandena för auktorisation av tilltänkta förvärv eller ytterligare ökning av kvalificerade innehav i kreditinstitut. I detta avsnitt beskrivs även förfarandet varvid ett institut som har beviljats ett banktillstånd i en medlemsstat kan utnyttja etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster inom medlemsstaterna i Europeiska unionen ("passförfarandet").

Figur 11

Gemensamma förfaranden (allmänna processer för begäranden, anmälningar och ansökningar)

Källa: ECB:s banktillsyn.

3.1.1 Beviljande, återkallande och utgång av auktorisation

För att driva verksamhet i kreditinstitut i en deltagande medlemsstat måste institutet ansöka om ett banktillstånd. En ansökan om banktillstånd ska lämnas in till den

nationella behöriga myndigheten i den medlemsstat där institutet ska etableras i enlighet med de krav som fastställts i relevant nationell lagstiftning. Denna ansökan utvärderas för att säkerställa att endast de enheter som uppfyller de tillämpliga rättsliga kraven på nationell nivå och EU-nivå kommer in på marknaden som kreditinstitut.

Det finns flera omständigheter under vilka institut ansöker om banktillstånd. Ett kreditinstitut som redan står under tillsyn kan ansöka för att utvidga sin verksamhet eller för att omstrukturera sin befintliga verksamhet. Med förbehåll för bestämmelser i nationell lagstiftning kan även icke licensierade enheter/personer som avser bedriva bankverksamhet lämna in en begäran om auktorisation att driva verksamhet i ett kreditinstitut.

Tillämpningsområde

Artikel 4.1.1 i
kapitalkravsförordningen

Bilaga 1 till
kapitalkravsdirektivet

Artikel 88 i ramförordningen om
SSM

Förfarandet för auktorisation att driva verksamhet i ett kreditinstitut såsom anförtröts till ECB gäller för all verksamhet som är förbehållen kreditinstitut och som är föremål för auktorisation. Denna inbegriper verksamhet som är föremål för ömsesidigt erkännande enligt bilaga 1 till kapitalkravsdirektivet samt annan reglerad verksamhet som kräver auktorisation från tillsynsmyndigheten enligt nationell lagstiftning. Detta innebär att förfarandet för auktorisation enligt SSM även gäller vid situationer där ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i kapitalkravsförordningen som redan har ett banktillstånd kräver en utvidgning av sin auktorisation för att bedriva ny reglerad verksamhet, ifall behovet av sådan auktorisation föreskrivs i nationell lagstiftning. Detta gäller oavsett om det är en ny verksamhet enligt bilaga 1 till kapitalkravsdirektivet, eller en reglerad verksamhet som endast kräver auktorisation enligt nationell lagstiftning som ligger till grund för en tillsynsfunktion.

Ansökan bedöms av den nationella behöriga myndigheten och ECB. Den nationella behöriga myndigheten fungerar som kontaktpunkt för den sökande. Den bedömer ansökan på grundval av de krav som fastställs i nationell lagstiftning, med deltagande av respektive gemensam tillsynsgrupp, i tillämpliga fall. ECB bedömer ansökan på grundval av EU:s lagkrav. Den nationella behöriga myndighetens och ECB:s bedömning är nära sammankopplade. Den gemensamma bedömningen säkerställer att den ansökande enheten uppfyller de relevanta kraven, i synnerhet de gällande styrning, uppföranderegler, tillsynskrav och affärsmodell. Dessutom säkerställer bedömningen att tillämpliga nationella krav är uppfyllda. Både den nationella behöriga myndigheten och ECB har rätt att kräva att den sökande lämnar ytterligare information som krävs för bedömningen. All information och alla uppgifter med anknytning till ansökan utbyts mellan ECB och den nationella behöriga myndigheten.

Om det, under den nationella behöriga myndighetens bedömning, uppdragas att kraven för auktorisation, såsom de föreskrivs i nationell lagstiftning, inte har uppfyllts avslår den nationella behöriga myndigheten ansökan.

Om den sökande uppfyller alla krav för auktorisation, såsom de föreskrivs i nationell lagstiftning, föreslår den nationella behöriga myndigheten, efter att ha delat med sig

av sin slutliga bedömning till ECB, att ECB beviljar auktorisationen. Det föreslagna beslutet kan inbegripa villkor, skyldigheter och/eller rekommendationer för institutet i fråga. ECB kan instämma i eller invända mot den nationella behöriga myndighetens utkast till beslut. Om ansökan avslås av ECB eller om ett positivt beslut är avhängigt av villkor och/eller skyldigheter som tidigare inte avtalats om med den sökande ges den sökande [en rätt att yttra sig](#). ECB:s slutliga beslut ska fattas inom tio arbetsdagar efter inlämningen av den nationella behöriga myndighetens utkast till beslut, men denna period kan förlängas en gång med en ytterligare period på tio arbetsdagar.

En ansökan om auktorisation att driva verksamhet i ett kreditinstitut kan återkallas av ECB antingen på dess eget initiativ, eller på grundval av ett förslag från den nationella behöriga myndigheten i den medlemsstat där institutet är etablerat. Den tillämpliga processen vad gäller samarbete mellan de nationella behöriga myndigheterna och ECB är i stort sett densamma som den för beviljande av auktorisationer, förutom vad gäller vissa avvikelser beroende på huruvida återkallandet har begärts av den enhet som står under tillsyn eller gjorts på initiativ från tillsynsorganet, vare sig detta utgörs av den nationella behöriga myndigheten eller ECB.

Om den enhet som står under tillsyn har begärt ett återkallande av sin auktorisation, till exempel eftersom den inte längre bedriver någon bankverksamhet, bedömer den nationella behöriga myndigheten och ECB huruvida de tillämpliga förutsättningarna för återkallandet av auktorisation enligt nationell lagstiftning och unionsrätten är uppfyllda. I synnerhet krävs en tydlig och obestridd bekräftelse på att enheten inte längre förfogar över några insättningar eller andra återbetalbara medel.

Om återkallandet av ett kreditinstituts licens initieras av tillsynsorganet, till exempel eftersom institutet inte längre uppfyller tillsynskraven eller inte längre kan förväntas fullgöra sina skyldigheter gentemot sina borgenärer, genomförs en fullständig och detaljerad bedömning. Detta sker för att styrka motiveringen till återkallandet av licensen, med beaktande av det berörda institutets tillsynshistorik, samt de relevanta berörda intressena, till exempel risken för insättarna. I sådana fall kan även resolutionsmyndigheterna engageras. Om återkallandet initieras av ECB, rådfrågar ECB den nationella behöriga myndigheten i god tid innan den fattar ett beslut. Innan ECB antar ett beslut om återkallande erbjuds den enhet som står under tillsyn vanligtvis en möjlighet att yttra sig. Om ett [snabbt beslut](#) anses nödvändigt kan ECB fatta ett beslut utan att enheten dessförinnan beviljas en rätt att yttra sig.

Utgång av auktorisation sker när kreditinstitutets auktorisation upphör att gälla. Auktorisationen kan upphöra att gälla som ett resultat av specifika nationella och rättsligt definierade utlösningsmekanismer, som vanligtvis inte omfattar valmöjligheter i tillsynen eller något beslut från den behöriga myndigheten. Det föreligger tre typiska situationer vid vilka en auktorisation kan gå ut eftersom detta föreskrivs i nationell lagstiftning:

- Kreditinstitutet utnyttjar under tolv månader inte auktorisationen.
- Kreditinstitutet avstår uttryckligen från auktorisationen.

- Kreditinstitutet har under mer sex månader inte bedrivit någon verksamhet.

I enlighet med nationell lagstiftning kan en effekt som liknar den då en auktorisation går ut uppstå om själva kreditinstitutet upphör att finnas till, genom till exempel en sammanslagning med ett annat företag. I sådana fall upphör auktorisationen att gälla vid samma tidpunkt som när institutet upphör att finnas till. I dessa fall gäller samma förfarande som för utgång av auktorisation.

Alla auktorisationer, återkallande av auktorisation eller utgång av auktorisation meddelas av ECB antingen direkt till enheten i fråga (återkallande eller utgång av auktorisation) eller till den nationella behöriga myndigheten i fråga (auktion) samt till EBA. [SSM-förteckningen över enheter som står under tillsyn](#) uppdateras i enlighet därmed. I allmänhet vidtar den berörda nationella behöriga myndigheten de steg som krävs för offentliggörande av beslutet, såsom krävs enligt relevant nationell lagstiftning.

3.1.2

Kvalificerade innehav

Artiklarna 4.1 c och 15 i SSM-förordningen

Artiklarna 85–88 i ramförordningen om SSM

Artiklarna 3.1, 3.33 och 22–27 i kapitalkravsdirektivet

Riktlinjer för bedömning av förvärv och ökning av innehav i den finansiella sektorn (CEBS/2008/214)

Gemensamma riktlinjer för bedömning av förvärv och ökning av kvalificerade innehav i den finansiella sektorn (JC/GL/2016/01)

Tilltänkta förvärv av kvalificerade innehav eller tilltänkta ytterligare ökning av kvalificerade innehav i kreditinstitut som skulle resultera i att de relevanta trösklarna uppnås eller överskrids måste anmälan till den nationella behöriga myndigheten i den deltagande medlemsstat där kreditinstitutet i vilket det kvalificerade innehavet kommer att förvärvas är etablerat. Den nationella behöriga myndigheten utför den inledande bedömningen och utarbetar ett utkast till förslag för ECB. ECB utför, i samarbete med den nationella behöriga myndigheten, sin egen bedömning och beslutar om det tilltänkta förvärvet. Förfarandet fungerar som en "grindvakt" för att förebygga att kreditinstitut förvärvas av olämpliga köpare.

Bedömningen avser i synnerhet att säkerställa att den tilltänkta förvärvaren har ett gott anseende och har den ekonomiska sundhet som krävs, att alla ledamöter av styrelsen som kommer att leda verksamheten vid målinstitutet vid alla tidpunkter har ett tillräckligt gott anseende och innehar tillräcklig kunskap, tillräckliga färdigheter och tillräcklig erfarenhet för att utföra sina arbetsuppgifter, att målinstitutet kommer att fortsätta att uppfylla sina tillsynskrav samt att transaktionen inte finansieras med pengar som härrör från brottslig verksamhet.

Den formella bedömningsperioden uppgår till högst 60 arbetsdagar från medgivandet av ett mottagande av en fullständig anmälan. Om ytterligare information begärs från den tilltänkta förvärvaren under den formella bedömningsperioden kan bedömningsperioden skjutas upp med en period som inte får överstiga 20 arbetsdagar (för reglerade förvärvare) eller i vissa fall 30 arbetsdagar (för oreglerade förvärvare och förvärvare som är baserade i tredjeländer).

Om den tilltänkta förvärvaren avser att förvärva innehav i ett kreditinstitut som har dotterkreditinstitut i, eller som äger ett kvalificerat innehav i kreditinstitut etablerade i, andra deltagande medlemsstater ska de nationella behöriga myndigheterna för alla

direkta och indirekta målinstitut samordna sina bedömningar med ECB så att beslut kan fattas på samma gång om alla tilltänkta förvärv.

Kriterierna för bedömningen är harmoniserade på europeisk nivå. I kapitalkravsdirektivet fastställs de fem kriterier gentemot vilka förvärv bedöms, som ska införlivas i nationell lagstiftning:

Den tilltänkta förvärvarens anseende

Den tilltänkta förvärvaren ska besitta en nödvändig integritet och trovärdighet, styrkt genom exempelvis avsaknad av förekomst i straffregister eller rättsliga förfaranden som skulle ha en negativ inverkan på den tilltänkta förvärvarens anseende. En annan aspekt är förvärvaren yrkeskompetens, dvs. dennes erfarenhet av ledning och/eller investering inom finanssektorn.

Anseende, kunskaper, färdigheter och erfarenheter för de tilltänkta nya medlemmarna i ledningsorganet för målinstitutet

Om den tilltänkta förvärvaren avser att genomföra förändringar av målinstitutets ledningsorgan ska en lämplighetsbedömning av de tilltänkta nya styrelseledamöterna utföras som en del av förfarandet för kvalificerat innehav.

Den tilltänkta förvärvarens ekonomiska ställning

Den tilltänkta förvärvaren ska kunna finansiera det tilltänkta förvärvet och upprätthålla en god finansiell struktur inom en överskådlig framtid. Detta inbegriper identifiering av dem som kommer att vara ansvariga för stöd till målinstitutet efter förvärvet, till exempel genom bidrag till möjliga kapitaltillägg för målinstitutet.

Inverkan på målinstitutet

Efter förvärvet bör målinstitutet fortfarande kunna uppfylla tillsynskraven. Dess lönsamhet bör till exempel inte sättas under otillbörlig press genom finansiering av förvärvet genom överdriven skuldsättning som måste återbetalas av själva målinstitutet. Strukturen för förvärvaren eller den grupp som målinstitutet kommer att bli en del av bör inte vara så komplex så att tillsynsorganet hindras från att utöva effektiv tillsyn över instituten i fråga.

Risk för kopplingar till penningtvätt eller finansiering av terrorism

De medel som används för förvärvet får inte härröra från brottslig verksamhet eller ha koppling till terrorism. I bedömningen beaktas även huruvida förvärvet potentiellt skulle kunna öka riskerna för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Det är de nationella myndigheterna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som är ansvariga för identifiering av dessa risker. ECB har ingen utredningsbefogenhet för att uppdaga sådana brister. Endast när sådana överträdelse har fastställts av den relevanta nationella myndigheten kan ECB beakta dessa fakta inom ramen för sina egna uppgifter.

För att säkerställa att de fem kriterierna ovan är uppfyllda kan ECB ålägga villkor eller skyldigheter för den tilltänkta förvärvaren, som antingen baseras på ett förslag från den nationella behöriga myndigheten eller som ECB själv tagit fram. Alla villkor eller skyldigheter som åläggs de tilltänkta förvärvarna måste dock ha koppling till dessa fem kriterier och får inte gå utöver vad som krävs för att kriterierna ska uppfyllas. Ifall den tilltänkta förvärvaren inte går med på villkoren eller skyldigheterna eller om de skulle kunna påverka den tilltänkta förvärvarens rättigheter negativt kommer en utfrågning att genomföras för att ge den tilltänkta förvärvaren tillfälle att kommentera. Detsamma gäller om ECB avser att invända mot det tilltänkta förvärvet.

3.1.3

Passförfarande

Skäl 51 samt artiklarna 4.2 och 17.1 i SSM-förordningen

Artiklarna 11–17 i ramförordningen om SSM

Artiklarna 35–39 i kapitalkravsdirektivet

Tekniska standarder för tillsyn för information som hemmedlemsstaters och värdmedlemsstaters behöriga myndigheter ska förse varandra med ((EU) nr 524/2014)

Tekniska genomförandestandarder för informationsutbyte mellan hemmedlemsstaters och värdmedlemsstaters behöriga myndigheter ((EU) nr 620/2014)

Tekniska standarder för genomförande rörande utövandet av etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster ((EU) nr 926/2014)

Ett institut som har beviljats ett banktillstånd i en medlemsstat kan utnyttja etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster inom medlemsstaterna i Europeiska unionen ("passförfarandet"). Passförfarandet kan utnyttjas genom antingen etablering av en filial i en annan medlemsstat eller genom tillhandahållande av tjänster i en annan medlemsstat. Passförfarandet måste anmälas till den behöriga myndigheten i den relevanta hemmedlemsstaten.

Passförfarandet inom SSM

De betydande institut i en deltagande medlemsstat som önskar etablera en filial i en annan deltagande medlemsstat måste anmäla sina avsikter till sin nationella behöriga myndighet i hemmedlemsstaten och tillhandahålla information i enlighet med kraven i kapitalkravsdirektivet. Hemmedlemsstatens nationella behöriga myndighet underrättar omedelbart ECB. Den gemensamma tillsynsgruppen bedömer sedan huruvida kraven för etablering av en filial är uppfyllda. Om så är fallet lämnar den in sin bedömning till tillsynsnämnden, som beaktar densamma.

Generaldirektoratet för tillsynsnämndens sekretariat meddelar därefter, innan tidsfristen löper ut, det betydande institutet och hemmedlemsstatens nationella behöriga myndigheter om den relevanta informationen om passförfarandet gällande filialen. Efter anmälan kan det betydande institutet etablera filialen och påbörja sin verksamhet. Om den gemensamma tillsynsgruppen fastslår att kraven inte är uppfyllda utarbetar den ett beslut enligt förfarandet med implicit godkännande och det betydande institutet beviljas rätten att yttra sig.

Om det institut som önskar etablera en filial i en annan deltagande medlemsstat är ett mindre betydande institut ska det anmäla sin avsikt till sin nationella behöriga myndighet i hemmedlemsstaten i enlighet med kraven som fastställts i kapitalkravsdirektivet. Den nationella behöriga myndigheten bedömer huruvida

kraven för etablering av en filial är uppfyllda och fattar ett beslut i enlighet med interna förfaranden för beslutsfattande vid den nationella behöriga myndigheten. Om detta inte är fallet meddelar den nationella behöriga myndigheten den sökandes institut om avslaget. Om inget beslut om motsatsen fattas av den nationella behöriga myndigheten inom den tillämpliga tidsfristen för mottagande av skrivelsen om anmälan får filialen etableras och kan påbörja sin verksamhet. Denna information görs tillgänglig av den nationella behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten för den nationella behöriga myndigheten i den deltagande medlemsstaten där filialen kommer att etableras samt för ECB.

De betydande institut i en deltagande medlemsstat som önskar utnyttja friheten att tillhandahålla tjänster genom att bedriva verksamhet i en annan deltagande medlemsstat för första gången ska meddela sin nationella behöriga myndighet i hemmedlemsstaten i enlighet med de krav som fastställs i kapitalkravsdirektivet. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten underrättar ECB om mottagandet av anmälan och meddelar den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten om anmälan. Om det institut som önskar utnyttja friheten att tillhandahålla tjänster är ett mindre betydande institut ska det meddela sin nationella behöriga myndighet i enlighet med kraven som fastställts i kapitalkravsdirektivet. Anmälan görs tillgänglig för ECB.

Inkommande passförfarande

Om ett institut från en icke deltagande medlemsstat avser att etablera en filial i en deltagande medlemsstat ska den meddela sin avsikt till sin nationella behöriga myndighet i hemmedlemsstaten. Denna nationella behöriga myndighet bedömer om kraven för passförfarandet är uppfyllda. Om kraven för passförfarandet är uppfyllda anmäler den nationella behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten detta till sin motsvarighet i värdmedlemsstaten. Vid mottagande av denna anmälan underrättar den nationella behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten ECB, som sedan bedömer betydelsen av filialen.

Om filialen anses vara mindre betydande underrättar GD Mikrotillsyn III tillsynsnämnden genom att tillhandahålla en notering om resultatet av sin bedömning (förfarande för "notistagande" i tillsynsnämnden). Tillsynen av filialen av det mindre betydande institutet kommer att genomföras av den nationella behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten som, om så krävs, anger de villkor enligt vilka filialen får bedriva sin verksamhet i värdmedlemsstaten. Den nationella behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten underrättar sin motsvarighet i hemmedlemsstaten och det sökande institutet. Om filialen är betydande utarbetar GD Mikrotillsyn III ett förslag till ett beslut enligt förfarandet med implicit godkännande. Tillsynen av institutets betydande filial kommer att genomföras av ECB som, om så krävs, anger de villkor enligt vilka filialen får bedriva sin verksamhet i värdmedlemsstaten. Generaldirektoratet för tillsynsnämndens sekretariat underrättar den nationella behöriga myndigheten i hem- och i värdmedlemsstaten samt det sökande institutet.

Om ett institut från en icke deltagande medlemsstat avser att tillhandahålla tjänster i en deltagande medlemsstat underrättar den sin nationella behöriga myndighet i hemmedlemsstaten som, i sin tur, underrättar sin motsvarighet i värdmedlemsstaten. Den nationella behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten underrättar ECB om denna anmälan och underrättar det sökande institutet om de villkor enligt vilka friheten att tillhandahålla tjänster kan utnyttjas, med föremål för nationell lagstiftning och med hänsyn till det allmännas intresse. ECB genomför uppgifterna för den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten för institut som är etablerade i icke deltagande medlemsstater som utnyttjar friheten att tillhandahålla tjänster i deltagande medlemsstater.

Utgående passförfarande

Ett betydande institut som önskar etablera en filial eller utnyttja friheten att tillhandahålla tjänster i en icke deltagande medlemsstat ska meddela den relevanta nationella behöriga myndigheten om sin avsikt. Vid mottagande av denna anmälan underrättar den nationella behöriga myndigheten ECB, som utövar befogenheter som behörig myndighet i hemmedlemsstaten. Mer specifikt bedömer den gemensamma tillsynsgruppen huruvida kraven för etablering av en filial är uppfyllda.

Om kraven är uppfyllda underrättar den gemensamma tillsynsgruppen tillsynsnämnden om resultatet av sin bedömning (förfarande för "notistagande" i tillsynsnämnden). Generaldirektoratet för tillsynsnämndens sekretariat meddelar därefter, inom tre månader, den nationella behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten om det positiva resultatet av bedömningen, som sedan anger för det sökande institutet de villkor, med hänsyn till det allmännas intresse, enligt vilka filialens verksamhet får bedrivas i värdmedlemsstaten. Om den gemensamma tillsynsgruppen fastslår att kraven inte är uppfyllda utarbetar den ett negativt beslut som ska godkännas av tillsynsnämnden och antas av ECB-rådet enligt förfarandet med implicit godkännande. Rätten att yttra sig gäller. När beslutet har antagits meddelar generaldirektoratet för tillsynsnämndens sekretariat det sökande institutet om det negativa beslutet och underrättar den nationella behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten.

Om ett mindre betydande institut önskar etablera en filial på territoriet för en icke deltagande medlemsstat ska institutet meddela sin nationella behöriga myndighet i hemmedlemsstaten om sin avsikt. Den nationella behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten underrättar den nationella behöriga myndigheten i den icke deltagande medlemsstaten och gör, samtidigt, anmälan tillgänglig för ECB.

Om ett betydande institut skulle önska utnyttja friheten att tillhandahålla tjänster i en icke deltagande medlemsstat skickar den gemensamma tillsynsgruppen inom en månad en anmälan till den nationella behöriga myndigheten i den icke deltagande värdmedlemsstaten där tjänsterna kommer att tillhandahållas. Om ett mindre betydande institut önskar utnyttja friheten att tillhandahålla tjänster i en icke deltagande medlemsstat ska institutet underrätta den relevanta nationella behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om sin avsikt, som i så fall underrättar sin

motsvarighet i den icke deltagande medlemsstaten och gör anmälan tillgänglig för ECB.

Anmälningar om förändringar av filialer och av utnyttjandet av friheten att tillhandahålla tjänster

I händelse av förändringar av betydande instituts filialer – såsom tillhandahållande av ytterligare tjänster av en filial, upphörande av tjänster som tillhandahålls av filialen, upphörande av filialens verksamhet, personalförändringar i filialens ledning eller en ändring av filialens officiella namn eller adress – ska den nationella behöriga myndigheten i den deltagande medlemsstat där det betydande institutet har sitt huvudkontor skicka en anmälan till den nationella behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten och ECB.

Förändringar av de tjänster som tillhandahålls av betydande institut enligt friheten att tillhandahålla tjänster ska anmälas till ECB när de uppstår. Anmälan till den nationella behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten förblir på den nationella behöriga myndighetens nivå. Ingen anmälan till ECB krävs i händelse av förändringar av mindre betydande instituts filialer och tjänster som tillhandahålls enligt friheten att tillhandahålla tjänster i icke deltagande medlemsstater. Även detta förfarande förblir på den nationella behöriga myndighetens nivå.

3.2 Bedömning av instituts betydelse

Artikel 6.4 och 6.5 b i SSM-förordningen

Artiklarna 39–72 och 98–100 i ramförordningen om SSM

ECB:s grad av ansvar för tillsynen av ett kreditinstitut beror på dess ställning i form av betydelse, som fastställs på högsta konsolideringsnivå i de deltagande medlemsstaterna. ECB har processer inrättade för bedömning av betydelsen av institut som står under tillsyn på grundval av kriterier som fastställs i SSM-förordningen och för identifiering av eventuell migration av ett institut som står under tillsyn från betydande till mindre betydande institut och vice versa. Om en sådan migration från en ställning till en annan uppstår behöver tillsynsansvaret på lämpligt sätt överlämnas från ECB till de nationella behöriga myndigheterna eller vice versa, varvid en fortlöpande och effektiv tillsyn av institutet säkras. Enligt ramförordningen om SSM är ECB skyldig att offentliggöra och upprätthålla en förteckning över enheter som står under tillsyn. Denna förteckning upprätthålls av generaldirektoratet för tillsynsnämndens sekretariat i samarbete med GD Mikrotillsyn I–IV.

Reguljär klassificering av institut

Processen för bedömning av betydelsen av alla enheter som står under europeisk banktillsyn genomförs en gång om året. Bedömningsprocessen inriktas på de kriterier som fastställs i SSM-förordningen och ramförordningen om SSM. Ett instituts ställning ändras från mindre betydande till betydande när något av de kvantitativa kriterier som fastställs i SSM-förordningen och ramförordningen om SSM är uppfyllda.

De kvantitativa kriterierna omfattar följande:

- (i) Storlek vad gäller sammanlagda tillgångar och andelen sammanlagda tillgångar i förhållande till BNP i den deltagande medlemsstaten där institutet är etablerat.
- (ii) Antal deltagande medlemsstater där en bank har dotterföretag (en av faktorerna för kriteriet för gränsöverskridande betydelse).
- (iii) Gränsöverskridande tillgångar och skulder (endast om detta krävs för bedömning av gränsöverskridande verksamhet).

Dessutom kan olika kvalitativa kriterier vara avgörande för att ett kreditinstitut inom SSM-området klassificeras som betydande.

- (i) Överföringen av tillsyn från den nationella behöriga myndigheten till ECB är obligatorisk när offentligt finansiellt stöd har begärts eller mottagits direkt från Europeiska stabilitetsmekanismen (ESM) av det institut som står under tillsyn.
- (ii) Den nationella behöriga myndigheten kan föreslå att ECB förklarar att en grupp som står under tillsyn är betydande för sin inhemska ekonomi även om inga av de kvantitativa trösklarna har uppnåtts. ECB kommer sedan att göra sin egen bedömning för att fastställa huruvida den håller med den nationella behöriga myndigheten och huruvida den kan fatta ett beslut om bekräftelse av en sådan betydelse efter en omfattande bedömning.
- (iii) ECB kan omklassificera ett institut i händelse av en exceptionell och väsentlig förändring av omständigheter som är relevant för att fastställa betydelse på grundval av storlekskriteriet eller betydelsen för ekonomin i EU eller någon deltagande medlemsstat. ECB kan besluta att göra detta på begäran från den nationella behöriga myndigheten eller på grundval av institutets gränsöverskridande verksamhet. Ett institut kan också överskrida vissa av de kvantitativa trösklarna och fortfarande anses vara ett mindre betydande institut, på grundval av specifika faktiska omständigheter enligt ramförordningen om SSM.
- (iv) Genom SSM-förordningen medges att ECB, på eget initiativ eller på begäran från den nationella behöriga myndigheten, övertar tillsynsansvar och beslutsbefogenheter från den nationella behöriga myndigheten för ett mindre betydande institut om detta bedöms vara nödvändigt för säkerställande av enhetlig tillämpning av hög tillsynsstandard.

Särskild klassificering av institut

Eftersom de betydelsekriterier som anges i SSM-förordningen och ramförordningen om SSM har koppling till händelser som kan uppstå på ad hoc-basis kan en banks betydelseställning ibland behöva omklassificeras utanför den vanliga klassificeringsprocessen, dvs. genom en särskild klassificering. Det är därför absolut nödvändigt att de ansvariga funktionerna inom ECB förses med relevant information så snart något av betydelsekriterierna är uppfyllda, så att en läglig särskild

bedömning av betydelse kan göras och, om så krävs, ett beslut om överföring av direkt tillsyn kan fattas.

Dessutom kan händelser och förändringar av förhållanden eller av strukturerna för de enheter som står under tillsyn, såsom sammanslagningar, förvärv, etablering av nya enheter eller återkallande av auktorisationer, utlösa en ny särskild bedömning av betydelseställningen.

Genomförande av beslut om överföring av tillsynen av ett mindre betydande institut till ECB

När ECB har fattat ett beslut om överföring av tillsynen av ett mindre betydande institut till ECB antingen på grund av reguljär eller av särskild klassificering inleds åtgärder för genomförande av detta beslut och ECB blir inom den planerade tidsramen ansvarig för den direkta tillsynen av detta institut.

För att ECB ska kunna ta över tillsynsansvaret behöver en ny gemensam tillsynsgrupp inrättas. Efter att beslutet fattas behöver den gemensamma tillsynsgruppens sammansättning och personalbehov fastställas innan förberedelserna inför överföringen av tillsynen kan påbörjas. Detta innebär initiering av planeringsprocessen för tillsyn tillsammans med GD Mikrotillsyn IV:s avdelning för planering och samordning av SEP, samt samordning och samarbete med de nationella behöriga myndigheterna och eventuella andra myndigheter och institut som spelar en roll inom bedömning eller hantering av kreditinstitutets ställning.

Överföring av tillsynsansvar från ECB till de nationella behöriga myndigheterna

En migration från ställning som betydande till mindre betydande institut kommer inte att utlösas genom ett engångsmisslyckande att uppfylla något av betydelsekriterierna. Istället måste gruppen eller kreditinstitutet misslyckas att uppfylla de relevanta kriterierna under tre på varandra följande år för att kvalificera sig för en omklassificering. Treårskriteriet syftar till att undvika snabba eller upprepade ändringar av tillsynsansvar mellan de nationella behöriga myndigheterna och ECB. Vissa undantag från detta kriterium föreligger emellertid:

- (i) Ifall ECB har åtagit sig direkt tillsyn i syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av höga tillsynsstandarder.
- (ii) Ifall direkt offentligt finansiellt stöd från ESM har avslagits, helt återlämnats eller avslutats.
- (iii) I händelse av en exceptionell och väsentlig förändring av omständigheter som är relevant för fastställande av betydelsen på grundval av storlekskriteriet.

Under dessa omständigheter kan ECB, när som helst, efter samråd med respektive nationella behöriga myndigheter, besluta att direkt tillsyn av ECB inte är, eller inte längre är, nödvändigt.

ECB fattar beslut om återinsättandet av tillsynen. Med inledning på datumet för återinsättande återgår ansvaret för centrala tillsynsuppgifter från de gemensamma tillsynsgrupperna till den/de nationella behöriga myndigheten/myndigheterna i fråga och GD Mikrotillsyn III åtar sig sitt indirekta tillsynsansvar. Beroende på överenskomna övergångsarrangemang kan ECB förbli behörig för vissa uppgifter i syfte att slutföra pågående förfaranden.

4 Tillsyn av betydande institut

Banktillsyn inleds med planering av reguljär tillsynsverksamhet, som fastställs i programmet för tillsynsgranskning (SEP). SEP omfattar uppgifterna och verksamheten med anknytning till löpande tillsyn och uppdrag på plats, i enlighet med tillgängliga resurser. Identifieringen och bedömningen av centrala risker och sårbarheter som påverkar enheter som står under europeisk banktillsyn utgör en avgörande del av ECB:s roll inom banktillsyn. Detta utgör grunden för fastställandet av tillsynsprioriteringar och bildar underlag för de gemensamma tillsynsgruppernas dagliga arbete.

Löpande tillsyn omfattar ett antal verksamheter som genomförs regelbundet eller på ad hoc-basis och som syftar till att bedöma lämpligheten hos ledamöter i ledningsorgan, kontroll av efterlevnad av tillsynsreglering, bedömning av riskprofilen och genomförande av översyns- och utvärderingsprocessen (ÖUP). För betydande institut inom SSM faller alla dessa uppgifter under de gemensamma tillsynsgruppernas ansvar. Utöver löpande tillsyn kan det vara nödvändigt att genomföra djupgående granskningar inom vissa ämnen genom anordnande av ett särskilt uppdrag på plats (t.ex. en inspektion eller en utredning av interna modeller). Inspektionerna på plats genomförs vanligtvis av en inspektionsgrupp som – samtidigt som den är organisationsmässigt oberoende – har ett nära samarbete med respektive gemensam tillsynsgrupp.

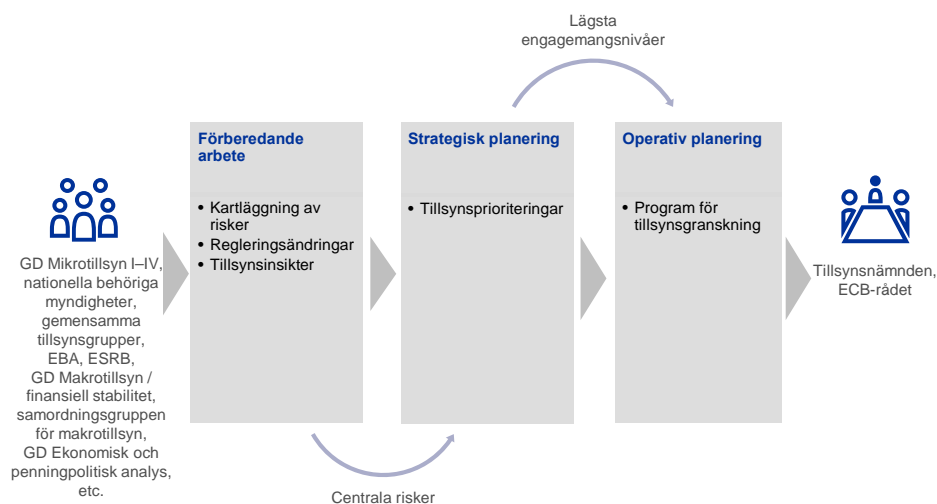
De olika tillsynsverksamheterna resulterar vanligtvis i tillsynsåtgärder riktade till det institut som står under tillsyn. Tillsynsverksamhet och tillsynsbeslut följs vanligtvis av ett antal rutinmässiga steg, såsom övervakning av efterlevnad och, vid behov, verkställighet och sanktioner.

4.1 Strategisk och operativ planering

Tillsynsverksamhet planeras i en tvåstegsprocess: strategisk planering och operativ planering. Strategisk planering omfattar fastställande av tillsynsprioriteringar för de följande 12–18 månaderna samt framtidsutsikter för väsentlig verksamhet under de kommande tre åren. Fastställande av miniminivåer för engagemang för tillsyn utgör också en del av strategisk planering. I den strategiska planen skisseras naturen, djupet och frekvensen för den verksamhet som ska inbegripas i programmen för tillsynsgranskning.

Figur 12

Årlig planeringsprocess för SSM

Källa: ECB:s banktillsyn.

Operativ planering omfattar inrättande av enskilda program för tillsynsgranskning. I programmen för tillsynsgranskning fastställs den huvudsakliga verksamheten för de följande tolv månaderna, preliminära tidsplaner och mål samt eventuella behov av inspektioner på plats eller utredningar av interna modeller. I syfte att säkerställa att de gemensamma tillsynsgrupperna har den kapacitet som krävs för att utföra de årliga tillsynsuppgifterna och den årliga tillsynsverksamheten fastställs resurskrav genom utvärdering av institutens storlek, komplexitet och risknivå.

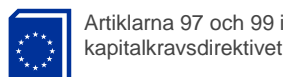
4.1.1 Fastställande av tillsynsprioriteringar

Såsom beskrivs ovan omfattar strategisk planering att definiera tillsynsprioriteringar. Dessa prioriteringar fastställs årligen av tillsynsnämnden. Genom desamma fastställs fokusområden för europeisk banktillsyn för de följande 12–18 månaderna samt framtidsutsikter för väsentlig verksamhet under de kommande tre åren. Prioriteringarna bygger på en bedömning av de centrala risker som institut som står under europeisk banktillsyn ställs inför och beaktar relevant utveckling inom den ekonomiska miljön samt reglerings- och tillsynsmiljön. Mer specifikt beaktas vid identifieringen av centrala risker bedömningen av risker och sårbarheter inom den finansiella sektorn, samt information som utfärdats av andra europeiska myndigheter, i synnerhet ESRB och EBA. De gemensamma tillsynsgruppernas insikter från den löpande tillsynen och bidrag från de nationella behöriga myndigheterna beaktas också.

Tillsynsprioriteringar, som offentliggörs på ECB:s webbplats för banktillsyn, utgör ett mycket viktigt verktyg för anpassning av den tillsynsverksamhet som ska tillämpas för enheter som står under tillsyn och för att främja en harmoniserad metod, och därmed förbättra tillsynseffektiviteten. Tillsynsprioriteringarna ger en vägledning för

säkerställande av samstämmighet och enhetlighet för, i synnerhet, programmen för tillsynsgranskning för de betydande instituten. Dessutom hjälper tillsynsprioriteringarna de nationella behöriga myndigheterna att fastställa sina egna prioriteringar för tillsynen av mindre betydande institut på ett proportionellt sätt.

4.1.2 Fastställande av proportionellt tillsynsengagemang: fördelning av engagemangsnivå och verksamhet för lägsta engagemangsnivå

Tillsynsbehov behöver både vara riskbaserade och proportionella gentemot typen av den berörda enhet som står under tillsyn. De totala resurserna för europeisk banktillsyn måste därför fördelas till tillsyn av olika institut på ett sätt som tar dessa två mål i beaktande. Detta leder till skilda nivåer av tillsynsengagemang: en differentierad frekvens och intensitet för tillsynen av olika institut. Det finns en direkt koppling mellan ett instituts samlade riskprofil och nivån av tillsynsengagemang.

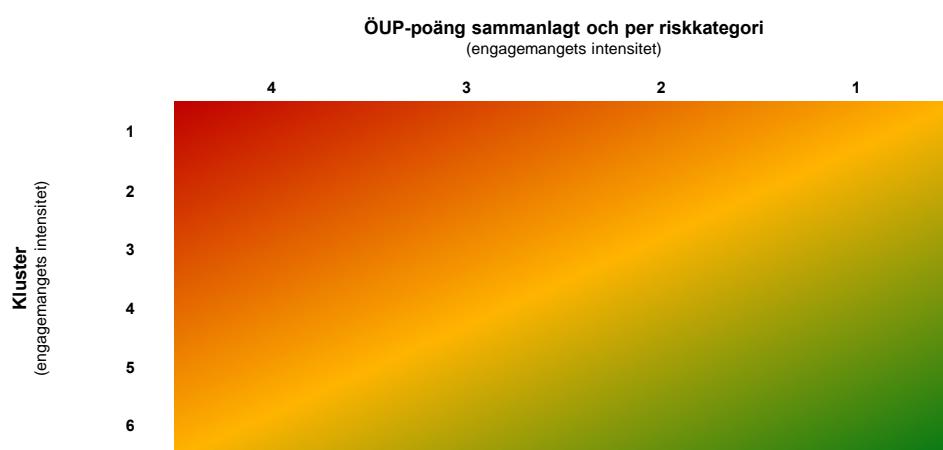
Två dimensioner beaktas när betydande institut tilldelas en engagemangsnivå.

Å ena sidan beaktas både institutets storlek och komplexitet. Dessa koncept, bland andra, beaktas när de institut som står under tillsyn tilldelas kluster, där "kluster 1" täcker de största och mest komplexa instituten.

Å andra sidan beaktas institutets inneboende risknivå, enligt fastställande genom den allra senaste övergripande riskbedömning som genomförts av den gemensamma tillsynsgruppen. Resultatet av denna ranking är ett tal mellan ett och fyra för varje enhet som står under tillsyn, där fyra står för den högsta risknivån. Bedömningsprocessen beskrivs utförligt i punkt 4.6.

För varje betydande institut fastställs den sammanlagda engagemangsnivån genom beaktande av dess kluster och dess sammanlagda ÖUP-poäng, så att större och mer riskabla betydande institut har en mer intensiv engagemangsnivå än mindre och mindre riskabla betydande institut, såsom åskådliggörs i **figur 13**.

Figur 13
Fastställande av nivån för tillsynsengagemang för betydande institut

Källa: ECB:s banktillsyn.

Varje betydande institut tilldelas en sammanlagd engagemangsnivå, på grundval av dess sammanlagda ÖUP-poäng och dess kluster. För varje betydande institut tas, utöver dess sammanlagda engagemangsnivå, specifika engagemangsnivåer fram för vart och ett av följande åtta riskkategorier:

- (i) Risk avseende affärsmodell.
- (ii) Intern styrning och riskhantering.
- (iii) Kreditrisk.
- (iv) Operativ risk.
- (v) Marknadsrisk.
- (vi) Ränterisk i övrig verksamhet.
- (vii) Likviditetsrisk.
- (viii) Kapitalbehov.

Olika engagemangsnivåer kan tilldelas olika riskkategorier vid samma betydande institut, beroende på respektive ÖUP-poäng, vilket därmed säkerställer en fokuserad och riskbaserad metod. Beroende på deras respektive engagemangsnivåer föreslås, för den sammanlagda riskkategorin och de åtta specifika riskkategorierna, en uppsättning av huvudsaklig verksamhet och en frekvens (den lägsta engagemangsnivån) för varje fall som en grund för programmet för tillsynsgranskning för det betydande institutet.

Både den tilldelade engagemangsnivån (baserad på risk och påverkan) och förteckningen över lägsta verksamhet för engagemangsnivå ses över årligen och uppdateras vid behov.

4.1.3 Inrättande av programmet för tillsynsgranskning

Artiklarna 97, 98 och 99 i kapitalkravsdirektivet

Riktlinjer om gemensamma förfaranden och metoder för översyns- och utvärderingsprocessen (ÖUP) (EBA/GL/2014/13)

Ett program för tillsynsgranskning (SEP) för ett betydande institut täcker all löpande verksamhet som genomförs på distans av de gemensamma tillsynsgrupperna och verksamhet på plats som genomförs i lokalerna tillhörande den enhet som står under tillsyn av expertgrupper på plats.

Varje år tar den gemensamma tillsynsgruppen, i nära samarbete med avdelningen för planering och samordning av SEP, fram ett SEP för varje betydande institut som den utövar tillsyn över. SEP-verksamhet bygger på befintliga regleringskrav, tillsynsmanualen för SSM och tillsynsprioriteringarna inom ramen för SSM.

Dessutom har de gemensamma tillsynsgrupperna alltid möjlighet att genomföra ad hoc-uppgifter som inte är en del av SEP, enligt vad som är lämpligt, i synnerhet för att hantera en riskutveckling som snabbt förändras vid enskilda institut eller på den bredare systemnivån.

SEP för löpande verksamhet består av tre komponenter.

1. **Verksamhet för lägsta engagemangsnivå** är den riskbaserade lägsta uppsättning av löpande verksamhet som de gemensamma tillsynsgrupperna ska genomföra. Omfattningen och frekvensen för denna verksamhet beror direkt på det betydande institutets engagemangsnivå (se punkt 4.1.2). Den lägsta engagemangsnivån består av: i) huvudsaklig verksamhet som ska genomföras regelbundet (t.ex. ÖUP), ii) ”djupdykningar”, dvs. analys inom ämnen som väljs ut av de gemensamma tillsynsgrupperna för hantering av specifika farhågor om det betydande institutet och iii) tematiska granskningar och analyser, som direkt återspeglar fokusområdena i tillsynsprioriteringarna.
2. **Övrig reguljär SEP-verksamhet** är kopplad till **organisatoriska**, administrativa eller rättsliga krav och kan planeras i förväg. Omfattningen och frekvensen för denna verksamhet fastställs centralt.
3. **Ytterligare SEP-verksamhet** planeras av de gemensamma tillsynsgrupperna som en komplettering till verksamheten för lägsta engagemangsnivå och för att anpassa SEP till särdragen hos den grupp eller enhet som står under tillsyn, med beaktande av den gemensamma tillsynsgruppens tillgängliga resurser (t.ex. analys av specifika exponeringar eller ytterligare möten).

Den verksamhet på plats som täcks av SEP omfattar följande:

1. **Inspektioner på plats:** begärs av de gemensamma tillsynsgrupperna i enlighet med en proportionell och riskbaserad metod.
2. **Utredningar av interna modeller:** utlöses av begäranden från de enheter som står under tillsyn om godkännande av modeller eller av de gemensamma tillsynsgrupperna.

SEP genomförs i enlighet med fastställda tidsplaner och utförandet av programmen övervakas.

I början av varje år förser de gemensamma tillsynsgrupperna de enheter som står under tillsyn med ett förenklat SEP, dvs. en preliminär skiss på hög nivå av den huvudsakliga tillsynsverksamhet (på distans och på plats) som kräver institutens direkta deltagande.

Vid oförutsedd utveckling är ändringar av det enskilda SEP möjliga under hela året.

Utöver SEP-verksamheten behöver de gemensamma tillsynsgrupperna utföra annan verksamhet som inte kan planeras i förväg (**icke-SEP-verksamhet**), såsom lämplighetsbedömningar, hantering av krissituationer, och verksamhet med koppling till förvärv och oväntad förhöjd risk.

4.2 Riskanalyser för identifiering och bedömning av centrala risker och sårbarheter

Identifieringen och bedömningen av centrala risker och sårbarheter som påverkar enheter inom SSM som står under tillsyn utgör en avgörande del av ECB:s verksamhet inom banktillsyn. Detta utgör grunden för fastställandet av tillsynsprioriteringar och bildar underlag för de gemensamma tillsynsgruppernas dagliga arbete. Identifieringen och den reguljära övervakningen av framväxande och befintliga risker (se punkt 4.2.1) kompletteras av djupgående analyser eller tematiska granskningar om utvalda ämnen se punkt 4.2.2 och 4.5.3), åtgärder för stresstestning (se punkt 4.2.3) och konsekvensanalyser av befintliga och kommande regleringsinitiativ (se punkt 4.2.4).

4.2.1 Identifiering av framväxande risker

Artiklarna 3, 4 och 10 i SSM-förordningen

Bedömningen av de mest relevanta risker som enheter som står under tillsyn ställs inför och i synnerhet en tidig identifiering av nya och framväxande risker utgör en viktig förutsättning för ett framgångsrikt utförande av banktillsyn. Den utgör även utgångspunkt för den reguljära strategiska planeringsprocess där tillsynsprioriteringarna fastställs. Övergripande analyser i detta syfte och en samlad bedömning av de centrala riskerna och sårbarheterna i de deltagande medlemsstaterna utförs av avdelningen för SSM:s riskanalys, som ansvarar för följande:

1. Identifiering av framväxande risker och övervakning av ändringar i risklandskapet inom SSM.
2. Genomförande av övergripande djupgående riskanalysverksamhet i olika format och med olika frekvens som täcker alla relevanta riskkategorier och riskämnen.
3. Tillhandahållande av expertis och stöd till de gemensamma tillsynsgrupperna och andra avdelningar för deras tillsynsverksamhet (inbegripet utformning och tillhandahållande av övervakning och analytiska verktyg, inbördes analyser om centrala riskområden samt expertstöd inom riskanalyser).

Riskanalyserna inom europeisk banktillsyn drar nytta av i) direkt åtkomst till de gemensamma tillsynsgrupperna som en viktig källa till institutspecifik information och ii) analyser som utförs av ECB:s andra verksamhetsområden, till exempel makrotillsynsanalyser, enligt beskrivningen i punkt 2.4.1.

En årlig övergripande riskbedömning görs i nära samordning med ett nätverk av experter och motsvarande övergripande funktioner inom de nationella behöriga myndigheterna. Resultatet av denna bedömning och av övrigt löpande analytiskt arbete utbyts regelbundet med de gemensamma tillsynsgrupperna.

Resultaten från analyserna av befintliga risker och sårbarheter beaktas i den övergripande planeringen för SSM och utgör underlag till det övergripande SEP (se

punkt 4.1). De kompletteras av djupgående analyser (se punkt 4.2.2), åtgärder för stresstestning (se punkt 4.2.3), konsekvensanalyser av befintlig och kommande reglering (se punkt 4.2.4) och utvalda tematiska analyser (se punkt 4.5.3).

4.2.2 Djupgående analyser

Avdelningen för SSM:s riskanalys genomför, inom utvalda ämnen av övergripande karaktär, i synnerhet rörande de centrala risker som fastställts i riskidentifieringsprocessen, djupgående analyser, som kan innebära särskild insamling av uppgifter. Dessa djupgående analyser resulterar vanligtvis i övergripande rapporter och institutspecifika verktyg, till exempel åtgärder för inbördes riktmärkning, som innebär ett stöd för de gemensamma tillsynsgrupperna i deras löpande tillsynsarbete.

4.2.3 Stresstestning

Artikel 4.1 f i SSM-förordningen

Artikel 100 i kapitalkravsdirektivet

Skäl 43 samt artiklarna 21, 22 och 32 i EBA-förordningen

Stresstester är ett centralt verktyg för mätning av en risk eller en kombination av risker inom ramen för givna stresscenarier. Inom ECB:s banktillsyn ansvarar avdelningen för SSM:s riskanalys för övergripande uppgifter rörande stresstester inom mikrotillsyn. För betydande institut inbegriper detta, i synnerhet, genomförande av de årliga stresstester inom ramen för tillsynen som föreskrivs i kapitalkravsdirektivet för att underlätta ÖUP och samordning av deltagandet av enheter som står under europeisk banktillsyn i EU-övergripande åtgärder för stresstestning, som initieras och samordnas av EBA.

Dessa uppgifter inbegriper, bland annat, utformning av metod och mallar för stresstestning, utformning och genomförande av kvalitetssäkringsstrategin för ifrågasättande av instituts stresstestningsprognoser samt övervakning av utarbetandet av motsvarande modeller och IT-infrastruktur. Dessa uppgifter genomförs, när så är tillämpligt, i samarbete med andra avdelningar vid ECB, EBA och/eller de nationella behöriga myndigheterna.

Stresstester inom ramen för mikrotillsyn kompletteras ofta av makrotillsynstillägg som fångar upp återkopplings- eller nätverkseffekter. Återkopplingseffekter kan exempelvis uppstå genom negativa förändringar i miljöns tillstånd som utlöses av ett stressscenario med negativ inverkan på utlåning. Nätverkseffekter sprider sig i ett sådant scenario genom till exempel utlånings- och finansieringskopplingar mellan institut. Både återkopplings- och nätverkseffekter hanteras ofta i top down-modeller som utformats för analyser av makrotillsyn och finansiell stabilitet. De kompletterar de mer mikrotillsynsmässiga bottom up-stresstesterna, i vilka banker vanligtvis använder sina egna modeller och fokus ligger på återspeglning av risker med hög känslighet och säkerställande av jämförbarhet av resultatet mellan institut. Den senare aspekten är särskilt viktig eftersom resultaten vanligtvis används som underlag för ÖUP.

Utöver att bidra till systemöverskridande åtgärder för stresstestning tillhandahåller avdelningen för SSM:s riskanalys även känslighetsanalyser och andra kvantitativa bedömningar som ska beaktas inom fattandet av tillsynsbeslut.

4.2.4 Kvantitativa konsekvensbedömningar

Identifieringen och övervakningen av riskerna hos institut som står under tillsyn inom ramen för europeisk banktillsyn omfattar även en bedömning av SSM-instituts efterlevnad av befintliga åtgärder inom mikro- och makrotillsyn samt kommande regleringsinitiativ.

Inom ramen för denna befogenhet bidrar avdelningen för SSM:s riskanalys å ena sidan till återkommande övervakningsåtgärder för fastställande av graden av efterlevnad för institut som står under tillsyn av befintliga och kommande mikro- och makrotillsynskrav och genomför, å andra sidan, utvalda kvantitativa konsekvensbedömningar av tillsyns- och regleringsinitiativ.

Typiska exempel på bidragen från avdelningen för SSM:s riskanalys är framtagandet av återkommande rapporter om riskprofilen för institut som står under tillsyn och genomförandet av särskilda konsekvensanalyser om frågor rörande tillsynspolicy.

4.3 Insamling av tillsynsuppgifter

Verksamhet på distans och på plats kräver förvärv, behandling och analys av relevant information. Samordningen av tillsynsåtgärder mellan ECB och de nationella behöriga myndigheterna samt kommunikation med rapporterande enheter är baserad på tillgång och utbyte av information, inbegripet uppgifter. Efter att ha fastställt tillsynsorganens behov, och efter att ha inrättat en motsvarande process för insamling av uppgifter från de enheter som står under tillsyn, genomför de nationella behöriga myndigheterna och ECB bedömningar av uppgifternas kvalitet för att säkerställa att de mottagna uppgifterna uppfyller vissa minimistandarder.

Artiklarna 6, 24, 99, 100, 101, 394, 415 och 430 i kapitalkravsförordningen

Artikel 10 och skäl 47 i SSM-förordningen

Artiklarna 139, 140 och 141 i ramförordningen om SSM

Tekniska standarder för genomförande av tillsynsrapportering ((EU) nr 680/2014)

Europeiska centralbankens förordning om rapportering av finansiell tillsynsinformation (ECB/2015/13)

Tekniska standarder för genomförande för mallar, definitioner och IT-lösningar för rapportering till EBA ((EU) 2016/2070)

Europeiska centralbankens beslut om hur uppgifter som enheter som står under tillsyn rapporterar till de nationella behöriga myndigheterna ska tillhandahållas Europeiska centralbanken (ECB/2014/29)

Europeiska centralbankens beslut om de nationella behöriga myndigheternas rapportering av kreditinstitutens finansieringsplaner till Europeiska centralbanken (ECB/2017/21)

Fastställande av behov avseende tillsynsrapportering

För att uppfylla löpande tillsynsuppgifter behöver de gemensamma tillsynsgrupperna ha all relevant information om en enhet som står under tillsyn enkelt tillgängliga och i god tid.

Lagstadgad rapportering består av standardiserad tillsynsinformation om den finansiella och tillsynsmässiga situationen hos enheter som står under tillsyn och inbegriper en stor mängd periodiska lagstadgade uppgifter och rapporter. Utöver den reguljära rapporteringen finns det **kompletterande insamlingar av uppgifter** i syfte att tillfredsställa specifika behov av uppgifter.

Avdelningen för SSM:s riskanalys och avdelningen för utveckling av standarder spelar, i nära samarbete med de gemensamma tillsynsgrupperna, en central roll i identifieringen av tillsynsrapporteringsbehov och i samordningen av de processer som krävs för sådana behov ska kunna införlivas i rättsakter.

I SSM-förordningen anges följande: "För att effektivt kunna utföra sina uppgifter bör ECB ha möjlighet att begära in all nödvändig information samt genomföra utredningar och inspektioner på plats, när så är lämpligt i samarbete med nationella behöriga myndigheter".

ECB får ålägga juridiska eller fysiska personer att lämna all information som krävs för att ECB ska kunna utföra de uppgifter som det tilldelas genom SSM-förordningen, inbegripet uppgifter som ska lämnas vid återkommande tillfällen och i angivna format för tillsynsändamål och därtill hörande statistiska ändamål. Om ECB erhåller uppgifter direkt från juridiska eller fysiska personer gör det dessa tillgängliga för de nationella behöriga myndigheterna i fråga. I ramförordningen om SSM föreskrivs att ECB får ålägga enheter som står under tillsyn att rapportera ytterligare tillsynsinformation när denna information krävs för utförande av sina tillsynsuppgifter, med angivande av vilka kategorier av information som bör rapporteras samt processer, format, intervaller och tidsfrister för att tillhandahålla dessa uppgifter.

En åtskillnad görs mellan

- (i) reguljär rapportering som är baserad på en EU-förordning/EBA-riktlinjer eller en förordning eller ett beslut från ECB och
- (ii) ad hoc-rapportering (eller kompletterande insamling av uppgifter) som är baserad på tillsynsbeslut.

EBA:s riktlinjer om finansieringsplaner (EBA/GL/2014/04)

Tekniska standarder för genomförande för mallar, definitioner och IT-lösningar för rapportering till EBA ((EU) 2016/2070)

Reguljär rapportering

Kommissionens genomförandeförordning som sörjer för **tekniska standarder för genomförande** avseende tillsynsrapportering för institut innehåller detaljerade rapporteringskrav för kapitalbas och finansiell information, inbegripet COREP, Finrep, likviditetstäckningskvot, NSFR, stora exponeringar och skuldsättningsgrad. I de tekniska standarderna för genomförande för tillsynsrapportering stipuleras omfattning, format, frekvens, inlämningsdatum och uttryckliga definitioner som är tillämpliga för de olika rapporteringskraven. Det specificeras hur de lagstadgade krav som fastställs i kapitalkravsförordningen kan omvandlas till uppgifter som är färdiga att analyseras. Därför har olika mallar utformats, som institut är skyldiga att fylla i och lämna in till respektive nationell behörig myndighet. De tekniska standarderna för genomförande är den största uppsättningen rapporteringskrav som används på EU-nivå för tillsynsbedömning av kreditinstitut och värdepappersföretag. Ytterligare rapporteringskrav finns i EBA:s riktlinjer om finansieringsplaner och EBA:s tekniska standarder för genomförande för referensportföljer.

I **Europeiska centralbankens förordning om rapportering av finansiell tillsynsinformation** utvidgas rapporteringskraven från de tekniska standarderna för genomförande för att säkerställa enhetlighet och för att förbättra jämförbarheten mellan de enheter som står under tillsyn som är etablerade i de deltagande medlemsstaterna. Mer specifikt utvidgas den harmoniserade reguljära rapporteringen av finansiell information till konsoliderade rapporter för institut som omfattas av nationella redovisningsregler, samt till enskilda rapporter, för till exempel fristående enheter som står under tillsyn.

Avdelningen för SSM:s riskanalys ansvarar för tillsynsrapporteringsfrågor rörande fastställande av tillsynsbehov och införlivandet av dessa i rättsakter, medan GD Statistiks avdelning för banktillsynsdata ansvarar för igångsättning av processen för insamling, inhämtande och spridning av motsvarande uppgifter.

Särskilda eller kompletterande insamlingar av uppgifter

Utöver rapporteringsuppgifter för den reguljära tillsynen samlar ECB in kompletterande uppgifter för att uppfylla specifika behov.

Till exempel har en särskild insamling av uppgifter benämnd **Short Term Exercise (STE)** tagits fram specifikt för att komplettera de uppgifter som är tillgängliga för europeisk banktillsyn för ÖUP. Denna är skräddarsydd för ändamål inom ramen för den andra pelaren. Insamlingen av uppgifter enligt STE begärs för betydande institut på högsta konsolideringsnivå, samt för vissa betydande instituts dotterföretag som identifieras av de gemensamma tillsynsgrupperna på grundval av artikel 10 i SSM-förordningen, och meddelas instituten via ett beslut från ECB. De behov som ska täckas av STE ses över varje år före inledningen av SSM:s ÖUP.

Insamlingen av uppgifter enligt STE specificeras i enlighet med proportionalitetsprincipen. Antalet dataposter som ska rapporteras beror på institutets komplexitet. Följaktligen har mindre enheter färre dataposter att rapportera

i flera mallar för insamling av uppgifter enligt STE. Dessutom tas rapporter om uppgifternas kvalitet vanligtvis fram två gånger för varje produktionscykel, en gång efter inlämningen av uppgifter, för en inledande översikt, och sedan återigen som en sammanfattande rapport, vanligtvis sex till åtta veckor efter det fastställda inlämningsdatumet, då det anses att de sammantagna insamlade uppgifterna nästan är slutgiltiga. Tillsynsorgan erhåller åtkomst till STE-uppgifter fem till tio arbetsdagar efter varje inlämning, vilket ger tid för behandling och validering av uppgifter. Uppgifter som lämnas in på nytt och uppdaterade indikatorer förnyas en gång i veckan och därefter med jämnare mellanrum om så begärs.

Dessutom samlar ECB in **ytterligare uppgifter** som inte omfattas av ovannämnda insamlingar av uppgifter. Dessa inbegriper exempelvis uppgifter om ersättning och om institut med höga nivåer av nödlidande lån. Dessutom kan specifika **enskilda rapporteringskrav** åläggas institut från fall till fall. Avdelningen för utveckling av metoder och standarder samt avdelningen för SSM:s riskanalys vid GD Mikrotillsyn IV deltar i utformningen och genomförandet av behov och format för rapportering, i samarbete med avdelningen för banktillsynsdata vid GD Statistik. Grundprincipen som styr insamlingen av ytterligare uppgifter är anpassning av desamma till befintliga och uppdaterade rapporteringsstandarder som fastställts genom de tekniska standarderna för genomförande om tillsynsrapportering, som ger en stark harmoniserad grund. ECB utnyttjar dessa standarder till fullo och använder dem i stor utsträckning. Till exempel kontrollerar ECB alltid huruvida de uppgifter som behövs redan finns tillgängliga i ett format som följer de tekniska standarderna för genomförande eller i någon annan form av avtalat EU-övergripande format, och lättar därmed på rapporteringsbördan för de institut som står under tillsyn och undviker dubbel rapportering.

På medellång till lång sikt avser ECB att föreslå lämpliga ändringar av de tekniska standarderna för genomförande för tillsynsrapportering i syfte att minska insamlingen av kompletterade uppgifter.

Behandling av tillsynsuppgifter

Lagstadgade rapporteringsuppgifter, som i synnerhet baseras på de tekniska standarderna för genomförande för tillsynsrapportering eller på Europeiska centralbankens förordning om rapportering av finansiell tillsynsinformation, förs från det rapporterande institutet till ECB via de nationella behöriga myndigheterna, som samlar in uppgifterna från de enheter som står under tillsyn som är belägna i deras jurisdiktioner. Avdelningen för banktillsynsdata vid GD Statistik ansvarar för insamlingen av uppgifter från de nationella behöriga myndigheterna. Uppgifter baserade på tillsynsrapportering, inbegripet utvidgade Finrep, laddas upp av de nationella behöriga myndigheterna till datasystemet för banktillsyn i XRBL-format. Efter framgångsrikt mottagande och uppladdning av en fil till datasystemet för banktillsyn (dvs. filen uppfyller EBA:s och ECB:s registreringsregler) inleds en bedömning i systemet av uppgifterna genom ett automatiskt genomförande av en omfattande uppsättning av verifieringskontroller.

EBA:s riktlinjer om finansieringsplaner (EBA/GL/2014/04)

Tekniska standarder för genomförande av tillsynsrapportering ((EU) nr 680/2014)

Tekniska tillsynsstandarder för rapportering av riktmärkning ((EU) 2017/180)

Dessa verifieringskontroller har två syften. För det första kontrollerar verifieringsregler för XBRL-filer enhetligheten och korrektheten inom en viss modul. De [offentliggörs regelbundet av EBA](#). För det andra tillämpar ECB kontroller av fullständighet som varnar för mallar som eventuellt saknas eller oväntat har inbegripits i en rapporterad modul. När en rättelse mottas upprepas den reguljära uppgiftsöverföringen och processerna för kontroll av uppgifternas kvalitet såsom beskrivs ovan. Utöver dessa två fall genomför ECB även ytterligare kontroller inom ramen för sin bedömningsram för uppgifternas kvalitet.

Reguljär rapportering av uppgifter tillkännages externt och internt. I enlighet med EBA:s beslut om behöriga myndigheters rapportering till EBA skickas uppgifterna enligt de tekniska standarderna för genomförande på högsta konsolideringsnivå, för ett urval av institut som offentliggörs av EBA på dess webbplats, vid mottagande omedelbart till EBA (extern spridning). En stegvis metod har inrättats för att undvika dubbel inlämning av de nationella behöriga myndigheterna till både ECB och EBA samt för att säkerställa fullständig anpassning av de nationella behöriga myndigheternas, ECB:s och EBA:s databaser.

Uppgifter enligt de tekniska standarderna för genomförande som mottas i datasystemet för banktillsyn görs tillgängliga internt för SSM i olika format och verktyg (intern spridning). Under varje natt omvandlas alla moduler som mottas i datasystemet för banktillsyn under dagen för betydande institut och [mindre betydande institut av hög prioritet](#) till Excel-tabeller och laddas upp i SSM:s informationshanteringssystem. Denna process gör det möjligt för tillsynsorgan att få tillgång till dessa uppgifter dagen efter att ECB mottar dem. Vidare uppdateras alla riskindikatorer för betydande institut direkt när åtminstone en modul som påverkar beräkningarna mottas i datasystemet för banktillsyn.

Bedömning av uppgifternas kvalitet

Tillgång till adekvata och högkvalitativa uppgifter är avgörande för både de institut som står under tillsyn och för tillsynsorganet. Uppgifternas kvalitet och företagsomfattande kapacitet för sammanräkning av risker är avgörande förutsättningar för ett sunt och riskbaserat beslutsfattande och därför för lämplig riskhantering. De nationella behöriga myndigheterna ansvarar för den första bedömningen av uppgifternas kvalitet. Utöver en uppsättning av harmoniserade verifieringskontroller (t.ex. EBA:s XBRL-verifieringsregler för uppgifter enligt de tekniska standarderna) som ska utföras på nationell nivå kan de nationella behöriga myndigheterna tillämpa ytterligare metoder för att förbättra kvaliteten på de uppgifter som lämnas in. ECB ansvarar för den andra bedömningen av uppgifterna, med ytterligare kontroller, varav vissa endast kan utföras för en fullständig uppsättning av uppgifter, såsom inbördes gruppanalyser, rimlighetskontroller och jämförelser mellan länder. De nationella behöriga myndigheterna gör en uppföljning med institut om fel och rimlighetsfrågor som uppstår genom den andra bedömningen.

Bedömningen av uppgifternas kvalitet vid ECB utförs på grundval av en fastställd uppsättning av dimensioner.

- **Korrekthet:** hur nära det rapporterade värdet ligger det underliggande tillsynskonceptet. Inom området för tillsynsstatistik tolkas korrekthet som avsaknad av fel och exakt överensstämmelse av de rapporterade värdena med det underliggande konceptet för varje datapost.
- **Tillförlitlighet:** hur nära de reviderade värdena för en specifik datapost ligger det ursprungliga lämnade värdet. Denna dimension baseras på definitionen av en betydande ny inlämning och bedöms genom undersökningar av nya inlämningar.
- **Fullständighet:** tillgänglighet av erfordrad information. Kontroller av fullständighet genomförs för att upptäcka saknad information.
- **Enhetlighet:** uppfyllande av logiska kopplingar mellan olika undergrupper av uppgifterna (dvs. mellan olika mallar), deras överensstämmelse med huvuduppgifterna för institutet och deras överensstämmelse med andra offentliggjorda uppgifter.
- **Rimlighet:** kontroller som syftar till att upptäcka avvikande värden i de rapporterade uppgifterna. Detta åstadkoms genom granskning av tidsserierna för variabeln i fråga i syfte att bedöma huruvida värdena avviker väsentligt från det normala mönstret eller huruvida värdena är särskilt höga (eller låga) jämfört med liknande institut.
- **Punktighet:** tidsfördröjning mellan det erfordrade inlämningsdatumet och den faktiska inlämningen av uppgifterna av de nationella behöriga myndigheterna till ECB.

På grundval av dessa dimensioner utarbetar GD Statistik olika resultattavlor och rapporter, inbegripet en kvartalsvis rapport om uppgifternas kvalitet för varje betydande institut avseende uppgifterna enligt de tekniska standarderna. GD Statistik delar med sig av rapporterna om uppgifternas kvalitet med de nationella behöriga myndigheterna och underrättar dem om kvalitetsens eventuella utveckling. Den gemensamma tillsynsgruppen utgör adressat för rapporterna, som används för övervakning av uppgifternas kvalitet. Om rapporten påvisar väsentliga problem med uppgifternas kvalitet och den gemensamma tillsynsgruppen, efter en proportionell analys, uppdagar brott mot de lagstadgade kraven, vidtar den gemensamma tillsynsgruppen tillsynsåtgärder. Sådana åtgärder kan ta formen av en operativ insats riktad mot den enhet som står under tillsyn eller arrangemang för att träffa institutets ledning. Alternativt kan den gemensamma tillsynsgruppen föreslå tillsynsnämnden och ECB-rådet att [tillsynsbefogenheter](#) utnyttjas. Dessutom kommer resultaten också att användas som underlag till riskbedömningen av den enhet i fråga som står under tillsyn för ytterligare analys.

4.4 Bedömning av lämplighet hos ledamöter i ledningsorgan (lämplighetsbedömning)

4.4.1 Mål

Ledningsorganet för ett institut måste vara lämpligt för att utföra sina uppgifter och ha en sammansättning så att det bidrar till en ändamålsenlig ledning av institutet och ett balanserat beslutsfattande. Detta kommer inte endast att påverka själva institutets säkerhet och sundhet, utan även den bredare banksektorn, eftersom det kommer att stärka den breda allmänhetens förtroende för dem som leder den finansiella sektorn i euroområdet.

De enheter som står under tillsyn har det huvudsakliga ansvaret för att välja ut och utse enskilda personer för sitt ledningsorgan som uppfyller lämplighetskraven ("lämplighet"). De måste genomföra sin egen due diligence och bedömning av ledamöterna i ledningsorganet, inte endast före utnämningen, utan även på löpande basis (t.ex. i händelse av en väsentlig förändring av ansvarsområdet för en ledamot i ledningsorganet). Härvid ska de enheter som står under tillsyn säkerställa att de enskilda personerna i fråga helt öppet samarbetar i detta syfte.

4.4.2 Tillämpningsområde

ECB ansvarar för att fatta beslut om lämpligheten hos alla ledamöter i ledningsorganet, både vad gäller deras ledningsbefattning (chefer) och tillsynsbefattning (de som inte ingår i ledningen), för alla institut som står under direkt tillsyn av ECB (betydande institut), oavsett om det rör sig om kreditinstitut eller (blandade) finansiella holdingföretag, och vad gäller licensiering av kvalificerade innehav, även för mindre betydande institut. Ansvaret för reguljära utnämningar i mindre betydande institut (dvs. som inte rör licensiering eller kvalificerade innehav) ligger hos de nationella behöriga myndigheterna.

ECB:s ansvar är att agera grindvakt. Den har uppgiften att säkerställa att betydande enheter som står under tillsyn följer kraven om att ha inrättat robusta styrformer, inbegripet lämplighetskrav för de personer som ansvarar för institutens ledning. ECB har även direkt befogenhet att utöva de tillsynsbefogenheter som beviljats enligt nationell lagstiftning och som inte uttryckligen nämns i unionsrätten angående godkännande av utnämningen av personer som innehar nyckelfunktioner i betydande institut enligt villkoren i och inom ramarna för nationell lagstiftning.

4.4.3 Rättslig ram

Kapitalkravsförordningen
Artiklarna 88, 91 och 121 i
kapitalkravsdirektivet
Artiklarna 4, 6 och 9 i SSM-
förordningen

ECB kommer att vid utförandet av sina tillsynsuppgifter tillämpa all relevant unionsrätt och, ifall denna rätt består av direktiv, den nationella lagstiftning som införlivar dessa direktiv. Lämplighetskrav täcks kortfattat i kapitalkravsdirektivet. Direktivet täcker i huvudsak lämplighetsstandarder, dock utan att tillhandahålla några detaljer om de olika kriterierna. Vilka typer av tillsynsförfaranden (t.ex. valet mellan tillsynsgodkännande i förväg av en utnämning eller anmälan i efterhand av en utnämning till tillsynsorganet) som ska följas nämns inte.

Följaktligen kommer ECB, vid fattande av lämplighetsbeslut inom ramen för SSM, att tillämpa de väsentliga lämplighetskrav som fastställs i den bindande nationella lagstiftning genom vilken kapitalkravsdirektivet genomförs. Med tanke på att lämplighetskraven i kapitalkravsdirektivet ska ses som en minimigrad av harmonisering har detta införlivande hanterats på olika sätt i de 19 länderna i euroområdet. Vissa länder har också gått utöver kraven i kapitalkravsdirektivet.

Utöver nationell lagstiftning följer ECB även EBA:s riktlinjer för lämplighet och EBA:s riktlinjer för intern styrning. I dessa riktlinjer ges visst utrymme för de nationella behöriga myndigheterna och ECB att lägga till ytterligare detaljer till kraven. Definitionerna och koncepten i dessa riktlinjer beaktas av ECB i dess lämplighetsbedömningar.

De lagstadgade kraven måste tillämpas i praktiken av de behöriga myndigheterna vid bedömningen av lämpligheten hos ledamöterna i instituts ledningsorgan. För att säkerställa enhetlighet i tillämpningen av de rättsliga kraven behövs ett visst klagörande av tolkningen av dessa krav, tillsammans med utarbetande av gemensamma metoder och processer för tillsyn.

I detta syfte har ECB tillsammans med de nationella behöriga myndigheterna utarbetat policyer för lämplighetskriterier samt metoder och processer för tillsyn, där det förklaras mer utförligt, från fall till fall, hur kapitalkravsdirektivet och EBA:s riktlinjer ska tillämpas inom ramen för SSM. Dessa policyer antas utan att detta påverkar nationell lagstiftning och i enlighet med EBA:s riktlinjer. I avsaknad av bindande motstridig nationell lagstiftning bör dessa följas av ECB och de nationella behöriga myndigheterna. De nationella behöriga myndigheterna har, i den utsträckning som är möjlig, gått med på att tolka och utarbeta nationell lagstiftning i linje med dessa policyer.

ECB:s policyer och tillsynsmetoder som anges ovan förklaras mer utförligt i ECB:s vägledning för lämplighetsbedömningar, som finns att tillgå på [ECB:s webbplats för banktillsyn](#).

4.4.4 Bedömningskriterier

Lämpligheten hos ledamöterna i ledningsorganet bedöms gentemot fem följande kriterier: i) erfarenhet, ii) anseende, iii) intressekonflikter och oavhängighet, iv) tidsåtagande samt v) kollektiv lämplighet.

Principen om proportionalitet tillämpas genom hela lämplighetsprocessen vilket innebär att ECB:s tillämpning av kriterierna avseende lämplighet ska stå i proportion till enhetens storlek och art, omfattning och komplexitet i verksamheten samt även den specifika roll som ska fyllas. Tillämpningen av proportionalitetsprincipen för lämplighetskriterier kan inte leda till att kriterierna sänks utan kan resultera i ett annat tillvägagångssätt i bedömningsprocessen eller vid tillämpningen av lämplighetskriterierna (t.ex. vad gäller utbildningsnivå eller kunskapsområden, färdigheter och erfarenhet, eller vad gäller det tidsåtagande som krävs av ledamöter i ledningsorganet i dess ledningsfunktion och i dess tillsynsfunktion). Således kommer det vid varje bedömning att handla om en individuell analys och ett individuellt tillsynsbeslut.

Erfarenhet

Ledamöter i ledningsorganet ska besitta tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenhet för att utföra sina uppgifter. Begreppet "erfarenhet" används i det följande i ett bredare perspektiv och omfattar såväl praktisk och yrkesmässig erfarenhet från tidigare verksamhet som teoretisk erfarenhet från utbildning och fortbildning.

Samtliga ledamöter i ledningsorganet ska som minimum ha grundläggande teoretisk bankerfarenhet som tillåter dem att förstå institutets huvudsakliga verksamhet och största risker. Nivån och omfattningen av den erfarenhet som krävs av ledamöten i ledningsorganet i dess ledningsfunktion kan variera från den som krävs av en ledamot i ledningsorganet i dess tillsynsfunktion, särskilt om dessa funktioner utförs av olika organ. Ytterligare erfarenhet kan bedömas vara nödvändig baserat på relevanta faktorer som t.ex. den funktion som söks, enhetens natur, storlek och komplexitet eller andra faktorer som behöver tas hänsyn till i det specifika fallet.

Anseende

Ledamöter i ledningsorganet ska i alla lägen ha tillräckligt gott anseende för att säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av enheten under tillsyn. En person kan ha ett gott eller dåligt anseende. Följaktligen kan proportionalitetsprincipen inte tillämpas på anseendekravet eller på bedömningen av anseendekravet eftersom en sådan ska göras på lika villkor för alla institut.

Den utnämnde ska anses ha ett gott anseende om inget tyder på motsatsen och det inte föreligger några skäl att tvivla på hans eller hennes goda anseende. Om den utnämndes personliga eller affärsmässiga uppförande väcker tvivel om hans eller hennes förmåga att säkerställa sund och ansvarsfull ledning av kreditinstitutet ska enheten under tillsyn eller den utnämnde själv informera den behöriga myndigheten, som får utvärdera de faktiska förhållandena.

Pågående såväl som avslutade straffrättsliga och administrativa förfaranden kan påverka den utnämndes anseende och även anseendet för en enhet under tillsyn. Det är fallet även om en person utnämns i ett annat land än det där den relevanta

händelsen inträffade. Pågående rättsprocesser kan också påverka om en ledamot kan ägna sina funktioner tillräckligt med tid och bedömningen ska även ta hänsyn till detta.

Intressekonflikter

Ledamöter i ledningsorgan bör kunna ta kloka, objektiva och självständiga beslut (dvs. agera med oavhängighet). Oavhängighet kan påverkas av intressekonflikter.

Enheten under tillsyn ska ha inrättat styrningsriktlinjer för att identifiera, förebygga, mildra, hantera och informera om intressekonflikter oavsett om det gäller faktiska, potentiella (dvs. rimligen förutsebara) eller (av allmänheten) uppfattade sådana. Det föreligger en intressekonflikt om en ledamots intressen på ett ogynnsamt vis kan påverka de intressen som enheten under tillsyn har.

En utnämnd behöver inte betraktas som olämplig på grund av en intressekonflikt. Detta kommer endast att vara fallet om en intressekonflikt utgör en väsentlig risk och om den är omöjlig att förhindra, mildra eller hantera under de skriftliga riktlinjer för den enhet som står under tillsyn.

Innehåller materiell nationell rätt därutöver specifika formella oavhängighetskriterier för vissa ledamöter i ledningsorgan (oberoende styrelseledamöter) ska även dessa kriterier beaktas.

Tidsåtagande

Samtliga ledamöter i ledningsorganet måste kunna avsätta tillräckligt med tid för att utföra sina funktioner i institutet. Den tid som en direktör kan ägna åt sina funktioner kan påverkas av en rad faktorer, t.ex. antalet styrelseuppdrag (kvantitativ bedömning). Utöver detta kommer även en bedömning av kvalitativa aspekter att behöva göras.

Antalet uppdrag i ledningsorgan som innehas av en ledamot i ledningsorganet för ett betydande institut, som enligt kapitalkravsdirektivet bedöms vara ett betydande institut, begränsas till: ett uppdrag i ledningsorgan med verkställande funktion och två uppdrag i ledningsorgan utan verkställande funktion eller fyra uppdrag i ledningsorgan utan verkställande funktion. Det finns emellertid två undantag till denna regel.

Kvalitativa faktorer som bestämmer hur mycket tid en direktör kan ägna sig åt sina funktioner, som till exempel i) storlek på och omständigheterna kring de enheter där hen har styrelseuppdrag samt art, omfattning och komplexitet hos dessa verksamheter, ii) plats och land där enheten är baserad, och iii) yrkesmässiga eller personliga omständigheter (t.ex. domstolsförfaranden som den utnämnde är inblandad i). Vid bedömningen av huruvida den utnämnde kommer att kunna ägna tillräcklig tid åt sina funktioner ska enheten under tillsyn även ta hänsyn till behovet av kontinuerlig utbildning och utveckling samt behovet av en buffert för oväntade

händelser. Övriga händelser omfattar inte bara krissituationer som rör institutet utan även omständigheter som oväntat kan påverka tidsåtagandet (t.ex. domstolsförfaranden).

Kollektiv lämplighet

Enheten under tillsyn har som primärt ansvar att upptäcka luckor i den kollektiva lämpligheten genom självvärdering av ledningsorganet, t.ex. baserat på en lämplighetsmall. Enheten under tillsyn ska rapportera och diskutera dessa med den gemensamma tillsynsgruppen eftersom tillsynen av ledningsgruppens kollektiva lämplighet ingår i den löpande tillsynen av styrningen. Hur den utnämnde passar in i den kollektiva lämpligheten är ett kriterium som ska bedömas redan i den första lämplighetsbedömningen.

Bedömningsprocess

ECB fattar bara beslut om utnämningar i betydande kreditinstitut utom i de fall då utnämningarna är en del av förfarandena för tillståndsprövning eller kvalificerat innehav (dessa är gemensamma förfaranden för både betydande och mindre betydande institut).

Utnämningar rapporteras av kreditinstituten (eller i undantagsfall av den utnämnde) till den nationella behöriga myndigheten på nationella anmälningsformulär. Därefter informerar den behöriga nationella myndigheten ECB. De samlar gemensamt in den information som behövs, gör en bedömning och presenterar ett detaljerat förslag för tillsynsnämnden och ECB-rådet för beslut.

ECB antar ett formellt beslut efter varje lämplighetsbedömning inom den tidsfrist som anges i nationell lag, i förekommande fall. Den utnämnde bedöms vara antingen lämplig eller inte lämplig. ECB kan emellertid infoga rekommendationer, villkor eller skyldigheter i positiva beslut. Om ovissheter inte kan lösas på ett adekvat sätt kommer ett negativt beslut att fattas. ECB kan när som helst avsätta ledamöter i ledningsorganet för en betydande enhet som står under tillsyn om dessa inte uppfyller lämplighetskraven.

Enheten under tillsyn (eller i undantagsfall den utnämnde) underrättas om ECB:s beslut. Enheten under tillsyn och den utnämnde måste också uppfylla alla andra krav som åläggs dem enligt nationell lag, såsom att vara inskrivna i ett nationellt register, i förekommande fall.

Den utnämnde eller enheten under tillsyn har möjlighet att begära omprövning av den administrativa omprövningsnämnden eller överklaga beslutet direkt till Europeiska unionens domstol.

4.5 Genomförande av löpande tillsyn

Löpande tillsyn av betydande institut genomförs av de gemensamma tillsynsgrupperna och stöds av ECB och de nationella behöriga myndigheternas övergripande avdelningar. Löpande tillsyn innebär reguljära och särskilda åtgärder och omfattar genomförande av programmet för tillsynsgranskning (se punkt 4.1) och utförande av ÖUP (se punkt 4.6). Dessutom säkerställer de gemensamma tillsynsgrupperna samordning med grupper för inspektion på plats och samverkar med nationella tillsynsorgan.

De gemensamma tillsynsgrupperna samlar löpande in information om institutet och upprätthåller en fortlöpande tillsynsdialog.

4.5.1 Insamling av information

Artiklarna 10 och 11 i SSM-förordningen

Som en del av sin löpande bedömning av ett instituts riskprofil använder den gemensamma tillsynsgruppen en lång rad informationskällor av kvantitativa och kvalitativa slag. De gemensamma tillsynsgrupperna fungerar som en gemensam kontaktpunkt för all kommunikation med enheter som står under tillsyn och andra tillsynsmyndigheter inom ramen för SSM. Samordnaren för den gemensamma tillsynsgruppen hanterar distributionen av information till alla berörda parter. All information lagras i SSM:s centrala databas eller informationshanteringssystem.

Av rättsliga och tekniska skäl föreligger det däremot undantag för policyn för en gemensam kontaktpunkt. För insamlingen av det mesta av den kvantitativa informationen finns specifika processrättsliga bestämmelser. Vad gäller reguljär rapportering, till exempel COREP och Finrep, används befintliga plattformar och förfaranden för rapportering (se punkt 4.3).

Generellt kan ECB kräva inlämning av handlingar eller erhålla skriftliga eller muntliga förklaringar av sådan information från de enheter som står under tillsyn. Exempel på detta är interna uppgifter och ledningsrapporter, såsom riskrapporter, rapporter om intern revision, strategier eller verksamhets- och kapitalplaner. ECB kan även använda ytterligare uppgifter som samlas in under dess tillsynsverksamhet samt information från externa leverantörer i syfte att övervaka specifika ämnen och risker.

4.5.2 Upprätthållande av en löpande tillsynsdialog

Artiklarna 10, 97, 104 och 105 i kapitalkravsdirektivet

Riktlinjer om gemensamma förfaranden och metoder för översyns- och utvärderingsprocessen (ÖUP) (EBA/GL/2014/13)

Inom ramen för sin dagliga tillsyn håller de gemensamma tillsynsgrupperna reguljära och särskilda möten med de enheter som står under tillsyn på olika nivåer i personalhierarkin. Upprätthållande av denna löpande tillsynsdialog är avgörande för en tidig upptäckt av risker och lägliga korrigerande tillsynsåtgärder. Dessutom främjar tillsynsdialogen en gemensam förståelse mellan de enheter som står under tillsyn och tillsynsorganen om de centrala delarna och de huvudsakliga drivkrafterna med avseende på resultatet av tillsynsförfarandena, såsom ÖUP och stresstester inom ramen för tillsynen.

Som en del av den årliga processen att skapa ett SEP utarbetar varje gemensam tillsynsgrupp en årlig tidsplan för viktiga möten för varje enhet som står under tillsyn. Denna tidsplan kan uppdateras under årets gång. Vidare kan särskilda möten hållas på begäran av tillsynsorganet eller respektive enhet som står under tillsyn. Trots detta kan möten mellan de nationella behöriga myndigheterna och institutens lokala ledning om tillsynsuppgifter som inte omfattas av SSM hållas utan den gemensamma tillsynsgruppens deltagande. Gruppen ska dock informeras.

Reguljära möten hålls både med gruppens ledning och med ledningen för betydande dotterföretag. Vanligtvis hålls åtminstone ett möte per år med den verkställande direktören (vd), riskchefen och finansdirektören samt med tillsynsnämndens ordförande vid den enhet som står under tillsyn och chefen för intern revision på gruppnivå och för relevanta dotterföretag. Dessutom kan möten hållas med cheferna för de huvudsakliga affärsområdena samt med befattningshavare för efterlevnad och stöd, kompletterat med tematiska möten på teknisk nivå.

Som en central del av tillsynsdialogen anordnar samordnaren av den gemensamma tillsynsgruppen vanligtvis ett möte med institutets ledningsorgan, för att presentera slutsatserna i ÖUP och de bakomliggande skälen till utkastet till beslutet om ÖUP. Detta gör det möjligt för institutet att förstå hur det har bedömts och vilka områden som behöver förbättras.

Emellanåt anordnar ECB också ytterligare möten med branschen, såsom workshoppar för vd:ar inom särskilda ämnen.

4.5.3 Utförande av tematiska granskningar inom ramen för SSM

Artikel 99 i
kapitalkravsdirektivet
Artiklarna 4, 6.1, 9.1 och 10 i
SSM-förordningen

ECB utför tematiska granskningar av ämnen som vanligtvis påverkar grupper av institut från flera jurisdiktioner med olika affärsmodeller av olika storlek och komplexitet (t.ex. den [tematiska granskningen av styrning och riskaptit](#)). Urvalet av institut för en tematisk granskning görs så att hänsyn tas till en sund övergripande analys och riktmärkning, i syfte att fånga in värdefulla insikter i riskmönster som observerats i de deltagande medlemsstaterna. Den tematiska granskningen syftar till att få djupgående kunskap om de valda ämnena genom en inriktning på faktainsamling. Beroende på ämnet och vad man uppdragar kan resultaten från de tematiska granskningarna användas för att ta fram vägledning för SSM, vilket bidrar till identifiering och/eller främjande av bästa praxis, eller även leder till institutspecifika kvalitativa och/eller kvantitativa åtgärder. För institut som inbegrips i urvalet för en tematisk granskning beaktas resultaten från analysen i det årliga ÖUP.

Ämnena i de tematiska granskningarna fastställs av tillsynsnämnden, som godkänner tillsynsprioriteringarna för det kommande året, varvid en identifiering av de ämnen som ska analyseras på djupet görs. Identifieringen av potentiella ämnen för en tematisk granskning samordnas av avdelningen för planering och samordning av SEP i samverkan med andra SSM-intressenter, såsom generaldirektorat, gemensamma tillsynsgrupper eller andra verksamhetsområden vid ECB, övergripande avdelningar vid de nationella behöriga myndigheterna samt internationella organ (t.ex. EBA och Baselkommittén för banktillsyn).

De gemensamma tillsynsgrupperna meddelar vad som uppdagats eller vilka områden som kan förbättras genom särskilda uppföljningsbrev eller tillsynsbeslut. Beroende på hur allvarliga eventuella brister som uppdagats är kan en handlingsplan eller specifika korrigerande åtgärder begäras. Aggregerade resultat från tematiska granskningar kan även meddelas till branschen genom utfärdande av SSM-förväntningar.

4.5.4 Regelbundna processer för tillsynsöversyn

I dessa tillsynsöversyner beskrivs de tillsynsuppgifter som beskrivs i kapitalkravsförordningen, kapitalkravsdirektivet och direktivet om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag. Dessa omfattar exempelvis den reguljära bedömningen av institutets återhämtningsplaner och [ersättningspolicyer](#), bedömningar av efterlevnad av upplysningskrav enligt den tredje pelaren, eller policyer för utbetalning av utdelningar.

Till exempel ansvarar varje gemensam tillsynsgrupp för insamling av information om policy och praxis för ersättning vid det institut som står under tillsyn och för utförande av en meningsfull analys för bedömning av efterlevnad av de relevanta kraven i kapitalkravsdirektivet. Bedömningen används som underlag till besluten om ÖUP (se punkt 4.7).

Med anknytning till tillämpningen av sunda ersättningspolicyer, och som svar på ansökningar som lämnats in av institut som står under tillsyn, ansvarar de gemensamma tillsynsgrupperna för bedömning av begäranden om förhandsgodkännande av uteslutande av personal från antagandet om att de har en betydande inverkan på institutets riskprofil (benämnd "identifierad personal"), eller för begäranden om att öka förhållandet mellan rörliga och fasta ersättningsdelar. I det första fallet kommer ett ECB-beslut som grundar sig på ett förslag från tillsynsnämnden att utfärdas av ECB-rådet (i enlighet med ECB:s beslutsprocess). I det senare fallet behövs, om det förutses att kapitalbasen kommer att förbli sund, i allmänhet inget specifikt beslut från den behöriga myndigheten.

Ett annat exempel är den gemensamma tillsynsgruppens ansvar för bedömning av efterlevnaden för det institut som står under tillsyn av de upplysningskrav enligt den tredje pelaren som härrör från kapitalkravsdirektivet, kapitalkravsförordningen, EBA:s riktlinjer och nationell lagstiftning. I detta sammanhang bedömer den gemensamma tillsynsgruppen inte endast offentliggjorda handlingar, utan även interna arrangemang och intern praxis som styr upplysningsrelaterade beslut och upplysningsrelaterad verksamhet. Slutsatserna i denna bedömning kan även användas som underlag till beslutet om ÖUP.

4.6 Genomförande av ÖUP

4.6.1 ÖUP-ramverket

Artiklarna 97, 98, 104, 105 och 110 i kapitalkravsdirektivet

Artiklarna 4 och 16 i SSM-förordningen

Kommissionens genomförandeförordning om gemensamma beslut ((EU) nr 710/2014)

Kommissionens delegerade förordning om tillsynskollegiernas funktionssätt ((EU) 2016/98)

Tekniska genomförandestandarder för tillsynskollegiernas funktionssätt ((EU) 2016/99)

Riktlinjer om gemensamma förfaranden och metoder för översyns- och utvärderingsprocessen (ÖUP) (EBA/GL/2014/13)

Yttrande från EBA om den första pelaren, den andra pelaren och kombinerade buffertar

Klargörande från EBA om användning av EU-omfattande stresstestresultat i ÖUP-processen

Vägledning till banker om nödlidande lån

Inom ramen för ÖUP, enligt definitionen i kapitalkravsdirektivet, ska de gemensamma tillsynsgrupperna, åtminstone årligen, granska de styrformer, strategier, processer och rutiner som de institut de utövar tillsyn över har infört. De övergripande funktionerna är ansvariga för utarbetande av tillämpliga metoder, för utförande av övergripande analyser och för samordning av processen. ÖUP-bedömningen utförs fortlöpande. Den utgör grunden för ett beslut om tillräckligheten för nivåerna av kapital och likviditet samt för ytterligare tillsynsåtgärder som ska antas åtminstone på årlig basis och uppdateras närhelst så krävs.

SSM:s processer och metoder för ÖUP härrör från EBA:s riktlinjer om ÖUP och uppdateras i enlighet med dessa, varvid även nya förordningar återspeglas. Vidare bygger SSM:s ÖUP, i syfte att hålla jämna steg med utveckling av praxis, på ledande praxis inom SSM och enligt rekommendationer från internationella organ, varigenom fortlöpande förbättring säkerställs.

Löpande, framåtblickande och proportionella bedömningar

Proportionalitet är en väsentlig del av hur ÖUP genomförs: Frekvensen, omfattningen, och djupet av ÖUP återspeglar nivån av tillsynsengagemang som anses nödvändig för ett institut (formaliserad i dess SEP, se punkt 4.1.3) beroende på dess riskprofil.

ÖUP resulterar i tillsynsåtgärder, inbegripet åtgärder med anknytning till kapital och/eller likviditet eller andra typer av tillsynsåtgärder. SSM:s ÖUP-metod för betydande institut följer EBA:s riktlinjer för ÖUP och bygger på bästa praxis inom SSM samt på rekommendationer som utfärdats av andra internationella organ. Inom ramen för ÖUP deltar erfaren tillsynspersonal från ECB och de nationella behöriga myndigheterna, med bidrag från 26 nationella myndigheter från 19 medlemsstater. Inom ramen för ÖUP används ett gemensamt integrerat IT-system och ett säkert informationsflöde mellan alla tillsynsorgan. Ett fullt utnyttjande av expertis från både de nationella behöriga myndigheterna och ECB garanteras. Till exempel görs en bedömning och kontroll av uppgifternas kvalitet på såväl nivån för de nationella behöriga myndigheterna som den för ECB.

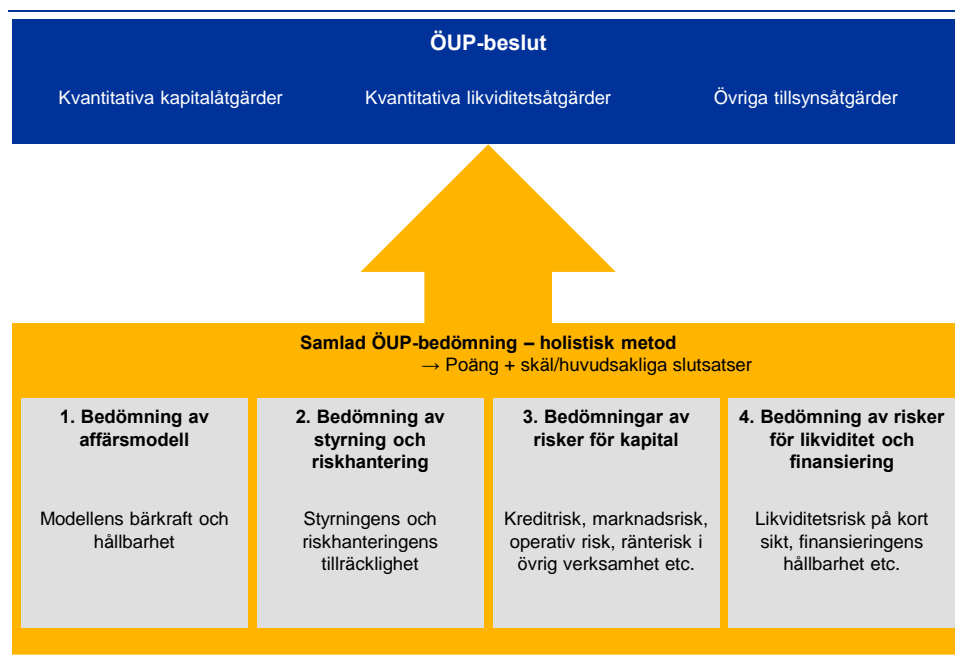
ÖUP hanteras som ett nyckelprojekt och samordnas av GD Mikrotillsyn IV, som följer en gemensam tidslinje och till fullo utnyttjar expertis från ECB och de nationella behöriga myndigheterna – i synnerhet vid utarbetande av metoder – genom nätverket av experter, tematiska workshoppar och särskilda frågestunder som anordnas av GD Mikrotillsyn IV. Dessutom säkerställs bedömningarnas enhetlighet genom flera övergripande analyser som genomförs av särskilda övergripande funktioner vid GD Mikrotillsyn IV under hela genomförandet av ÖUP.

Under hela året genomför de gemensamma tillsynsgrupperna ÖUP i enlighet med SSM:s ÖUP-metod och SEP. Analysen och resultaten av bedömningarna, eventuella vidtagna tillsynsåtgärder, ålagda åtgärder och deras resultat registreras i ett IT-system för tillsyn i syfte att möjliggöra spårbarhet och ansvarsutkrävande.

Helhetsmetod

ÖUP-bedömningen syftar till att kartlägga en helhetsbild av ett instituts riskprofil på ett så adekvat sätt som möjligt, med beaktande av risker och vad som kan göras för att mildra desamma. Ett instituts riskprofil är ovillkorligen mångfasetterad och flera riskfaktorer är sammankopplade. Detta beaktas när beslut fattas om vilka potentiella tillsynsåtgärder som skulle kunna vidtas som svar. Av denna anledning behöver de fyra centrala delarna (se **figur 14** nedan) av SSM:s ÖUP betraktas tillsammans när den övergripande ÖUP-bedömningen upprättas och när ÖUP-beslutet utarbetas.

Figur 14
Översikt av ÖUP

Källa: ECB:s banktillsyn.

De fyra centrala delarna av SSM:s ÖUP är följande:

- (i) En affärsmodell och lönsamhetsbedömning (del 1), i vilken följande behandlas: naturen för ett instituts affärsmodell och hur detta skulle kunna påverka dess förmåga att generera vinster och tillväxt negativt.
- (ii) En bedömning av intern styrning och riskhantering (del 2), som inriktas på ett instituts interna organisation och hur det hanterar sin verksamhet och sina risker.

- (iii) En bedömning per risk av riskerna för kapital (kreditrisk, marknadsrisk, operativ risk och ränterisk i övrig verksamhet) under normala och ansträngda förhållanden (del 3). Dessa bedömningar används som underlag till ett preliminärt fastställande av det kapital som krävs för att täcka riskerna och en bedömning av kapitalbehov.
- (iv) En bedömning per risk av riskerna för likviditet och finansiering (på kort och lång sikt) under normala och ansträngda förhållanden (del 4). Dessa bedömningar används som underlag till ett preliminärt fastställande av den likviditet som krävs för att täcka riskerna och en bedömning av likviditetsbehov.

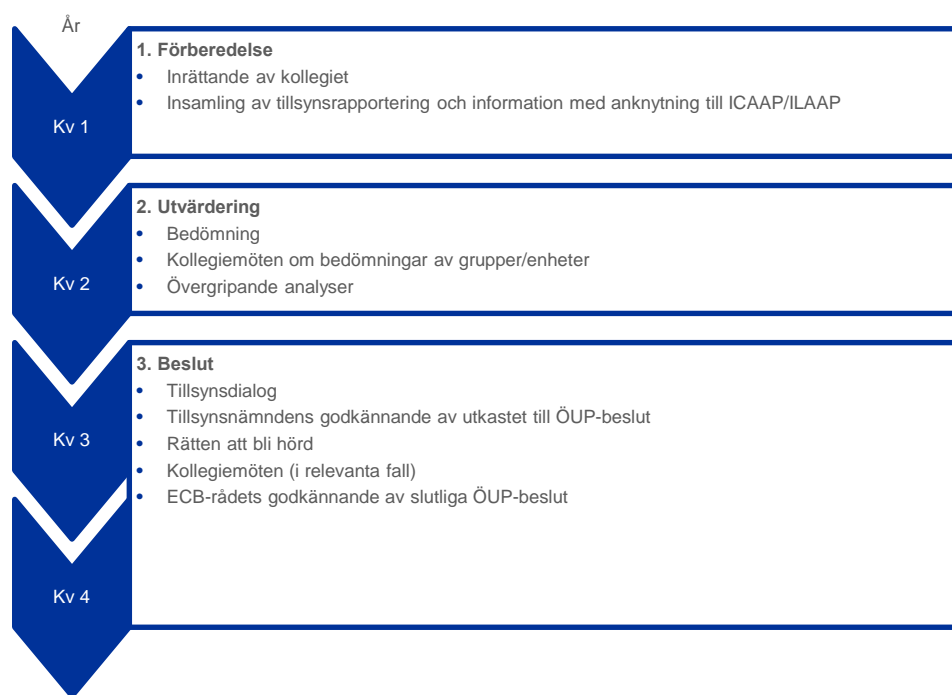
Varje gemensam tillsynsgrupp är ansvarig för utförande av ÖUP för de enheter som den utövar tillsyn över, i syfte att erhålla en aktuell bild av enheternas bärkraft genom processens detaljerade steg. Stegen inom ramen för ÖUP beskrivs i SSM:s gemensamma tidslinje för ÖUP som görs tillgänglig för de gemensamma tillsynsgrupperna varje år före inledningen av bedömningsetappen, efter att ha godkänts av tillsynsnämnden (se [figur 15](#)).

Uppdelningen av processens huvudsakliga etapper kan skilja sig åt beroende på om den betydande gruppen har dotterföretag eller betydande filialer som inte omfattas av SSM. Om så är fallet måste ett tillsynskollegium inrättas (se punkt 1.4.3). Detta utökade samarbete mellan myndigheter på både EU-nivå och global nivå är centralt för att stärka tillsynen av gränsöverskridande bankgrupper. Kollegier är permanenta men flexibla samordningsstrukturer som för samman tillsynsmyndigheter som deltar i tillsynen av en bankgrupp. I praktiken utgör kollegierna en mekanism för informationsutbyte mellan myndigheterna i hem- och värdlandet, som möjliggör planering och utförande av centrala tillsynsuppgifter på ett samordnat och gemensamt sätt, inbegripet aspekter av löpande tillsyn. Dessutom underlättar kollegierna förberedelser inför och hantering av krissituationer. En av de grundläggande uppgifterna för tillsynsmyndigheter i egenskap av medlemmar av kollegier är att fatta beslut om det riskbaserade kapitalbehovet för gränsöverskridande grupper och deras dotterföretag i EES.

I den kalender för ÖUP och den övergripande process som beskrivs nedan antas att ECB agerar i egenskap av samordnande tillsynsmyndighet (dvs. hemlandets tillsynsmyndighet). Ifall ECB agerar i egenskap av värdlandets tillsynsmyndighet kan andra tidslinjer behöva följas.

Figur 15

Förenklad kalender för ÖUP som leder till ÖUP-beslutet

Källa: ECB:s banktillsyn.

Metod i tre faser

Bedömningen av ÖUP-delarna för risker för kapital och likviditet kännetecknas av en metod i tre faser för både risknivåer och riskkontroller. Bedömningen av ÖUP-delen "affärsmodell och lönsamhet" inriktas endast på risknivåer, medan endast riskkontroller kan beaktas inom ramen för bedömningen av ÖUP-delen "intern styrning och riskhantering".

Metoden i tre etapper består av följande:

- (i) **Fas 1:** insamling av information och uppgifter, genom användning av tillsynsrapporter som huvudsaklig källa, men även exempelvis information som samlats in under tematiska granskningar, djupdykningar och möten med institutets ledning (se punkt 4.5.3).
- (ii) **Fas 2:** frambringande av en automatiserad preliminär betygsförankring för risknivån och en formell efterlevnadskontroll av riskkontroll.
- (iii) **Fas 3:** begränsat tillsynsbeslut, grundat på ytterligare faktorer och där institutets särdrag och komplexitet tas i beaktande.

De gemensamma tillsynsgrupperna utarbetar gruppens riskbedömningsrapporter och gruppens rapporter om bedömning av likviditetsrisk grundat på all tillgänglig information i enlighet med SSM:s ÖUP-kalender, men beaktar även eventuell relevant information från efter referensdatumet. Vad gäller kollegier måste de

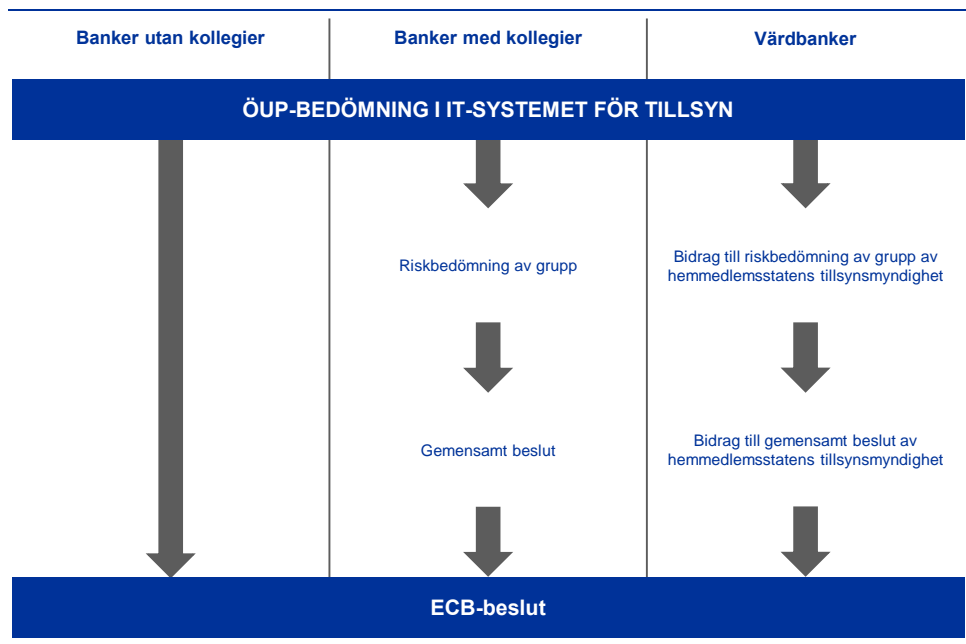
EBA:s riktlinjer om faktorer som ska utlösa åtgärder för tidigt ingripande (EBA/GL/2015/03)

gemensamma tillsynsgrupperna även beakta de enskilda bidragen från värdlandets tillsynsmyndighet, enligt vad som fastställs i kapitalkravsdirektivet.

De gemensamma tillsynsgrupperna tar fram preliminära synpunkter på kapital-, likviditets- och kvalitativa åtgärder. I linje med EBA:s riktlinjer om åtgärder för tidigt ingripande bör de överväga om ett behov föreligger av åtgärder för tidigt ingripande om deras institut inte presterar tillräckligt väl och därmed har en hög riskprofil.

Figur 16

Koppling mellan ÖUP-processen och besluten

Källa: ECB:s banktillsyn.

Anmärkning: För värdbankar genomförs genom ECB:s beslut den del av grupp-gemensamma beslut som gäller för SSM-enheten.

4.6.2

Övergripande bedömning och beslut inom ramen för ÖUP

Artiklarna 16 och 22 i SSM-förordningen

Den övergripande ÖUP-bedömningen utgör grunden för den gemensamma tillsynsgruppens beslut om de mest lämpliga tillsynsåtgärderna för hantering av ett instituts svagheter. Under normala omständigheter följer tidslinjerna ÖUP-kalendern. Det är dock även möjligt att resultaten från exempelvis löpande övervakning eller någon annan tillsynsverksamhet (t.ex. tematiska granskningar) måste tas med i ÖUP-bedömningen, till underlag för ÖUP-beslutet. I ett sådant fall bör den gemensamma tillsynsgruppen uppdatera sin ÖUP-bedömning så snart som möjligt och föreslå att ett nytt ÖUP-beslut antas.

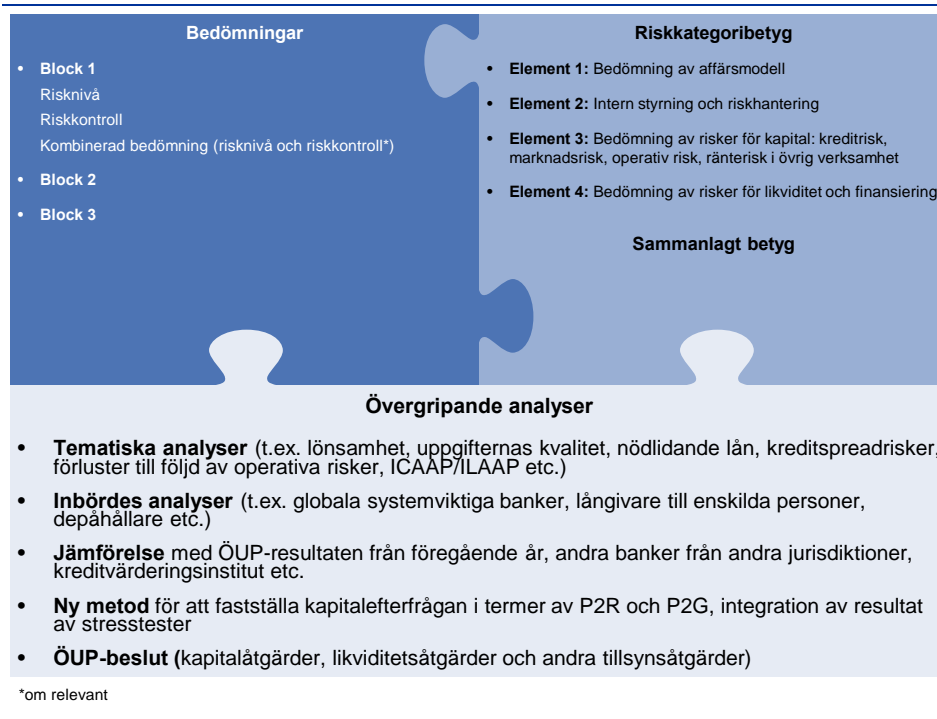
Bedömningar finns tillgängliga på grupp-, undergrupps- och företagsnivå för hela gruppen, med vederbörligt beaktande av gruppens och dotterföretagens perspektiv. Dessa bedömningar används som underlag till ÖUP-besluten.

Resultaten från ÖUP-bedömningen kontrolleras i två steg. Som en första kontroll diskuteras och ifrågasätts resultaten från riskbedömningen regelbundet inom kärnan av, eller inom hela, den gemensamma tillsynsgruppen. Möjliga modifieringar och

underliggande motiveringar registreras i IT-systemet för tillsyn. Som en andra kontroll erhåller ECB:s mellanliggande strukturer regelbundna uppdateringar om bedömningsresultaten och dessa strukturer kan även ifrågasätta dessa resultat. När det gäller den årliga ÖUP-cykeln utarbetar avdelningen för utveckling av metoder och standarder flera övergripande analyser som ett stödverktyg för inbördes jämförelse och beslutsfattande (se **figur 17**).

Figur 17

Övergripande analyser inom ramen för ÖUP: flerdimensionella analyser

Källa: ECB:s banktillsyn.

Den löpande ÖUP-bedömningen kan avslöja ett behov av omedelbara tillsynsåtgärder för att motverka brister hos ett kreditinstitut. Sådana resultat sammanfattas i interimrapporter och meddelas ECB:s mellanliggande strukturer i god tid. Beroende på sin natur skickas de antingen till kreditinstitutet som en operativ insats, eller så antas de av tillsynsnämnden/ECB-rådet i form av tillsynsbeslut, såsom ett uppdaterat ÖUP-beslut eller beslut om åläggande av sanktioner eller verkställighetsåtgärder (vad gäller det senare samverkar de gemensamma tillsynsgrupperna med avdelningen för verkställighet och sanktioner). Resultaten från detta förfarande används även som underlag till den fortlöpande ÖUP-bedömningen.

I slutfaserna av ÖUP-cykeln anordnar den gemensamma tillsynsgruppen en informell dialog om ÖUP-bedömningen med ledningsorganet för det moderinstitut som står under tillsyn samt med dess relevanta dotterföretag.

De gemensamma tillsynsgrupperna ska sedan utarbeta ett beslut. Vad gäller tillsynskollegier ska de gemensamma tillsynsgrupperna även beakta de enskilda bidragen från värdlandets tillsynsmyndighet och nå en överenskommelse med dem i enlighet med rättsliga krav.

Utkasten till ÖUP-beslut lämnas därefter in till tillsynsmyndigheten för godkännande, med beaktande av kontroller av laglighet och kvalitet. Efter godkännande överlämnas utkastet till ÖUP-beslut till de enheter som står under tillsyn så att de kan ge kommentarer, och perioden på två veckor för rätten att bli hörd inleds, såsom anges i ramförordningen om SSM se punkt 1.3.3). Utkastet till beslut meddelas till de enheter som står under tillsyn på deras originalspråk, i tillämpliga fall. Efterlevnad av språkreglerna och samordning av språkversionerna säkerställs.

Efter att perioden för rätten att höras löpt ut och de kommentarer som lämnats av de enheter som står under tillsyn har bedömts lämnas utkastet till beslut in en andra gång till tillsynsmyndigheten, i en reviderad lydelse om så krävs. De gemensamma tillsynsgrupperna för betydande grupper som står under tillsyn med kollegier skickar de slutliga ÖUP-beslut som godkänts av tillsynsmyndigheten till kollegiets ledamöter i syfte att erhålla ett godkännande från den företrädare för värdlandets tillsynsmyndighet som är knuten till myndigheten för att bekräfta/godkänna ÖUP-besluten.

Det slutliga ÖUP-beslutet, såsom det antagits av ECB-rådet enligt förfarandet med implicit godkännande, meddelas därefter till det relevanta betydande institutet och till kollegiets ledamöter på det relevanta språket. Efter att ett beslut antagits kan adressaten ansöka om en omprövning av omprövningsmyndigheten och har även möjlighet att överklaga beslutet direkt till Europeiska unionens domstol (se punkt 1.3.4).

ÖUP-beslut kan inbegripa följande:

Kapitalbaskrav

- Ett totalt ÖUP-kapitalkrav som består av minimikrav för kapitalbas (8 procent, minst 56,25 procent i form av kärnprimärkapital och ytterligare kapitalbaskrav [ytterligare kapitalbaskrav, endast kärnprimärkapital]).
- Krav på kombinerad buffert (endast kärnprimärkapital).

Institutspecifika kvantitativa likviditetskrav

Övriga kvalitativa tillsynsåtgärder

- Eventuella ytterligare åtgärder som härrör från SSM-förordningen eller annan tillämplig lagstiftning, som kan inbegripa begränsning av affärsverksamhet, krav på riskreducering, begränsningar av utbetalning av utdelning, eller andra korrigerande tillsynsåtgärder.
- Uppföljning av inspektioner på plats.

Artiklarna 16, 22 och 24 i SSM-förordningen

En annan följd kan vara att institutet åläggs åtgärder för tidigt ingripande. För ytterligare information om åtgärder för tidigt ingripande, se punkt 4.9.

Som en del av ÖUP-beslutet meddelas [en riktlinje för ytterligare kapitalbas](#) som en rekommendation. [Riktlinjen för ytterligare kapitalbas](#) uttrycks som tillägg till kärnprimärkapitalrelationen, som härrör från [EBA:s uppdatering om information om 2016 års EU-övergripande stresstest](#), som sätts över nivån för bindande kapitalkrav.

De gemensamma tillsynsgrupperna underlättar även en dialog med branschen utöver den löpande dialogen med de enheter som står under tillsyn som sker genom ÖUP. Sålunda har instituten den klarhet som krävs vad gäller metoden och riskbedömningen samt det sammanhang som krävs för att de ska kunna utforma sin kapitalplanering.

I slutet av ÖUP-cykeln offentliggörs aggregerade resultat på ECB:s webbplats för banktillsyn.

4.6.3 Agerande av ECB i egenskap av värdlandets tillsynsmyndighet

Om ECB agerar i egenskap av värdlandets tillsynsmyndighet följer de gemensamma tillsynsgrupperna de tidslinjer och mallar som tillhandahålls av och avtalas med hemlandets tillsynsmyndighet. Den samordnande tillsynsmyndigheten agerar ordförande vid kollegiets sammanträden och håller alla kollegieledamöter underrättade om anordnandet av dessa sammanträden, vilka huvudsakliga frågor som ska diskuteras och vilken verksamhet som ska övervägas.

Den gemensamma tillsynsgrupp behöver åtminstone utarbeta rapporterna om riskbedömning och likviditetsriskbedömning för det kreditinstitut som står under tillsyn på grundval av all tillgänglig information. Den ska sedan lämna in dessa bedömningar till hemlandets tillsynsmyndighet. På grundval av dessa utkast till rapporter uttrycker den gemensamma tillsynsgruppen preliminära synpunkter om kapitalkvantifiering, likviditetskvantifiering och kvalitativa åtgärder, som sedan diskuteras vid kollegiets sammanträden.

Den gemensamma tillsynsgruppen erhåller sedan de slutliga bedömningsrapporterna om grupprisk och grupplikviditetsrisk från hemlandets tillsynsmyndighet. På grundval av dessa slutrapporter utarbetar den gemensamma tillsynsgruppen SSM-bidraget till de gemensamma besluten, som lämnas in till hemlandets tillsynsmyndighet. Efter bedömningen från hemlandets tillsynsmyndighet underrättas sedan den gemensamma tillsynsgruppen om utkastet till gemensamt beslut.

När kontrollerna av laglighet och kvalitet har gjorts ska den gemensamma tillsynsgruppen sedan lämna in utkastet till gemensamt beslut och utkastet till ECB:s genomförandebeslut till tillsynsnämnden för godkännande. Efter godkännande underrättas det kreditinstitut som står under tillsyn om detta utkast till ECB:s genomförandebeslut och därmed inleds yttrandeperioden. Utkasten till beslut meddelas till den enhet som står under tillsyn på dess eget språk, i tillämpliga fall.

Den gemensamma tillsynsgruppen ska sedan bedöma de kommentarer som gjorts och komma överens med hemlandets tillsynsmyndighet om bedömningen av kommentarerna och om ändringarna av utkastet till gemensamt beslut. I detta syfte deltar den i kollegiets sammanträden som hålls av hemlandets tillsynsmyndighet.

När en överenskommelse har nåtts skickar den gemensamma tillsynsgruppen det slutliga utkastet till gemensamt beslut till tillsynsmyndigheten för godkännande och därefter till ECB-rådet för antagande enligt förfarandet med implicit godkännande. När det antagits underrättar ECB kreditinstitutet om ECB:s slutliga genomförandebeslut och hemlandets tillsynsmyndighet om ECB:s överenskommelse om det gemensamma beslutet. Hemlandets tillsynsmyndighet underrättar moderinstitutet om det gemensamma beslutet.

4.7 Löpande övervakning av interna modeller

Artikel 101 i kapitalkravsdirektivet

Artikel 16 i SSM-förordningen

Vägledning för inspektioner på plats och utredningar av interna modeller

Målet för löpande övervakning av modeller är att verifiera ett kreditinstituts efterlevnad av lagstadgade krav för interna modeller som används för beräkning av minimikapitalkrav enligt kapitalkravsförordningen. Dessa krav inbegriper krav för modellens riskkänslighet, valideringen av modellen, hanteringen av modellrisk, anpassningar av modellen, processer i samband med modellen samt riktmärkning av modellen. ECB bör regelbundet bedöma huruvida kreditinstitutet använder väl utvecklade och aktuella tekniker för interna modeller. Den information som erhålls från löpande övervakning av modeller integreras i den löpande bedömningen av institutet och utgör en central del i ÖUP-beslutet.

Löpande övervakning av modeller bidrar till att uppfylla kraven i artikel 101 i kapitalkravsdirektivet, där det krävs att de behöriga myndigheterna med jämna mellanrum, och minst vart tredje år, ska granska institutens efterlevnad av kraven. Detta krav uppfylls genom en kombination av

- löpande övervakning av modeller, främst baserad på översyner på distans, inbegripet särskilda möten med den enhet som står under tillsyn, och
- utredningar av interna modeller, som för det mesta består av en inspektion på plats.

När problem uppdagas vid en löpande övervakningsöversyn av modeller krävs förmodligen en ytterligare utredning av interna modeller för att samla in tillräckligt med underlag för att motivera ett åläggande av tillsynsåtgärder (anges i artikel 16 i SSM-förordningen). Som sista tillflykt kan befogenheter för verkställighet och sanktioner tillgripas i de fall som omfattas av relevant lagstiftning.

Bedömningar av löpande övervakning av modeller ska åtminstone genomföras på högsta konsolideringsnivå för gruppen inom SSM. I de fall där hemlandets tillsynsmyndighet för en koncernenhet med en godkänd modell ligger utanför Europeiska unionen tas initiativ till en dialog med hemlandets tillsynsmyndighet i syfte att förbättra den löpande övervakningen av modellen.

Löpande övervakning av modeller utgör ett permanent rättsligt krav (i enlighet med artikel 101 i kapitalkravsdirektivet). I allmänhet behöver inga utlösningmekanismer aktiveras för att motivera översyner av löpande övervakning.

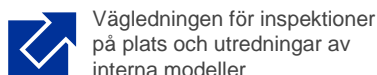
Löpande övervakning av modeller har många komponenter. Bedömningarna kan genomföras med en frekvens som lämpar sig för varje sådan komponent.

Löpande övervakning av modeller bör årligen åtminstone inbegripa följande:

- En bedömning av kreditinstitutets efterlevnad av de rättsliga kraven, tillsynsvillkor, begränsningar, skyldigheter (t.ex. korrigerande åtgärder) som åläggs i ECB:s beslut om godkännande av modeller, samt institutets efterlevnad av genomförandeplaner och eventuella andra tillsynsåtgärder som rör modellen och som har ålagts institutet.
- När så är lämpligt, en analys av resultat från utfallstester och tidsserieanalys för institut som auktoriserats att använda interna modeller för beräkningen av kapitalbaskrav för marknadsrisk (artiklarna 368.1 f och 369 i kapitalkravsförordningen).
- En analys av kreditinstitutets valideringar av modellen.
- När så är lämpligt, en bedömning av resultaten från den årliga riktmärkningsprocessen (artikel 78 i kapitalkravsdirektivet).
- En bedömning av icke väsentliga ändringar och utvidgningar av modellen.
- När så är lämpligt, en bedömning av övriga interna rapporter från institutet om den interna modellen.

Åtminstone ett besök på plats eller ett tillsynsmöte per institut per år inbegrips i den löpande övervakningsverksamheten. Agendan för detta möte kan, bland annat, omfatta en översyn av underlagen för de befintliga interna modellernas fortlöpande lämplighet mot bakgrund av institutets senaste affärsstrategi, planer för framtida förändringar av modellen och övriga pågående projekt vid institutet som är relevanta för de interna modellerna för de olika riskkategorierna.

4.8 Utförande av inspektioner på plats

Se [Vägledningen för inspektioner på plats och utredningar av interna modeller](#).

4.9 Bedömning av särskilda begäranden, anmälningar och ansökningar

I detta avsnitt beskrivs processerna genom vilka vissa tillstånd kan beviljas för kreditinstitut av en tillsynsmyndighet på deras begäran. Kreditinstitutet ska lämna in

all relevant information. Begärandena ska uppfylla de tillsynskrav som fastställs i relevant lagstiftning (dvs. i unionsrätt eller dess nationella införlivande).

4.9.1 Kapitalinstrument

Emission av kärnprimärkapitalinstrument

Artiklarna 26.3 och 27–29 i kapitalkravsförordningen

Tekniska tillsynsstandarder för kapitalbaskrav på institut ((EU) nr 241/2014)

Enheter som står under tillsyn kan endast klassificera kapitalinstrument som kärnprimärkapitalinstrument efter att ett tillstånd beviljats av den behöriga myndigheten. På begäran från ett betydande institut antas ett enskilt tillsynsbeslut från ECB om antingen ett (villkorat) beviljande av eller ett avslag på tillståndet.

Efter att det betydande institutet har lämnat in all relevant dokumentation kontrollerar den gemensamma tillsynsgruppen efterlevnaden av den inlämnade informationen med avseende på den relevanta förordningen. Om all relevant information har mottagits skickar den gemensamma tillsynsgruppen en bekräftelse till det betydande institutet på att den inlämnade informationen är fullständig. Om så krävs begärs ytterligare information. Därefter bedömer den gemensamma tillsynsgruppen om de relevanta förordningarna efterlevs och fastställer huruvida kapitalinstrumentet är upptaget i EBA:s offentliga förteckning över kärnprimärkapitalinstrument. Om instrumentet inte är upptaget i EBA:s offentliga förteckning underrättar den gemensamma tillsynsgruppen, innan den föreslår något beslut inför tillsynsnämnden, avdelningen för tillsynspolicy, som kan rådfråga EBA i denna fråga.

På förslag från den gemensamma tillsynsgruppen antas ett beslut.

Inräkning av delårs- och årsöverskott i kärnprimärkapitalet

Artikel 26.2 i kapitalkravsförordningen

Tekniska tillsynsstandarder för kapitalbaskrav på institut ((EU) nr 241/2014)

Europeiska centralbankens beslut om villkoren för att kreditinstitut ska få inräkna delårs- eller årsöverskott i kärnprimärkapitalet (ECB/2015/4)

ECB kan bevilja tillstånd för inräkning av delårs- eller årsöverskott i kärnprimärkapitalet innan stämmobeslut föreligger hos den enhet som står under tillsyn som fastställer årets slutliga resultat. I detta syfte lämnar den enhet som står under tillsyn in en formell ansökan enligt den relevanta mallen, med den information som förtecknas i bilagan till ECB:s beslut om villkoren för att kreditinstitut ska få inräkna delårs- eller årsöverskott i kärnprimärkapitalet. Den gemensamma tillsynsgruppen bedömer efterlevnaden av ECB:s beslut. Om detta beslut kan tillämpas skickar den gemensamma tillsynsgruppen ett meddelande till institutet som bekräftelse på dess ansökan.

Om villkoren för tillämpning av ECB:s beslut inte är uppfyllda, eller om institutet lämnar in en ansökan om ett fall som inte omfattas av detta ECB-beslut, kommer den gemensamma tillsynsgruppen att göra en individuell bedömning av begäran om att få inräkna delårs- eller årsöverskott i kärnprimärkapitalet i enlighet med det normala beslutsförfarandet.

Artiklarna 77 och 78 i kapitalkravsförordningen

Tekniska tillsynsstandarder för kapitalbaskrav på institut ((EU) nr 241/2014): artiklarna 27–32

Reducering av kapitalbasinstrument

ECB kan på begäran från en enhet som står under tillsyn godkänna en reduktion av kapitalbasen. Den gemensamma tillsynsgruppen fastställer först att all relevant information har lämnats in av institutet, såsom förtecknas i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 241/2014. Den gemensamma tillsynsgruppen ska göra undantag från inlämnandet av delar av dessa handlingar om den redan har tillgång till den information som krävs för att bedöma begäran om auktorisation. Ett positivt eller negativt beslut om begäran om auktorisation att reducera kapitalbasen fattas av ECB och meddelas till institutet.

Efter att ha erhållit den första tillsynsrapporteringen efter att tillståndet beviljats kontrollerar den gemensamma tillsynsgruppen att den medräkningsbara kapitalbas för vilken auktorisationen beviljades helt har dragits av från den relevanta kategorin av kapitalbas som rapporterats (enligt COREP).

Efterhandsbedömning av primärkapitaltillskotts- och supplementärkapitalinstrument

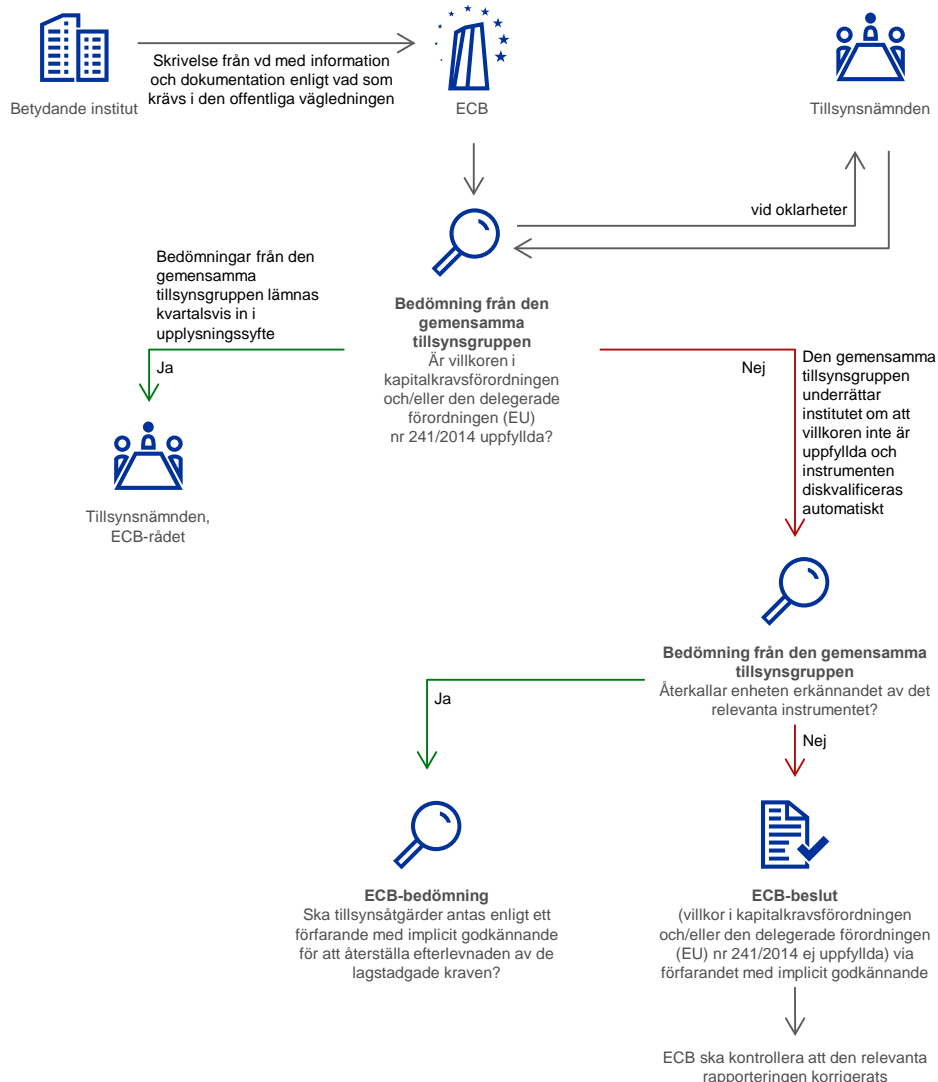
Skäl 75 samt artiklarna 52–55, 63 och 65 i kapitalkravsförordningen

Tekniska tillsynsstandarder för kapitalbaskrav på institut ((EU) nr 241/2014)

I kapitalkravsförordningen föreskrivs inte något obligatoriskt förhandsgodkännande för primärkapitaltillskotts- och supplementärkapitalinstrument. Detta påverkar dock inte eventuella krav med avseende på erkännande av primärkapitaltillskotts- och supplementärkapitalinstrument enligt tillämplig nationell lagstiftning. Om förhandsgodkännande krävs enligt nationell lagstiftning har ECB behörighet att bevilja ett sådant förhandsgodkännande för de enheter som står under tillsyn. ECB har gjort en efterhandsgranskning av primärkapitaltillskotts- och supplementärkapitalinstrument. Närmare uppgifter om denna återfinns i [Offentlig vägledning om granskningen av klassificeringen av kapitalinstrument som primärkapitaltillskott och supplementärkapital](#).

Figur 18

Beslutsfattande inom ramen för efterhandsbedömningen av primärkapitaltillskotts- och supplementärkapitalinstrument

Källa: ECB:s banktillsyn.

Så snart ett kapitalinstrument inräknas i en enhets primär- eller supplementärkapital på företags-, undergrupps- eller gruppnivå förväntas ett betydande institut skicka en skrivelse till ECB. Skrivelsen ska innehålla alla relevant information, inbegripet en självutvärdering av de relevanta villkoren i kapitalkravsförordningen och kommissionens delegerade förordning (EU) nr 241/2014, och bör åtföljas av styrkande dokumentation. Inom sex månader från mottagandet av den relevanta informationen gör den gemensamma tillsynsgruppen en bedömning av huruvida ett kapitalinstrument som inräknas i en enhets primär- eller supplementärkapital är förenligt förordningen och lämnar, ifall instrumentet har emitterats på marknaden, in denna bedömning och relevant information för inbördes utvärdering av EBA. Den gemensamma tillsynsgruppen kan begära eventuell övrig information som anses

relevant inom ramen för efterhandsbedömningen av primärkapitaltillskotts- eller supplementärkapitalinstrumentet.

Såsom visas i **figur 18** inbegriper, om villkoren är uppfyllda, den gemensamma tillsynsgruppen vissa relevanta uppgifter om instrumentet i en förteckning som kvartalsvis ska lämnas in till tillsynsnämnden och ECB-rådet i upplysningssyfte. Om villkoren inte är uppfyllda underrättar den gemensamma tillsynsgruppen institutet om detta, och instrumentet kommer automatiskt att diskvalificeras, utan att något tillsynsbeslut behöver utfärdas. Om banken inte vill ändra COREP kommer ett ECB-beslut att krävas. Om institutet, efter en tillsynsdialog, underlåter att ta hänsyn till diskvalificeringen utarbetar den gemensamma tillsynsgruppen ett utkast till beslut där möjliga följder av ytterligare bristande efterlevnad stipuleras.

Ifall det inte avgörs i bedömningen från den gemensamma tillsynsgruppen huruvida villkoren i kapitalkravsförordningen och den delegerade förordningen är uppfyllda läggs frågan, inbegripet EBA:s yttrande, fram i tillsynsnämnden för en diskussion, varefter ett tillsynsbeslut kan behöva fattas.

4.9.2 Undantag för kapital och likviditet

Artiklarna 7 och 8 i kapitalkravsförordningen

Europeiska centralbankens förordning om de alternativ och det handlingsutrymme som ges genom unionsrätten (ECB/2016/4)

ECB har befogenhet att bevilja undantag för efterlevnaden av de tillsynskrav som fastställs i delarna två till fem och del åtta i kapitalkravsförordningen. ECB har också befogenhet att bevilja undantag för efterlevnaden av de likviditetskrav som fastställs i del sex i kapitalkravsförordningen för ett institut och alla eller några av dess dotterföretag och utöva tillsyn över dem som en enda likviditetsundergrupp om de lagstadgade villkoren är uppfyllda. På begäran från den enhet som står under tillsyn kommer ett enskilt tillsynsbeslut från ECB att antas som antingen ett beviljande av eller ett avslag på undantaget.

Den enhet som står under tillsyn ska lämna in ett formellt ansökningsformulär om undantag och all styrkande dokumentation, enligt vad som specificeras i [ECB:s handbok om de alternativ och det handlingsutrymme som ges genom unionsrätten](#). Först kontrollerar den gemensamma tillsynsgruppen om det i ansökan om undantag hänvisas till den relevanta lagstiftningen och om ansökan innehåller all relevant information och styrkande handlingar enligt vad som anges i ECB:s handbok. Om all relevant information har mottagits skickar den gemensamma tillsynsgruppen en bekräftelse till den enhet som står under tillsyn på att den inlämnade dokumentationen är tillräcklig. Om så krävs begärs ytterligare information.

Den gemensamma tillsynsgruppen bedömer sedan om de relevanta kriterierna, såsom de fastställs i kapitalkravsförordningen och specificeras i den (icke-bindande) ECB-handboken, är uppfyllda. I komplexa fall ges stöd från ECB:s övergripande och specialiserade expertfunktioner. I det slutliga beslutet kan ytterligare villkor fastställas för att undantaget ska godkännas.

4.9.3 Koncerninternt finansiellt stöd

Artiklarna 19, 20 och 22–25 i direktivet om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag

Utkast från EBA om tekniska tillsynsstandarder för finansiellt stöd inom koncerner (EBA/RTS/2015/08)

EBA: Riktlinjer om villkor för finansiellt stöd inom koncerner (EBA/RTS/2015/17)

Innan ett betydande institut ingår ett föreslaget avtal om finansiellt stöd inom koncerner måste det ansöka om ECB:s auktorisation. ECB kommer att tillåta eller förbjuda det föreslagna avtalet beroende på dess överensstämmelse med de villkor som fastställs i direktivet om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag, som anges närmare i EBA:s tekniska tillsynsstandarder och EBA:s riktlinjer.

Innan stöd ges enligt ett avtal om finansiellt stöd inom koncerner måste ledningsorganet för en koncernenhet som avser ge finansiellt stöd underrätta ECB och EBA, med ett motiverat beslut och närmare uppgifter om det föreslagna finansiella stödet, inbegripet en kopia på det relevanta avtalet. Den gemensamma tillsynsgruppen bedömer efterlevnaden av ovannämnda bestämmelser. Mer specifikt bedömer den gemensamma tillsynsgruppen om givandet av det finansiella stödet syftar till att bevara eller återställa den finansiella stabiliteten i koncernen. Den gemensamma tillsynsgruppen vidarebefordrar ansökan till den behöriga myndigheten för varje dotterföretag som inte omfattas av SSM som föreslås vara avtalspart så att ett gemensamt beslut kan fattas. Den gemensamma tillsynsgruppen underrättar även den gemensamma resolutionsnämnden genom att vidarebefordra de avtal om finansiellt stöd inom koncerner som har godkänts, och eventuella ändringar av dessa, så att effekterna på möjligheten till en resolution av koncernen kan bedömas.

Därefter antas det slutliga beslutet.

4.9.4 Övervakning av risköverföring för värdepapperiseringar

Artiklarna 243, 244, 245 och 248 i kapitalkravsförordningen

Artikel 98.3 i kapitalkravsdirektivet

EBA: Riktlinjer om betydande kreditrisköverföring (EBA/GL/2014/05)

EBA: Riktlinjer om implicit stöd till värdepapperiserings-transaktioner (EBA/GL/2016/08)

I kapitalkravsförordningen fastställs villkoren enligt vilka en betydande risköverföring av ett institut som är originator beaktas. I EBA:s riktlinjer om betydande kreditrisköverföring ges ytterligare detaljer om processen för beaktande.

Institut som är originatorer som har inlett eller överväger att inleda en process för att strukturera en värdepapperiseringstransaktion för vilken de avser att antingen

- beakta betydande risköverföring i enlighet med artiklarna 243.2 eller 244.2 i kapitalkravsförordningen, eller
- ansöka om tillstånd i enlighet med artiklarna 243.4 eller 244.4 i kapitalkravsförordningen

bör underrätta ECB om sina avsikter minst tre månader före det förväntade datumet för genomförandet av transaktionen, i enlighet med [ECB: Offentlig vägledning om beaktande av betydande kreditrisköverföring](#). Institut som är originatorer bör även senast 15 dagar efter datumet för genomförandet av transaktionen tillhandahålla den slutliga versionen av dokumentationen.

På grundval av den dokumentation som tillhandahålls av institutet kommer den gemensamma tillsynsgruppen att bedöma transaktionen och den kreditrisk som har

överförts till tredje parter. Den gemensamma tillsynsgruppen kan även be institut att tillhandahålla eventuell övrig information som krävs för att genomföra dess bedömning av transaktionen, t.ex. en enskild transaktions specifika särdrag.

Eftersom villkoren för betydande risköverföring måste uppfyllas fortlöpande under hela löptiden för värdepapperiseringstransaktionerna granskar ECB även på fortlöpande basis de värdepapperiseringstransaktioner för vilka institut som är originatorer tillämpar en betydande risköverföring för fastställandet av sina kapitalkrav. I fall där institut som är originatorer förlitar sig på de kvantitativa tester som anges i artiklarna 243.2 eller 244.2 i kapitalkravsförordningen för att visa en betydande risköverföring ska ECB anta en enskilt beslut endast när värdepapperiseringen inte längre uppfyller kraven för den betydande risköverföringen. I fall där institut som är originatorer ansöker om godkännande enligt artiklarna 243.4 eller 244.4 i kapitalkravsförordningen kommer en betydande risköverföring inte att beaktas förrän ECB antar ett enskilt beslut.

I artikel 248.1 i kapitalkravsförordningen fastställs ett allmänt förbud mot implicit stöd till värdepapperiseringar som gäller för institut som är originatorer som har tillämpat artikel 245.1 och 245.2 i kapitalkravsförordningen eller som har sålt instrument från sitt handelslager med följden att det inte längre behöver ha en kapitalbas för den risk som är förenad med dessa instrument, och för medverkande institut.

I EBA:s riktlinjer för implicit stöd till värdepapperiseringstransaktioner ges ytterligare detaljer om transaktioner som går utöver de avtalsmässiga förpliktelserna för ett medverkande institut eller ett institut som är originator. Sådana transaktioner ska meddelas till ECB av betydande institut, i enlighet med [ECB:s offentliga vägledning avseende information om transaktioner som går utöver de avtalsmässiga förpliktelserna för ett medverkande institut eller ett institut som är originator i enlighet med artikel 248.1 i förordning \(EU\) nr 575/2013](#).

På grundval av de meddelanden som mottas från betydande institut

- kontrollerar den gemensamma tillsynsgruppen, om institutet uppger att det föreligger implicit stöd, att institutet inte har en lägre kapitalbas än att den skulle motsvara de värdepapperiserade exponeringarna om ingen värdepapperisering hade skett (artikel 248.3 i kapitalkravsförordningen),
- kontrollerar den gemensamma tillsynsgruppen, om institutet uppger att det inte föreligger något implicit stöd, institutets bedömning och utarbetar, vid oenighet, ett utkast till tillsynsbeslut.

Slutligen, om institutet har gett implicit stöd vid mer än ett tillfälle kan ECB även ålägga ytterligare åtgärder, enligt vad som föreskrivs i artikel 98.3 i kapitalkravsdirektivet, såsom ett förbud mot betydande risköverföringar i framtiden.

4.9.5 Övriga formella begäranden och anmälningar om tillstånd

Förutom de formella begäranden och anmälningar om tillstånd som anges ovan föreskrivs i kapitalkravsförordningen och kapitalkravsdirektivet olika fall där en ansökan eller anmälan från ett kreditinstitut kräver ett beslut eller agerande från ECB. Dessutom kan formella begäranden och anmälningar om tillstånd fastställas endast i nationell lagstiftning. Dessa kräver ett beslut eller agerande från ECB närhelst de omfattas av ECB:s uppgifter och ligger till grund för en tillsynsfunktion enligt unionsrätten. Generellt är de gemensamma tillsynsgrupperna ansvariga för genomförandet av hela processen.

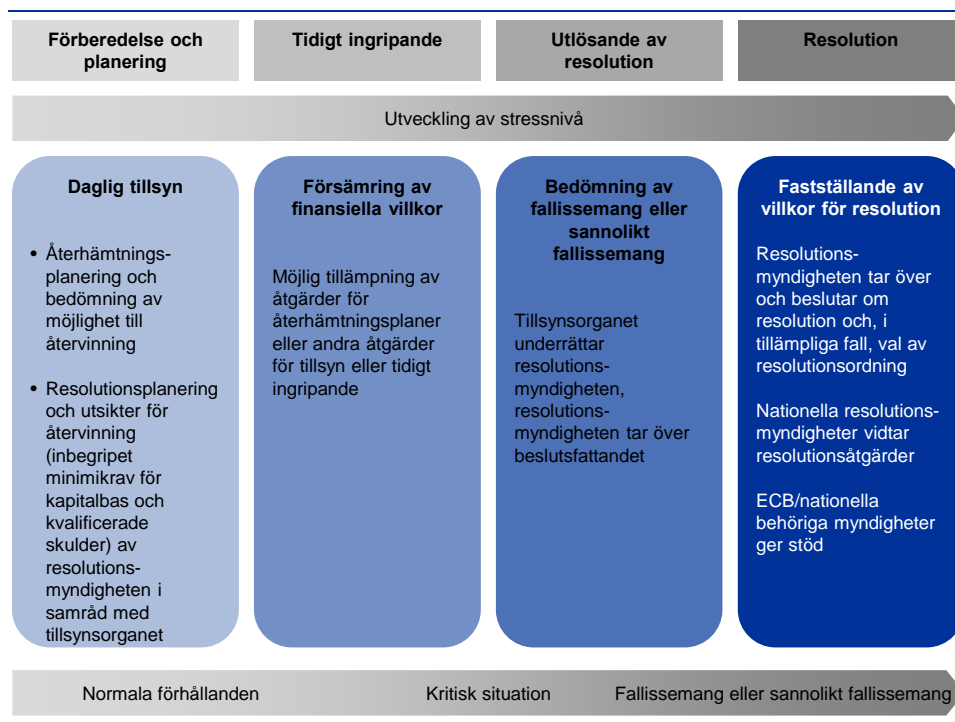
På begäran av ett betydande institut bedömer den gemensamma tillsynsgruppen om det i begäran om tillstånd hänvisas till den relevanta lagstiftningen och om begäran innehåller all relevant information och alla relevanta handlingar. Om så krävs begärs ytterligare information från institutet. Den gemensamma tillsynsgruppen bedömer sedan om de relevanta kriterierna, såsom de fastställs i kapitalkravsförordningen, SSM-förordningen, ramförordningen om SSM och nationell lagstiftning, är uppfyllda. I komplexa fall ges stöd från ECB:s övergripande och specialiserade expertfunktioner. I det slutliga beslutet kan villkor och/eller förpliktelser fastställas med anknytning till godkännandet av begäran om tillstånd.

4.10 Förebyggande och hantering av krissituationer

ECB:s ramverk för förebyggande och hantering av kriser tar initiativ till både lägliga och effektiva svarsåtgärder och sörjer för adekvata informationsflöden före och under kristider. Vidare möjliggör ramverket lämpligt beslutsfattande i krissituationer och under möjliga resolutioner av bankgrupper. Ramverket för krishantering täcker flera faser beroende på kreditinstitutets specifika situation. Ramverkets tillämpningsområde sträcker sig från säkerställande av robust krisberedskap inom den löpande tillsynen till medverkan i beslut om bankers fallissemang. ECB:s roll inom krishantering för mindre betydande institut beskrivs i punkt 5.4.

Figur 19

Ramverk för förebyggande och hantering av kriser

Källa: ECB:s banktillsyn.

4.10.1 De gemensamma tillsynsgruppernas ansvar

De gemensamma tillsynsgrupperna är, i nära samarbete med avdelningen för krishantering, ansvariga för förebyggande av kriser och hantering under olika faser. I vilken utsträckning avdelningen för krishantering deltar beror på kreditinstitutets situation.

Genom hela processen tillhandahåller avdelningen för krishantering expertstöd till de gemensamma tillsynsgrupperna och delar med sig av sin expertis, bland annat inom de processer som inrättats i den tillämpliga rättsliga ramen, bedömningen och genomförandet av återhämtningsplaner samt samrådet om resolutionsrelaterade ämnen. I följande avsnitt beskrivs de olika faserna av förebyggande och hantering av krissituationer.

4.10.2 Förberedelse av återhämtning och resolution

Artiklarna 3–5, 9, 13, 16, 18 och 30 i SSM-förordningen

Artiklarna 5–9, 10–18, 27–30 och 32 i direktivet om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag

Artiklarna 74 och 104 i kapitalkravsdirektivet

EBA:s riktlinjer om faktorer som ska utlösa åtgärder för tidigt ingripande (EBA/GL/2015/03)

EBA: Riktlinjer om villkor för finansiellt stöd inom koncerner (EBA/RTS/2015/17)

Samförståndsavtal mellan den gemensamma resolutionsnämnden och ECB avseende samarbete och utbyte

Återhämtningsplanering

Vid normal verksamhet utgörs en av ECB:s uppgifter som genomförs av de gemensamma tillsynsgrupperna inom ramverket för krishantering av att säkerställa att de betydande instituten utarbetar, och åtminstone årligen uppdaterar, detaljerade återhämtningsplaner för analys och översyn, i synnerhet om trovärdigheten för och genomförbarheten av de tillgängliga återhämtningsoptionerna. I samband med återhämtningsplanering har ECB rätt att kräva att en enhet som står under tillsyn lämnar in en reviderad återhämtningsplan inom en kort tidsram på upp till tre månader om det fastställs väsentliga brister i, eller hinder för, genomförandet av planen. Om de väsentliga bristerna eller hindren inte tas itu med i den reviderade planen kan ECB kräva att institutet gör specifika ändringar i återhämtningsplanen. Om sådana ändringar inte leder till att dessa brister eller hinder åtgärdas på ett adekvat sätt kan ECB be institutet att identifiera ändringar som det skulle göra i sin verksamhet för att förbättra sin förmåga att återhämta sig från en krissituation.

Som en del av den löpande tillsynen övervakar den gemensamma tillsynsgruppen fortlöpande ställningen för en enhet som står under tillsyn, med beaktande av proportionalitetsprincipen, varvid en kontroll görs av huruvida institutets finansiella ställning väsentligen förvärras vid en övergång från normala förhållanden till krisförhållanden. Avdelningen för krishantering tillhandahåller expertstöd till de gemensamma tillsynsgrupperna vid bedömningen av återhämtningsplaner och vid uppföljningsåtgärder, t.ex. genom att utarbeta vägledning för övergripande ämnen, säkerställa konsekvent återkoppling till instituten och att genomföra riktmärkningsanalyser.

Resolutionsrelaterade samråd

De gemensamma tillsynsgrupperna har, i samarbete med avdelningen för krishantering, en rådgivande funktion vad gäller resolutionsplaner och återhämtningsbedömningar som genomförs av den gemensamma resolutionsnämnden. ECB rådfrågas formellt av den gemensamma resolutionsnämnden om utkast till resolutionsplaner och de gemensamma tillsynsgrupperna ger också stöd i form av tillhandahållande av relevant information för resolutionsplaner och återhämtningsbedömningar som genomförs av den gemensamma resolutionsnämnden. Viss informell samverkan sker även mellan ECB och den gemensamma resolutionsnämnden, t.ex. i samband med resolutionskollegier, där även ECB ingår som ledamot. Dessutom utgör de gemensamma tillsynsgruppernas bedömning grunden för ECB:s svar på den gemensamma resolutionsnämndens samråd om de föreslagna förhandsbidrag som betydande institut årligen bör betala till den gemensamma resolutionsfonden.

Artikel 15 i direktivet om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag

4.10.3 Identifiering av försämring av finansiella förhållanden

Försämring av finansiella förhållanden

När en försämring av finansiella förhållanden identifieras svarar den gemensamma tillsynsgruppen på detta genom att fastställa lämpliga tillsynsåtgärder och trappa upp tillsynsverksamheten för institutet (den genomför t.ex. ytterligare specifika analyser, beslutar om inspektioner på plats, utökar antalet begäranden om information och uppgifter etc.). Mer specifikt intensifieras, när den gemensamma tillsynsgruppen uppdagar att den finansiella ställningen för en enhet som står under tillsyn försämras väsentligt under antingen en kort tidsperiod eller gradvis med en tydlig tendens, samarbete och informationsutbyte mellan den gemensamma tillsynsgruppen och avdelningen för krishantering. De nationella behöriga myndigheterna görs delaktiga genom den gemensamma tillsynsgruppen.

Med förbehåll för tillämplig lagstiftning och interinstitutionella arrangemang, såsom samförståndsavtalet mellan ECB och den gemensamma resolutionsnämnden, underrättar avdelningen för krishantering, i samarbete med den gemensamma tillsynsgruppen, den gemensamma resolutionsnämnden om den väsentliga försämringen av den finansiella ställningen för respektive enhet/grupp som står under tillsyn och utbyter synpunkter och kunskap med den gemensamma resolutionsnämnden.

En specifik mall för likviditetsövervakning kan användas för att samla in en minimiuppsättning av likviditetsinformation av relevans för krissituationer. Mallen testas med instituten en gång om året och delas med den gemensamma resolutionsnämnden.

Behov av tidigt ingripande

Om den gemensamma tillsynsgruppen anser att den finansiella ställningen fortsätter att förvärras och att ett tidigt ingripande måste övervägas intensifieras samarbete och informationsutbyte mellan den gemensamma tillsynsgruppen och avdelningen för krishantering. Samarbetet med den gemensamma resolutionsnämnden trappas upp i enlighet med samförståndsavtalet. Den gemensamma tillsynsgruppen förser, i nära samarbete med avdelningen för krishantering, den interna resolutionsgruppen med all tillgänglig information som av den interna resolutionsgruppen specificeras som nödvändig för att uppdatera resolutionsplanen och förbereda inför en möjlig resolution av institutet. I händelse av en enhet som står under tillsyn med närvaro i medlemsstater utanför euroområdet eller i tredjeländer säkerställs samverkan med tillsynskollegier eller andra liknande arrangemang.

Artikel 27 i direktivet om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag

Artiklarna 13 och 20 i SRM-förordningen

Fastställande av fallissemang eller sannolikt fallissemang

När den gemensamma tillsynsgruppen anser att ett institut fallerar eller sannolikt kommer att falla föreslår den gemensamma tillsynsgruppen och avdelningen för krishantering att en institutspecifik krishanteringsgrupp inrättas, som fungerar som ett samordningsforum. Gruppen sammankallas av ordföranden och vice ordföranden för ECB:s tillsynsnämnd.

Om ECB anser att det är nödvändigt att fastställa att ett institut fallerar eller sannolikt kommer att falla samråder ECB även i förväg med den gemensamma resolutionsnämnden.

En övervakningsgrupp på hög nivå inrättas samtidigt för övervakning och identifiering av möjliga likviditets- och solvensrelaterade svårigheter som uppstår för flera betydande institut och mindre betydande institut i samband med en systemkris.

Samordning med myndigheter i hemlandet säkerställs genom samverkan med tillsynskollegierna eller andra liknande arrangemang. Fastställande av fallissemang eller sannolikt fallissemang meddelas till den gemensamma resolutionsnämnden och, utan onödigt dröjsmål, till de relevanta behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna i hemlandet, behöriga ministerier, centralbanker och insättningsgarantisystem (ett eller flera), i enlighet med den rättsliga ramen.

Resolution

De huvudsakliga beslutsfattarna vid en resolution är resolutionsmyndigheterna, dvs. den gemensamma resolutionsnämnden och de nationella resolutionsmyndigheterna. I detta sammanhang har ECB (dvs. den gemensamma tillsynsgruppen och avdelningen för krishantering) för det mesta en rådgivande roll. Efter att det har fastställts att ett institut fallerar eller sannolikt kommer att falla samordnar krishanteringsgruppen inom ramen för SSM rådgivning till den gemensamma resolutionsnämnden/de nationella resolutionsmyndigheterna i resolutionsfasen och vidtagande av de nödvändiga uppföljningsåtgärderna, t.ex. auktorisation av en brobank och återkallande av tillståndet för den resterande delen av institutet, i tillämpliga fall. Den gemensamma tillsynsgruppen kan ge ytterligare råd om möjliga konsekvenser för affärsmodellen av de olika resolutionsalternativen. Avdelningen för krishantering samordnar samspelet med den gemensamma resolutionsnämnden och de nationella resolutionsmyndigheterna.

4.11 Tillsynsbefogenheter, verkställighetsåtgärder och sanktioner

Artikel 124 i ramförordningen om SSM

I syfte att utföra de uppgifter som det tilldelats genom SSM-förordningen kan ECB besluta om att vidta en eller flera av följande åtgärder för att hantera problem:

1. Utnyttjande av tillsynsbefogenheter.

2. Direkt åläggande av verkställighetsåtgärder för enheter som står under tillsyn eller krav på att de nationella behöriga myndigheterna utnyttjar sina nationella verkställighetsbefogenheter.
3. Åläggande av administrativa sanktioner eller begäran om att de nationella behöriga myndigheterna inleder sanktionsförfaranden.

4.11.1 Tillsynsbefogenheter

Artiklarna 9.1 och 16 i SSM-förordningen

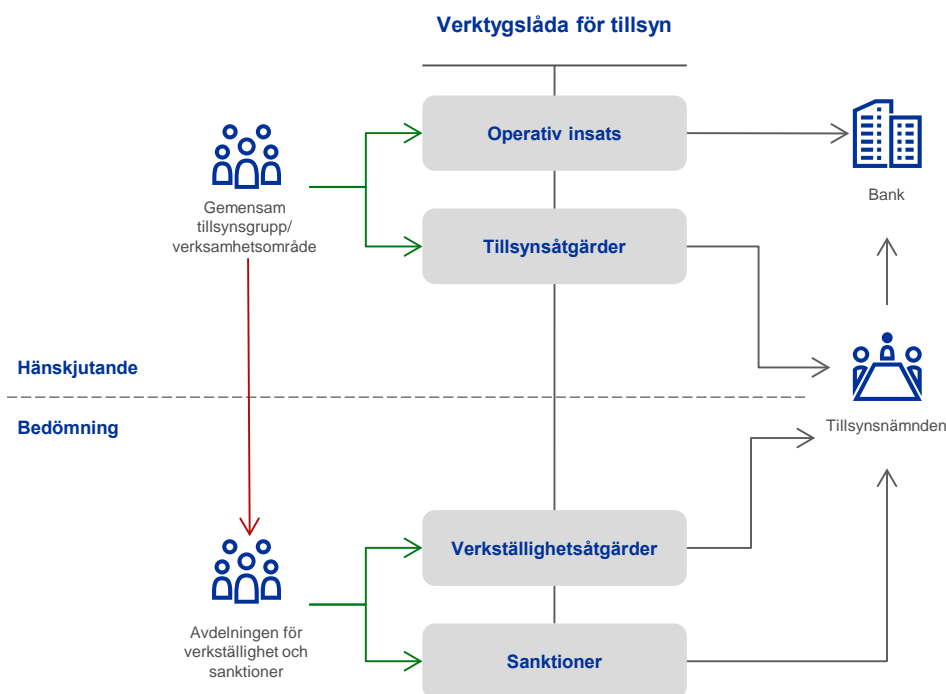
Artikel 64 i kapitalkravsdirektivet

ECB har, utan att det påverkar övriga tilldelade befogenheter, befogenhet att kräva av betydande institut, finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag i deltagande medlemsstater att de på ett tidigt stadium ska vidta nödvändiga åtgärder om i) en överträdelse av tillsynsbestämmelserna har ägt rum, ii) ECB har belägg för att en sådan överträdelse kommer att äga rum inom de kommande tolv månaderna eller iii) de arrangemang, de strategier, den styrning, de processer och de mekanismer som tillämpas av institutet och den kapitalbas och likviditet som det förfogar över inte säkerställer en sund förvaltning och täckning av dess risker.

Tillsynsåtgärderna syftar till att bemöta eventuella relevanta problem som uppstår med avseende på den enhet som står under tillsyn. De gemensamma tillsynsgrupperna identifierar och föreslår lämpliga tillsynsåtgärder för antagande enligt beslutsprocessen. De utvärderar de möjliga åtgärderna utifrån på deras effektivitet (med beaktande av graden av medvetenhet, förmåga och tillförlitlighet hos de juridiska personerna och övrig relevant berörd personal) samt hur ingripande och proportionella de är, och väljer den åtgärd som är mest lämplig för att inom en rimlig tidsram säkerställa säkerheten och sundheten för den enhet som står under tillsyn.

Figur 20

Fördelning av uppgifter mellan avdelningen för verkställighet och sanktioner och de gemensamma tillsynsgrupperna/verksamhetsområdena

Källa: ECB:s banktillsyn.

I SSM-förordningen fastställs en icke uttömmande förteckning över möjliga tillsynsåtgärder som kan vidtas av de gemensamma tillsynsgrupperna. ECB kan även vidta andra åtgärder genom att utnyttja befogenheter i nationell lagstiftning och i annan direkt tillämplig unionsrätt, i synnerhet EU-förordningar.

I fall där fakta medför att det även är lämpligt att utöva befogenheter för verkställighet och/eller sanktioner kan respektive processer löpa parallellt. Under exceptionella omständigheter, t.ex. i en möjlig krissituation, underrättas avdelningen för krishantering omedelbart och blir delaktig i processen.

Övervakning av tillsynsåtgärder

Artiklarna 9.1 och 16 i SSM-förordningen

De gemensamma tillsynsgrupperna är ansvariga för en läglig bedömning av efterlevnaden för en enhet som står under tillsyn av de tillsynsåtgärder, rekommendationer, krav, beslut eller övriga insatser (t.ex. operativa insatser) som åläggs av ECB och måste agera i god tid i händelse av bristande efterlevnad av dessa åtgärder.

Övervakningen sker exempelvis genom inspektioner på plats, uppföljningskrav, ECB-beslut och ECB-rekommendationer, och inbegriper därmed både formella åtgärder och dagliga tillsynsåtgärder för tillämpning av de gemensamma tillsynsgruppernas tillsynsförväntningar. Övervakning av sådana tillsynsåtgärder

säkerställer att den enhet som står under tillsyn uppnår efterlevnad av regelverket och de vidtagna tillsynsåtgärderna, och minskar sålunda risken för att institutet fallerar.

Om en enhet som står under tillsyn inte följer sådana åtgärder övervägs ytterligare insatser. De tillgängliga insatser som kan vidtas är olika och sträcker sig från informell kommunikation med den enhet som står under tillsyn eller utnyttjande av ytterligare tillsynsbefogenheter för verkställighetsåtgärder eller sanktioner.

4.11.2 Verkställighetsåtgärder

Artikel 9 i SSM-förordningen
Artiklarna 25–35 och 129 i
ramförordningen om SSM

Rådets förordning om
Europeiska centralbankens
befogenhet att förelägga
sanktioner ((EG) nr 2532/98)

Verkställighetsåtgärder är åtgärder som en behörig myndighet vidtar i syfte att förmå den berörda enhet/person som står under tillsyn att följa en förordning, en nationell lag om genomförande av ett direktiv, eller ett beslut, och säkerställer på så sätt att reglerings- och tillsynskrav följs. Verkställighetsåtgärder skiljer sig åt från de tillsynsbefogenheter som syftar till att säkerställa att institut vidtar nödvändiga åtgärder i ett tidigt skede för att hantera relevanta problem med anknytning till de tillsynskrav som fastställs i relevant unionsrätt.

Verkställighetsåtgärder kan antas av ECB och åläggas betydande institut vid löpande underlåtenhet att följa en förpliktelse enligt relevant unionsrätt, inbegripet ECB:s beslut och förordningar om tillsyn, och mindre betydande institut när de ECB:s relevanta förordningar och beslut ålägger mindre betydande institut förpliktelser gentemot ECB. Avdelningen för verkställighet och sanktioner är ansvarig för verkställighetsåtgärder och utarbetar därför motsvarande fullständiga utkast till beslut för antagande (se punkt 1.3).

Verkställighetsåtgärder som är direkt tillgängliga för ECB

Viten

Bland de befogenheter som beviljas ECB genom SSM-förordningen kan åläggande av viten anses utgöra en verkställighetsåtgärd. Viten är inte avsedda att straffa eller avskräcka enheten/personen i fråga. De tillämpas under pågående överträdelser, i syfte att förmå enheten/personen i fråga att följa den förpliktelse som bryts mot.

I händelse av att en förordning eller ett beslut från ECB överträds kan viten åläggas betydande institut och mindre betydande institut när de relevanta förordningarna och besluten från ECB ålägger mindre betydande institut förpliktelser gentemot ECB. Sådana viten ska vara effektiva och proportionella. Den övre gränsen för viten är 5 procent av den genomsnittliga dagliga omsättningen per dag av överträdelse, för en period på högst sex månader.

Eftersom ECB:s antagande av beslut om åläggande av viten, och av beslut med en kombination av en tillsynsbegäran och ett åläggande av viten, följer det normala

förfarande som är tillämpligt för antagandet av ECB av tillsynsåtgärder kommer den enhet som står under tillsyn att beviljas rätt att bli hörd.

Andra verktyg som är direkt tillgängliga för ECB

Enligt den tillämpliga rättsliga ramen, och endast i syfte att utföra sina uppgifter, har ECB alla de befogenheter och förpliktelser som de nationella behöriga myndigheterna har enligt relevant unionsrätt. Mer specifikt får ECB, i händelse av pågående överträdelse av relevant unionsrätt, även direkt anta de åtgärder som är tillgängliga för de nationella behöriga myndigheterna enligt relevant unionsrätt och som anses vara verkställighetsåtgärder i den nationella lagstiftningen om genomförande av de relevanta direktiven. Kapitalkravsdirektivet är en av de huvudsakliga källorna till verkställighetsåtgärder enligt relevant unionsrätt. Domstolsförelägganden som förbjuder en viss åtgärd skulle till exempel, beroende på genomförandet av kapitalkravsdirektivet, kunna inbegripas i denna kategori.

Verkställighetsåtgärder som är indirekt tillgängliga för ECB

I den mån det är nödvändigt för att utföra sina uppgifter får ECB genom instruktioner kräva att de nationella behöriga myndigheterna utnyttjar sina verkställighetsbefogenheter som de tilldelats i nationell lagstiftning utöver den om genomförande av relevanta EU-direktiv enligt de villkor som fastställs i nationell lagstiftning, om ECB inte tilldelas sådana befogenheter genom SSM-förordningen.

4.11.3

Sanktioner

Artiklarna 9 och 18 i SSM-förordningen

Artiklarna 120–137 i ramförordningen om SSM

Rådets förordning om Europeiska centralbankens befogenhet att förelägga sanktioner ((EG) nr 2532/98)

En sanktion är en åtgärd för att straffa en enhet som står under tillsyn för att den inte följer tillsynskraven. Det är också en avskräckningsåtgärd, eftersom hotet om straff (avgifter) och det faktiska utnyttjandet av detta instrument kan uppmuntra enheter som står under tillsyn och deras chefer att inte begå överträdelse av tillsynskrav i framtiden. ECB ges befogenheten att ålägga administrativa sanktioner genom artikel 18 i SSM-förordningen.

Fördelning av sanktionsbefogenheter mellan ECB och de nationella behöriga myndigheterna

ECB kan ålägga administrativa sanktionsavgifter för betydande institut som bryter mot direkt tillämplig unionsrätt, inbegripet beslut och förordningar från ECB. ECB kan även ålägga sanktioner för mindre betydande institut för överträdelse av beslut och förordningar från ECB som ålägger dessa enheter förpliktelser gentemot ECB.

Vad gäller betydande institut får ECB, i händelse av överträdelse av nationell lagstiftning om genomförande av EU-direktiv, överträdelse som begåtts av fysiska personer, eller när en icke-ekonomisk sanktion måste åläggas, begära att den

relevanta nationella behöriga myndigheten inleder lämpliga förfaranden. De nationella behöriga myndigheterna genomför dessa förfaranden och beslutar om de resulterande sanktionerna i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning.

Oberoende utredningsenhet

I syfte att säkerställa efterlevnad av tillsynsregler och beslut baserade på dessa regler har ECB inrättat en oberoende utredningsenhet inom sin avdelning för verkställighet och sanktioner.

Den oberoende utredningsenheten är ansvarig för utredning av påstådda överträdelser av direkt tillämplig unionsrätt, inbegripet ECB:s tillsynsbeslut och tillsynsförordningar, som begåtts av betydande institut.

Den oberoende utredningsenheten är ansvarig för utförande av formella utredningar, för att bevilja de betydande instituten en rätt att bli hörd och, i fall där den anser att administrativa sanktioner bör åläggas, för utarbetande av ett förslag till tillsynsnämnden till ett fullständigt utkast till beslut.

I fall där sanktionsinsatser måste göras på nationell nivå (t.ex. överträdelser av nationell lagstiftning om genomförande av EU-direktiv, överträdelser som begåtts av fysiska personer, eller när en icke-ekonomisk sanktion måste åläggas) utarbetar utredningsenheten ett förslag till ett fullständigt utkast till ECB-beslut om begärande om att de relevanta nationella behöriga myndigheterna ska inleda förfaranden.

Utredning

När en misstänkt överträdelse hänskjuts till utredningsenheten har den rätt att inleda en utredning. I detta syfte kan utredningsenheten utöva de befogenheter som beviljats ECB genom SSM-förordningen, för att t.ex. begära handlingar, granska räkenskaper och affärshandlingar, begära förklaringar och hålla intervjuer eller genomföra inspektioner på plats. Utredningsenheten kan även begära information från enheten under tillsyn och de nationella behöriga myndigheterna, samt, genom instruktioner, kräva att de nationella behöriga myndigheterna utnyttjar sina utredningsbefogenheter enligt nationell lagstiftning.

På grundval av tillgängliga belägg bedömer utredningsenheten huruvida det föreligger rimlig misstanke om möjliga överträdelser. Om utredningsenheten skulle dra slutsatsen att ingen överträdelse har begåtts, eller att det inte går att avgöra om så är fallet genom beläggen, avslutar den fallet.

Utfrågningar

Efter att utredningsenheten har slutfört sin utredning kan den ta initiativ till sanktionsförfaranden genom att rikta ett meddelande om invändningar till det betydande institutet i fråga. Det betydande institutet har möjlighet att kommentera

uppgifterna, de invändningar som tagits upp av utredningsenheten och det sanktionsbelopp som planeras. Utredningsenheten kan även bjuda in det betydande institutet till en muntlig utfrågning.

Sanktioner som antas av ECB

ECB kan ålägga administrativa sanktionsavgifter på upp till två gånger beloppet för den vinst som har erhållits eller de förluster som har undvikits genom överträdelsen, eller upp till 10 procent av den totala årsomsättningen för närmast föregående räkenskapsår.

Vid fastställande av ett lämpligt belopp för sanktionerna vägleds ECB av proportionalitetsprincipen. ECB bedömer hur allvarig överträdelsen är och även eventuella försvårande och förmildrande omständigheter för fallet (t.ex. överträdelsens tidslängd, grad av ansvar, samarbetsnivå, korrigerande åtgärder som antagits av det betydande institutet eller tidigare begångna överträdelser). De ålagda sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Offentliggörande

Administrativa sanktioner som åläggs av ECB offentliggörs på ECB:s webbplats för banktillsyn. Offentliggörandet kan dock göras anonymt eller skjutas upp i) om offentliggörandet av personuppgifter visar sig vara oproportionellt, ii) när offentliggörandet kan äventyra stabiliteten för finansiella marknader eller en pågående brottsutredning, och iii) om offentliggörandet skulle kunna orsaka oproportionell skada för instituten och/eller de enskilda personerna i fråga.

4.11.4 Rapporteringsmekanism för överträdelser

Artikel 23 i SSM-förordningen
Artiklarna 36–38 i
ramförordningen om SSM

ECB har tagit fram en mekanism för rapportering av överträdelser ("whistleblowing") som gör det möjligt för alla som, i god tro, har skäl att misstänka att en överträdelse av relevant unionsrätt har begåtts av en enhet som står under tillsyn eller en behörig myndighet att rapportera detta till ECB. Rapporten behandlas som en skyddad rapport, dvs. alla personuppgifter för både den person som lämnar in rapporten och den person som påstås vara ansvarig för en överträdelse är skyddade i enlighet med tillämpliga standarder för sekretess och uppgiftsskydd som fastställs i förordning (EG) nr 45/2001. Identiteten för en person som har lämnat in en skyddad rapport röjs inte utan att denna persons uttryckliga medgivande först har erhållits, såvida det inte måste offentliggöras enligt ett domstolsbeslut i samband med ytterligare utredningar eller efterföljande rättsliga förfaranden.

Inlämning av en rapport om överträdelse

Det finns olika kontaktpunkter inom SSM dit en visselblåsare kan skicka in en rapport.

1. Det finns en rapporteringskanal vid ECB som kan användas via ett webbformulär på ECB:s webbplats för banktillsyn varvid rapporten direkt vidarebefordras till avdelningen för verkställighet och sanktioner. Utöver denna särskilda kanal kan påstådda överträdelser också rapporteras till ECB med andra medel (t.ex. skrivelser).
2. De nationella behöriga myndigheterna måste också ha mekanismer inrättade för att ta emot rapporter om påstådda överträdelser från visselblåsare.

ECB är ansvarig för de rapporter som gäller betydande institut vad gäller påstådda överträdelser av relevant unionsrätt eller nationell lagstiftning om genomförande av EU-direktiv med anknytning till de tillsynsuppgifter som tilldelats ECB. ECB är också ansvarig för de rapporter som gäller mindre betydande institut vad gäller påstådda överträdelser av förordningar och beslut från ECB när dessa ålägger dessa institut förpliktelser gentemot ECB.

De nationella behöriga myndigheterna är ansvariga för de rapporter som gäller påstådda överträdelser som begåtts av mindre betydande institut, förutom de överträdelser av förordningar och beslut från ECB som ålägger dessa institut förpliktelser gentemot ECB.

ECB och de nationella behöriga myndigheterna vidarebefordrar ömsesidigt de rapporter som mottas i enlighet med sina respektive behörigheter. Sådan vidarebefordran görs utan att identiteten för den person som lämnade in rapporten röjs, om inte denna person ger sitt uttryckliga medgivande. ECB utbyter även information med de nationella behöriga myndigheterna om resultaten av uppföljningen av de rapporter som vidarebefordrats till de nationella behöriga myndigheterna eller som mottagits från de nationella behöriga myndigheterna.

Bedömning av rapporten om överträdelse och uppföljningsåtgärder

För att kunna bedömas ytterligare måste rapporten om överträdelse i) ha koppling till en nationell behörig myndighet, ECB eller en enhet som står under tillsyn och ii) hänvisa till en påstådd överträdelse av relevant unionsrätt eller nationell lagstiftning om genomförande av EU-direktiv.

Avdelningen för verkställighet och sanktioner bedömer de rapporter som omfattas av ECB:s behörighet och vidarebefordrar, i tillämpliga fall, informationen i sådana rapporter till de relevanta gemensamma tillsynsgrupperna eller andra relevanta verksamhetsområden vid ECB för uppföljningsåtgärder.

4.11.5 Brot

Artikel 136 i ramförordningen om SSM

Europeiska centralbankens beslut om utlämnande av förtrolig information i samband med brottsutredningar (ECB/2016/19)

Om ECB, i samband med utförandet av sina uppgifter enligt SSM-förordningen, har skäl att misstänka att ett brott kan ha begåtts ska det begära att den berörda nationella behöriga myndigheten hänskjuter ärendet till lämpliga myndigheter för utredning och eventuell lagföring.

4.12 Bedömning av godtagbarhet och övervakning av institutionella skyddssystem

Artikel 6.1 och 6.5 c i SSM-förordningen

Artikel 113.7 i kapitalkravsförordningen

Europeiska centralbankens riktlinje om principer för samordningen av bedömningen och om övervakningen av institutionella skyddssystem inklusive betydande och mindre betydande institut (ECB/2016/37)

ECB: Handbok om tillvägagångssättet för erkännande av institutionella skyddssystem (IPS) för tillsynsändamål

I kapitalkravsförordningen definieras ett institutionellt skyddssystem som ett avtalsgrundat eller lagstadgat institutionellt skyddssystem som skyddar medlemsinstitutet och särskilt säkerställer att de har den likviditet och solvens som krävs för att vid behov undvika konkurs. I enlighet med villkoren i kapitalkravsförordningen får behöriga myndigheter åsidosätta utvalda tillsynskrav eller tillåta vissa undantag för medlemsinstitut i institutionella skyddssystem, såsom specificeras i [ECB:s handbok om tillvägagångssättet för erkännande av institutionella skyddssystem \(IPS\) för tillsynsändamål](#). I kapitalkravsförordningen fastställs att den behöriga myndigheten får ge kreditinstitut tillstånd att åsätta en riskvikt på 0 procent för exponeringar mot andra motparter som är medlemmar i samma institutionella skyddssystem, med undantag för exponeringar som ger upphov till poster i kärnprimärkapital, primärkapitaltillskott och sekundärkapitaltillskott. Detta motsvarar huvudbeslutet om ett institutionellt skyddssystemets godtagbarhet för tillsynsändamål. Gemensamma kriterier för bedömning av institutionella skyddssystemets godtagbarhet specificeras ytterligare i ovannämnda handbok från ECB.

I vissa fall är både betydande och mindre betydande institut som är föremål för ECB:s respektive de nationella behöriga myndigheternas banktillsyn medlemmar i samma institutionella skyddssystem. Vid begäran från ett nytt institutionellt skyddssystem som består av betydande och mindre betydande institut måste ECB och de relevanta nationella behöriga myndigheterna gemensamt bedöma huruvida det institutionella skyddssystemet är kvalificerat för förmånsbehandling enligt kapitalkravsförordningen, och således huruvida relaterade tillstånd och undantag skulle kunna beviljas av den relevanta behöriga myndigheten för det institutionella skyddssystemets enskilda medlemmar. ECB och de relevanta nationella behöriga myndigheterna som är ansvariga för den direkta tillsynen av det institutionella skyddssystemets medlemsinstitut bör samordna sin tillsynsverksamhet för att säkerställa att kriterierna för det institutionella skyddssystemets godtagbarhetsbedömning och det relaterade beviljandet av undantag tillämpas på ett enhetligt sätt inom SSM. Denna process fastställs ytterligare i ovannämnda handbok från ECB.

5 Tillsyn av mindre betydande institut

Europeiska unionens policy för tillsyn av institut bör tillämpas på ett enhetligt och effektivt sätt så att det enhetliga regelverket för finansiella tjänster tillämpas adekvat för alla institut i alla medlemsstater i fråga och instituten är föremål för tillsyn av högsta kvalitet, oaktat hänsyn som inte rör tillsyn. I detta sammanhang är ECB ansvarigt för en effektiv och enhetlig funktion av SSM och utövar tillsyn över systemets funktion på grundval av det ansvar och de förfaranden som fastställs i SSM-förordningen för ECB och de nationella behöriga myndigheterna för betydande institut och mindre betydande institut.

Även om de nationella behöriga myndigheterna är ansvariga för den direkta tillsynen av mindre betydande institut är ett nära samarbete mellan ECB och de nationella behöriga myndigheterna av yttersta vikt för att ECB ska kunna utöva sina tillsynsuppgifter. I detta avseende har ECB ett nära samarbete med de nationella behöriga myndigheterna, på grundval av den fördelning av ansvarsområden som fastställs i SSM-förordningen.

ECB anförtros ett tillsynsansvar för att säkerställa att den tillsynsverksamhet som genomförs av de nationella behöriga myndigheterna stämmer överens med höga tillsynsstandarder, även i syfte att främja enhetliga tillsynsresultat inom SSM. Detta allmänna ansvar för tillsynen av systemet täcker därför tillsynen av metoder och standarder för tillsyn som tillämpas av de nationella behöriga myndigheterna (se punkt 5.1) samt tillsynen av mindre betydande institut (se punkt 5.2).

Vad gäller det förstnämnda genomför ECB en allmän tillsyn genom att samla in och behandla information från de nationella behöriga myndigheterna om deras metoder och beslut, samt information om den finansiella ställningen för de institut som de utövar tillsyn över, i enlighet med de förfaranden som anges i SSM-förordningen och ramförordningen om SSM.

Vad gäller det sistnämnda utövar ECB sitt tillsynsansvar med vederbörlig hänsyn till proportionalitetsprincipen. Därför utförs tillsynsverksamhet med vederbörligt beaktande av de mindre betydande institutens riskprofil och möjliga spridningseffekter av brister som styrkts av de nationella behöriga myndigheterna på systemets övergripande stabilitet (se punkt 5.3). Detta innebär ett minimalt deltagande vad gäller små, välskötta, mindre betydande institut och/eller sådana med liten inverkan. ECB:s deltagande blir mer intensivt när risknivån och/eller potentiella systemeffekter för mindre betydande institut ökar.

I synnerhet kan samverkan mellan ECB och de nationella behöriga myndigheterna intensifieras när i) mindre betydande institut är riskabla och/eller har en hög potential för inverkan på finansiell stabilitet, ii) mindre betydande institut närmar sig de betydelsekriterier som skulle föra dem under direkt tillsyn av ECB, och när iii) mindre betydande institut befinner sig i en krissituation, även med beaktande av ECB:s behörighet att anta beslut i samband med gemensamma förfaranden.

Tillsynen av funktionen av tillsynssystemet utövas av GD Mikrotillsyn III.

5.1 Tillsyn av de nationella behöriga myndigheternas tillsynsmetoder

Artikel 6 i SSM-förordningen
Del VII i ramförordningen om SSM

Artiklarna 19–21, 31.1, 43.4,
52, 99–100, 103 och 135 i
ramförordningen om SSM

Artiklarna 30.2, 30.7 och 34.1 i
SSM-förordningen

GD Mikrotillsyn III främjar en gemensam tillsynskultur inom SSM för att säkerställa dess enhetliga funktion. Samarbete mellan ECB och de nationella behöriga myndigheterna utgör en centralt del av denna verksamhet. I detta syfte upprätthåller GD Mikrotillsyn III institutionella förbindelser med de nationella behöriga myndigheterna och uppmuntrar till personalutbyten mellan de nationella behöriga myndigheterna och ECB och de nationella behöriga myndigheterna emellan. Dessa förbindelser tar formen av multilaterala forum där alla de nationella behöriga myndigheterna deltar, bilaterala besök och kontakter på både ledningsnivå och teknisk nivå.

Med avseende på de multilaterala forumen stöds högre ledningskontakter via anordnande av ett nätverk och konferenser på hög nivå, som syftar till att bistå tillsynsnämnden i utförandet av dess uppgifter med anknytning till tillsyn av mindre betydande institut. Angående förbindelser på expertnivå, möjliggör dessa diskussion av specifika tekniska ämnen i workshoppar och arbetsgrupper.

Med avseende på bilaterala kontakter främjar ECB sådana kontakter på löpande basis både på högre ledningsnivå och expertnivå, i syfte att ta itu med landsspecifika frågor, till exempel genom landsbesök, möten vid ECB och på distans.

Andra former av bilaterala kontakter inbegriper gemensam tillsynsverksamhet och personalutbyten. I syfte att främja en enhetlig tillämpning av höga tillsynsstandarder och även för att stärka sin tillsyn av systemet samordnar GD Mikrotillsyn III personalutbyten mellan ECB och de nationella behöriga myndigheterna eller de nationella behöriga myndigheterna emellan, och kan även samarbeta med de nationella behöriga myndigheterna i samband med inspektioner på plats (se punkterna 5.2 och 5.4), i enlighet med SSM-förordningen. GD Mikrotillsyn III identifierar områden av intresse på grundval av begäranden från de nationella behöriga myndigheterna och tar lämpliga särskilda initiativ. De nationella behöriga myndigheterna tar också initiativ och ger förslag till samarbete inom ramen för SSM avseende tillsyn av mindre betydande institut.

Dessa instrument bidrar till att främja en gemensam tillsynskultur och möjliggör också för ECB att erhålla uppgifter om tillsynsmetoder och om mindre betydande institut på enskild, grupp-, och sektornivå. Detta utgör underlag för främjandet av enhetliga höga tillsynsstandarder. Uppgifterna möjliggör även, som en del av riktade samarbetsinitiativ, samordning av och stöd till de nationella behöriga myndigheternas verksamhet i fall där ett land står inför utmaningar inom sin banksektor för mindre betydande institut och/eller inom sin tillsyn.

5.2 Utarbetande av standarder för tillsyn av mindre betydande institut

Artiklarna 3.4, 4.3 och 6 i SSM-förordningen

GD Mikrotillsyn III bedömer de nationella behöriga myndigheternas tillsynsmetoder i syfte att, i nära samarbete med de nationella behöriga myndigheterna, identifiera bästa praxis. Detta kan göras i form av kartläggningsinsatser eller tematiska granskningar. I detta sammanhang är det nödvändigt att beakta banksektorns, och i tillämplig fall den rättsliga ramens, särdrag i de olika länderna. Med utgångspunkt från bästa identifierade tillsynsmetoder kan GD Mikrotillsyn III och de nationella behöriga myndigheterna utarbeta gemensamma tillsynsstandarder för tillsynen av mindre betydande institut. I vissa fall är dessa gemensamma tillsynsstandarder tillämpliga för både betydande och mindre betydande institut, vilket därmed kräver samarbete med andra verksamhetsområden inom ECB:s banktillsyn.

Vid utarbetande av gemensamma tillsynsstandarder för tillsynen av mindre betydande institut beaktar GD Mikrotillsyn III EU:s enhetliga regelverk som, bland annat, består av kapitalkravsförordningen, kapitalkravsdirektivet och EBA:s tekniska standarder och riktlinjer, och bedömer huruvida en gemensam tolkning och metod borde utarbetas med avseende på mindre betydande institut. Gemensamma tillsynsstandarder utarbetas i synnerhet med beaktande av, å ena sidan, intresset av att främja en enhetlig metod för tillsynen av betydande och mindre betydande institut och, å andra sidan, behovet att beakta de mindre betydande institutens särdrag. Vid utarbetande av gemensamma tillsynsstandarder bör det hållas i åtanke att de bör tillämpas i enlighet med nationell lagstiftning. Användningen av dessa standarder påverkar inte tillämpningen av relevant unionsrätt och nationell lagstiftning.

De gemensamma tillsynsstandarderna kan, i tillämpliga fall och med beaktande av proportionalitet, användas som en referens för antagande av ECB:s rättsakter, i enlighet med SSM-förordningen som ger ECB rätten att anta rättsakter riktade till de nationella behöriga myndigheterna, enligt vilka de nationella behöriga myndigheterna utför tillsynsuppgifter och antar tillsynsbeslut i förhållande till mindre betydande institut.

GD Mikrotillsyn III övervakar därefter hur de gemensamma tillsynsstandarderna tillämpas av de nationella behöriga myndigheterna och samlar in återkoppling från de nationella behöriga myndigheterna om deras tillämpning av de gemensamma standarderna. På grundval av detta rapporterar GD Mikrotillsyn III till de nationella behöriga myndigheterna och tillsynsnämnden. Vidare kan GD Mikrotillsyn III föreslå uppföljningsåtgärder, såsom en revidering av de gemensamma tillsynsstandarderna eller ett antagande av en (bindande) ECB-rättsakt ifall någon sådan ännu inte har utfärdats.

Artiklarna 6.4, 6.5 b och 7 i SSM-förordningen

Artiklarna 67–69 i ramförordningen om SSM

Del IV i ramförordningen om SSM

Migration och övertagande av direkt tillsyn

Ett instituts status kan ändras från mindre betydande till betydande i två fall: i) en bedömning av betydelse, eller ii) övertagande av direkt tillsyn av ECB (se punkt 3.2). För det första, i fall där ECB, vid användning antingen av den reguljära bedömningen av instituts betydelse eller av en särskild bedömning, uppdagar att ett mindre betydande institut uppfyller något av de kvantitativa eller kvalitativa kriterierna, såsom fastställts i SSM-förordningen och ramförordningen om SSM, beslutar ECB att institutet ska anses vara betydande.

För det andra kan beslutet om övertagande av direkt tillsyn även bli nödvändigt för att säkerställa en enhetlig tillämpning av höga tillsynsstandarder. Därför kan ECB, i enlighet med SSM-förordningen, när som helst, på eget initiativ eller på begäran från en nationell behörig myndighet, besluta att utöva direkt tillsyn över ett eller flera mindre betydande institut för att säkerställa en enhetlig tillämpning av höga tillsynsstandarder. Ramförordningen om SSM innehåller en icke uttömmande förteckning över faktorer som ECB ska beakta innan det fattar ett beslut om övertagande av direkt tillsyn.

När ett mindre betydande institut har klassificerats som en betydande enhet som står under tillsyn och ECB beslutar att utöva direkt tillsyn såsom fastställs i SSM-förordningen, inrättas, som en allmän regel, en ny gemensam tillsynsgrupp för detta institut. ECB fastställer ett datum från vilket institutet kommer att omfattas av direkt tillsyn av ECB och följer det förfarande som fastställts i ramförordningen om SSM.

5.3

Tillhandahållande av analytiskt och metodologiskt stöd

Delarna IV och VII i ramförordningen om SSM

Artikel 96 i ramförordningen om SSM

Artikel 6 i SSM-förordningen

Europeiska centralbankens förordning om rapportering av finansiell tillsynsinformation (ECB/2015/13)

GD Mikrotillsyn III utarbetar, i samarbete med de nationella behöriga myndigheterna, metoder som syftar till att skraddarsya den ÖUP-metod som utarbetats för betydande institut i enlighet med de mindre betydande institutens behov och särdrag. Det genomförs även en analys som är inriktad på mindre betydande institut som underlag till sektoriell övervakning och riskidentifiering.

Hantering av förteckningen över mindre betydande institut

GD Mikrotillsyn III är ansvarigt för upprätthållande och uppdatering av förteckningarna över mindre betydande institut, som offentliggörs på [ECB:s webbplats för banktillsyn](#). Varje år uppmanar GD Mikrotillsyn III de nationella behöriga myndigheterna att genomföra en reguljär bedömning av betydelse av enheter som de utövar tillsyn över på ett samordnat, dokumenterat och systematiskt sätt i syfte att antingen förklara eller bekräfta dem som mindre betydande eller besluta om en möjlig ändring av deras status. GD Mikrotillsyn III samordnar även särskilda granskningar för att hålla förteckningen över mindre betydande institut uppdaterad på grundval av förändringar av villkor eller för att omklassificera ett institut baserat på särskilda, specifika och exceptionella omständigheter, t.ex. en

sammanslagning av kreditinstitut, som anmäls av de nationella behöriga myndigheterna.

Tilldelning av en prioritetsranking för mindre betydande institut

För att en effektiv tillsyn ska kunna utövas och ECB:s deltagande ska kunna skraddarsys klassificeras mindre betydande institut i kategorier på grundval av inneboende risknivå och inverkan, dvs. vilket hot som de utgör för finansiell stabilitet. Målet är att fastställa en prioritetsordning för enskilda mindre betydande institut som ska användas vid tilldelning av tillsynsresurser inom ramen för SSM, både vid de nationella behöriga myndigheterna och vid ECB. Prioritetsrankingen för varje mindre betydande institut beräknas åtminstone årligen i en gemensam process mellan GD Mikrotillsyn III och de nationella behöriga myndigheterna. De nationella behöriga myndigheterna deltar fullt ut i klassificeringsprocessen och i dialogen med GD Mikrotillsyn III och de bidrar till att fastställa den gemensamma metod som används för att klassificera mindre betydande institut. Intensitetsnivån för indirekt tillsyn av mindre betydande institut av GD Mikrotillsyn III beror på prioritetsrankingen för det institut som står under tillsyn.

SSM:s ÖUP för mindre betydande institut

De nationella behöriga myndigheterna har ansvaret för genomförande av en ÖUP-insats avseende mindre betydande institut, inbegripet tilldelning av betyg, bedömning av ICAAP och ILAAP för mindre betydande institut samt antagande av slutliga ÖUP-beslut. Inte desto mindre är det, för att främja en gemensam förståelse och en samordnad metod inom ramen för SSM på grundval av högsta standarder, viktigt för de nationella behöriga myndigheterna att tillämpa en enhetlig metod för ÖUP. I detta avseende används den metod för ÖUP som utarbetats för betydande institut som referens och utarbetas för mindre betydande institut, med beaktande av proportionalitetsprincipen och de mindre betydande institutens särdrag. I synnerhet inbegriper metoden olika grader av förenkling, beroende på det mindre betydande institutets prioritetsranking som fastställs i prioriteringsbedömningen, vilka på ett adekvat sätt återspeglar proportionalitetsprincipen och de mindre betydande institutens särdrag.

Identifiering av risker och sårbarheter på systemnivå

På grundval av tillsynsrapportering, samt annan insamling av uppgifter och statistiska databaser som är tillgängliga för ECB:s banktillsyn, utför GD Mikrotillsyn III analyser och utarbetar ett system för identifiering av risker och sårbarheter med anknytning till mindre betydande institut. Genom användning av tillsynsuppgifter identifierar GD Mikrotillsyn III mindre betydande institut eller grupper av sådana som erfar en höjd risknivå. Det bedömer regelbundet den aktuella

risksituationen på grundval av kvantitativa bedömningar, som genomförs utifrån uppsättningar av indikatorer, rapporter och statistiska modeller.

Dessa uppgifter har olika syften och i analyserna beaktas även information från annan verksamhet som genomförs vid GD Mikrotillsyn III, t.ex. sektoriell tillsyn. Analyserna från GD Mikrotillsyn III fungerar även som ett bidrag till relevanta policyområden och till den makrotillsyn som genomförs av GD Mikrotillsyn IV och GD Makrotillsyn/finansiell stabilitet.

5.4 Tillsyn av mindre betydande institut på enskild och sektornivå

Artiklarna 6, 12.1 och 31.2 i SSM-förordningen

Artiklarna 96–98 i ramförordningen om SSM

Europeiska centralbankens riktlinje om principer för samordningen av bedömningen och om övervakningen av institutionella skyddssystem inklusive betydande och mindre betydande institut (ECB/2016/37)

Europeiska centralbankens riktlinje om tillvägagångssättet för erkännande av institutionella skyddssystem (ECB/2016/38)

Utan att det påverkar de nationella behöriga myndigheternas ansvar för direkt tillsyn av mindre betydande institut genomför GD Mikrotillsyn III en riskbaserad tillsyn med anknytning till de nationella behöriga myndigheternas tillsyn av mindre betydande institut på enskild och sektornivå så att det kan bilda sig en välgrundad och läglig uppfattning om funktionen av SSM:s tillsynssystem. Det tillhandahåller även, på ett lägligt och effektivt sätt, synpunkter på enskilda tillsynsfall, via meddelanden om finansiell försäkring, samt gemensamma förfaranden. I detta avseende har GD Mikrotillsyn III ett nära samarbete med de nationella behöriga myndigheterna och förlitar sig på information från de nationella behöriga myndigheterna när de genomför sin tillsynsverksamhet. På detta sätt bidrar GD Mikrotillsyn III till att uppfylla det gemensamma målet att åstadkomma enhetliga tillsynsresultat och stabilitet inom banksektorn i de deltagande medlemsstaterna. GD Mikrotillsyn III genomför även tematiska granskningar för att identifiera och främja höga tillsynsstandarder. Verksamhet genomförs huvudsakligen på distans, men i särskilda fall kan ECB delta i inspektioner på plats.

Intensiteten av institutspecifik och sektoriell tillsyn följer en riskbaserad metod som stämmer överens med proportionalitetsprincipen. Denna metod bygger på en prioriteringsmetod som innebär att det sker en rangordning av mindre betydande institut och sektorer av sådana i enlighet med deras risknivå och systeminverkan, och därigenom fastställs en fördelning av tillsynsresurser. Tillsynsverksamhet tar formen av regelbundna bedömningar som genomförs i nära samarbete med de nationella behöriga myndigheterna i syfte att till fullo utnyttja synergieffekter. Dessutom bedömer ECB, för mindre betydande institut av hög prioritet, de nationella behöriga myndigheternas väsentliga tillsynsförfaranden samt väsentliga utkast till beslut.

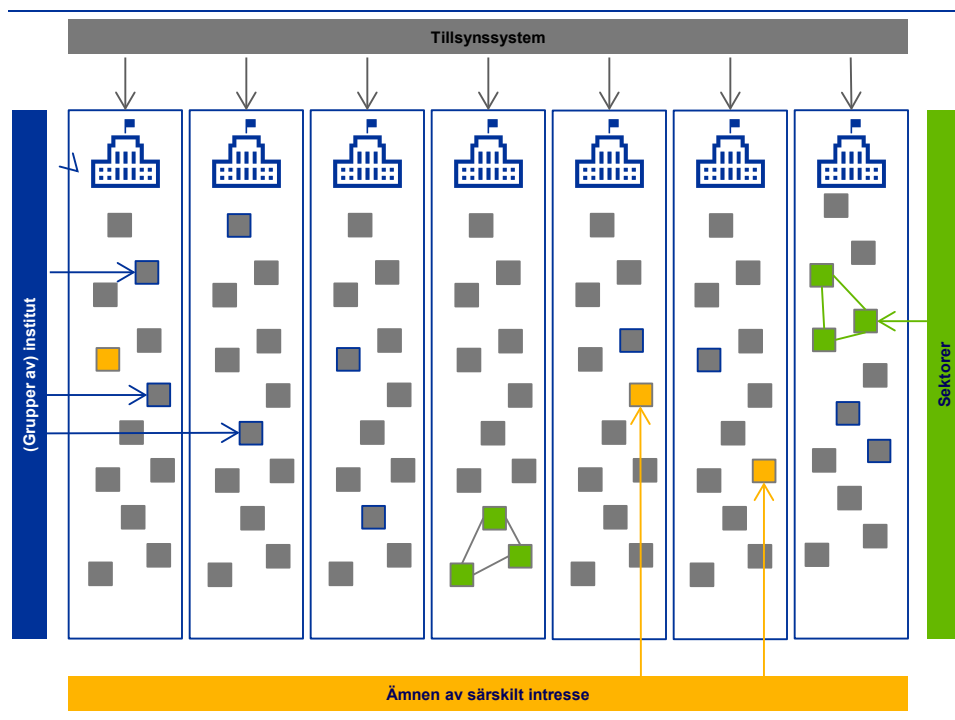
GD Mikrotillsyn III utövar tillsyn av mindre betydande institut i tre dimensioner i nära samarbete med de nationella behöriga myndigheterna: institutspecifik tillsyn, sektoriell tillsyn och tematiska granskningar (se [figur 21](#)).

För mindre betydande institut som befinner sig i en krissituation kan det, utan att det påverkar de nationella behöriga myndigheternas ansvar för krishantering, förekomma ett närmare samarbete mellan GD Mikrotillsyn III och de nationella behöriga myndigheterna. Detta följer ett specifikt beslut om att säkerställa att de

nationella behöriga myndigheterna vidtar nödvändiga åtgärder i god tid och att en SSM-övergripande översikt av möjliga konsekvenser för övriga institut kan erhållas.

Figur 21

Tre dimensioner av tillsyn av mindre betydande institut

Källa: ECB:s banktillsyn.

Tillsyn av mindre betydande institut på enskild nivå

För att kunna utöva tillsyn av mindre betydande institut på ett effektivt sätt bedömer ECB information om enskilda mindre betydande institut som erhålls från de nationella behöriga myndigheterna och andra källor, med inriktning på sådana av hög prioritet samt på mindre betydande institut som erfar finansiell försämring. ECB:s tillsyn av mindre betydande institut utövas i nära samarbete med de nationella behöriga myndigheterna och syftar till att säkerställa att alla väsentliga risker inom de mindre betydande instituten hanteras på ett försiktigt sätt av de nationella behöriga myndigheterna. GD Mikrotillsyn III:s tillsyn av mindre betydande institut ger också en kanal för ge synpunkter om tillsynens effektivitet och dess resultat inom ramen för SSM, och bidrar därmed även till utarbetandet av gemensamma standarder eller gemensamma tillsynsstandarder. GD Mikrotillsyn III ger ett mervärde för nationella tillsynsbedömningar genom att tillföra en SSM-övergripande synvinkel.

Nära samarbete med de nationella behöriga myndigheterna, som förblir ansvariga för den direkta tillsynen av mindre betydande institut medan ECB utövar en övergripande tillsynsfunktion, säkerställer att synergieffekter utnyttjas till fullo.

Tillsyn av mindre betydande institut på sektornivå

Många mindre betydande institut har inte en prioritet som klassificeras som hög. Även om detta innebär en lägre risknivå för och/eller en lägre inverkan på det inhemska finansiella systemet är ett stort antal mindre betydande institut organiserade i sektorer. Sammantagna kan de utgöra en risk för eller ha en inverkan på det inhemska finansiella systemet. Syftet med sektoriell tillsyn är att fånga in spridningseffekter och bedöma huruvida den uppfattning av stöd eller börda som fås genom det sektoriella arrangemanget, samt eventuella tillsynsarrangemang som tros vara av nytta, bekräftas i praktiken. Sektoriell tillsyn utövas löpande.

Vid sektoriell tillsyn beaktas banker som är nära sammankopplade utan att vara en grupp, vilket möjligen kräver att tillsynsorganet betraktar riskerna med mindre betydande institut ur ett systemperspektiv. Detta nära samarbete skulle kunna förekomma genom delade centrala tjänster, ömsesidiga avtal om stöd eller andra former av samarbete. När de relevanta sektorerna har identifierats är det viktigt att fastställa omfattningen av den information som krävs för att få en god förståelse av dessa sektorer, i synnerhet med avseende på en sektors risksituation. Sådan information skulle kunna inbegripa interinstitutionella arrangemang genom vilka grupper av banker med ömsesidiga strukturer för stöd och bördor inrättas.

GD Mikrotillsyn III ger mervärde åt nationella tillsynsanalyser genom att tillföra en SSM-övergripande synvinkel, genom att förse de nationella behöriga myndigheterna med gränsöverskridande riktmärken samt genom att identifiera sektoriella risker och systemrisker.

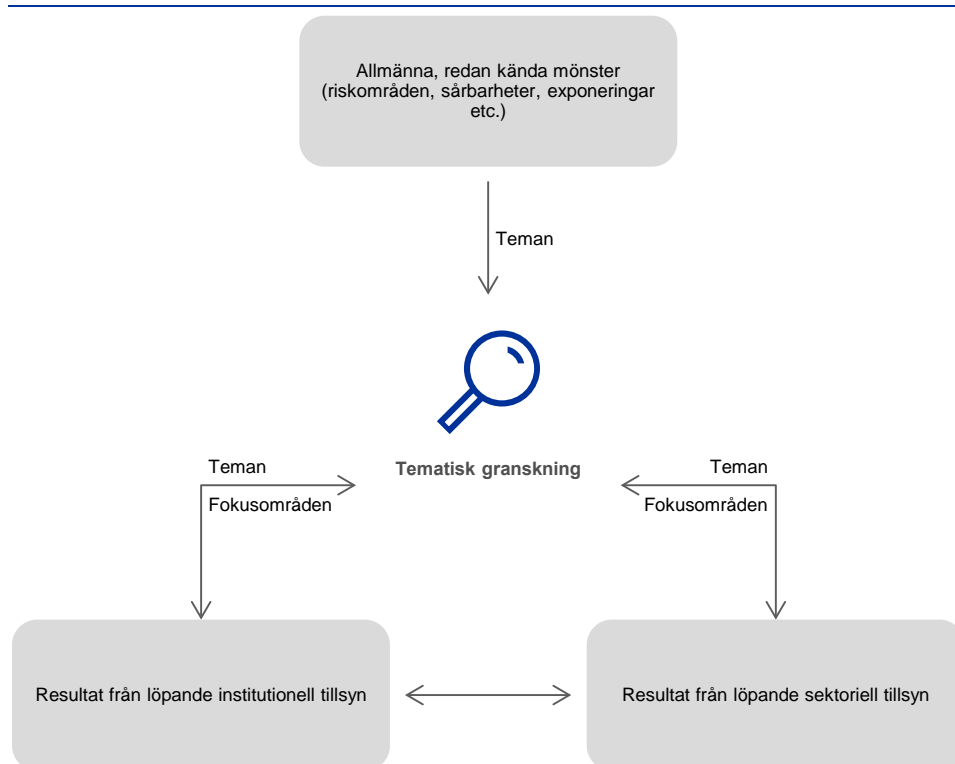
För vissa enheter som står under tillsyn som är starkt sammankopplade utan att de utgör en grupp (t.ex. genom ett institutionellt skyddssystem, se punkt 4.11) utgör tillsynen med anknytning till sektorerna för mindre betydande institut ett viktigt element som syftar till att säkerställa att tillsynssystemet fungerar på ett effektivt och enhetligt sätt.

Genomförande av tematiska granskningar för mindre betydande institut

Som ett komplement till den reguljära verksamheten för institut och sektorer genomförs tematiska granskningar som riktade projekt som är fokuserade på vissa risker eller ämnen av särskilt intresse vilka påverkar alla eller ett urval av banker, potentiellt i flera jurisdiktioner. Denna landsöverskridande dimension medger en större grad av riktmärkning inom ramen för SSM. Sådana tematiska granskningar benämns även "djupdykningar". De kan genomföras på distans eller under särskilda omständigheter på plats. Tematiska granskningar planeras och genomförs i nära samarbete med de nationella behöriga myndigheterna. Synergieffekter av sektoriell tillsyn utnyttjas när dessa granskningar görs.

Figur 22

Tematisk granskning av mindre betydande institut

Källa: ECB:s banktillsyn.

Bedömning av anmälningar från de nationella behöriga myndigheterna

Anmälan av nationella behöriga myndigheters väsentliga tillsynsförfaranden och tillsynsbeslut är utformad för att göra det möjligt för ECB att utöva tillsyn av tillsynssystemets funktion, för att säkerställa en enhetlig tillämpning av tillsynsramen och för att främja höga tillsynsstandarder i ett tidigt skede av väsentliga tillsynsförfaranden och väsentliga utkast till beslut. Den utgör även en informationskälla för institutionell och sektoriell tillsyn av mindre betydande institut (se ovan).

ECB:s tillsyn följer en riskbaserad metod som stämmer överens med proportionalitetsprincipen och därför bygger på en prioriteringsmetod som innebär att en rangordning sker av mindre betydande institut i enlighet med deras risknivå och systeminverkan i mindre betydande institut av hög prioritet och sådana som inte har hög prioritet.

ECB har en rådgivande roll i förhållande till utkast till väsentliga beslut i syfte att främja tillsyn som är enhetlig och av hög kvalitet, och kan ge råd åt en nationell behörig myndighet att ytterligare bedöma specifika aspekter av ett väsentligt tillsynsförfarande vid en nationell behörig myndighet. För att kunna göra detta erhåller GD Mikrotillsyn III förhandsanmälningar från de nationella behöriga

myndigheterna om väsentliga förfaranden och väsentliga utkast till beslut för alla mindre betydande institut av hög prioritet. För andra mindre betydande institut kan de nationella behöriga myndigheterna på eget initiativ meddela ECB. ECB kan begära att en nationell behörig myndighet ytterligare bedömer specifika aspekter av ett anmält väsentligt tillsynsförfarande och kan ge sina synpunkter till en nationell behörig myndighet om ett anmält väsentligt utkast till beslut.

GD Mikrotillsyn III erhåller rapporter om de nationella behöriga myndigheternas tillsynsplanering, deras tillsynsprioriteringar och de tillsynsåtgärder som de har vidtagit samt om hur de genomför sina tillsynsuppgifter med avseende på alla mindre betydande institut, oavsett den prioriteringsranking som de tilldelats. Icke desto mindre beaktas prioriteringen vid fastställande av vilken omfattning av information som krävs. Dessa rapporter möjliggör, tillsammans med särskilda begäranden om information som skickas till de nationella behöriga myndigheterna och landsbesök, för ECB att bedöma huruvida tillsynsstandarder av hög kvalitet tillämpas på ett enhetligt sätt och att kontrollera huruvida jämförbara situationer leder till jämförbara resultat inom SSM. På grundval av den information som erhålls rapporterar GD Mikrotillsyn III till de nationella behöriga myndigheterna och tillsynsnämnden om den nationella behöriga myndighetens verksamhet med anknytning till mindre betydande institut, med tonvikt på de framsteg som görs mot en enhetlig tillämpning av höga tillsynsstandarder.

Dessutom omfattas de nationella behöriga myndigheterna av andra specifika anmälningskrav, t.ex. när den finansiella ställningen för ett mindre betydande institut försämras snabbt och väsentligt, när administrativa sanktioner åläggs ett mindre betydande institut, när en särskild bedömning av ett mindre betydande instituts potentiella betydelse görs av en nationell behörig myndighet, eller när särskilda förändringar görs i förteckningen över mindre betydande institut.

Dessa anmälningskrav gäller alla mindre betydande institut, oavsett deras prioriteringsranking. Medan anmälningar om en snabb och väsentlig försämring av ett mindre betydande institut samt bedömning av ett mindre betydande instituts potentiella betydelse ska lämnas in på ad hoc-basis ska anmälan om administrativa sanktioner som åläggs mindre betydande institut göras på årsbasis. Den information som tillhandahålls hjälper ECB att utföra sin tillsynsuppgift.

ECB:s roll inom krishantering för mindre betydande institut

Ansvar för organisation och genomförande av krishanteringsverksamhet med anknytning till mindre betydande institut ligger hos de nationella behöriga myndigheterna och andra relevanta myndigheter på nationell nivå.

Mot bakgrund av fördelningen av uppgifter inom ramen för SSM kräver hanteringen av krissituationer där ett mindre betydande institut är inblandat utökad informationsutbyte och utökad samordning mellan den berörda nationella behöriga myndigheten, i dess roll som direkt tillsynsorgan för mindre betydande institut, och ECB, i egenskap av behörig myndighet för fattande av beslut om gemensamma förfaranden, även med beaktande av dess tillsynsfunktion. Trots att den nationella behöriga myndigheten är ansvarig för att fatta tillsynsbeslut och vidta tillsynsåtgärder med anknytning till det mindre betydande institutet som befinner sig i kris, uppstår således ett behov av intensifierat samarbete nära tidpunkten då det mindre betydande institutet inte längre är livskraftigt, när den kritiska situationen för det mindre betydande institutet kräver nära samarbete mellan ECB och den nationella behöriga myndigheten med avseende på behovet att överväga likvidation eller resolution av banken, ansvaret för återkallandet av auktorisationen, bedömningen av förvärv eller utökningar av kvalificerade innehav, samt beviljandet av nya auktorisationer (t.ex. för ett broinstitut).

Samarbete mellan de nationella behöriga myndigheterna och ECB inom området krishantering syftar till att ge stöd till de respektive uppgifterna för den nationella behöriga myndigheten och ECB, och säkerställer att den nödvändiga informationen finns tillgänglig i händelse av att snabba beslut behöver fattas inom korta tidsramar.

Den information som utbyts och samarbetet mellan ECB och en nationell behörig myndighet är proportionell mot de risker som ett mindre betydande institut utgör, och härvid beaktas bankspecifika lösningar som den nationella behöriga myndigheten redan här kännedom om. Dessa skulle också kunna inbegripa lösningar som identifierats i samband med ett institutionellt skyddssystem, samarbetsavtal om ömsesidig solidaritet eller någon annan sorts frivillig fond.

SSM-myndigheterna (dvs. ECB och de nationella behöriga myndigheterna) och SRM-myndigheterna (dvs. den gemensamma resolutionsnämnden och de nationella behöriga myndigheterna) samarbetar och utbyter den information som krävs för utövande av deras respektive roller (dvs. som myndigheter med ansvar för tillsynen av mindre betydande institut och ECB i egenskap av behörig myndighet för gemensamma förfaranden) i enlighet med SSM-förordningen och SRM-förordningen. Med avseende på gemensamma förfaranden som utlöses genom krishanteringen för mindre betydande institut kan ECB även samarbeta med de ansvariga resolutionsmyndigheterna (se punkt 1.4.5 och punkt 3).

Figur 23

ECB:s/nationella behöriga myndigheters samarbetsram för krishantering för mindre betydande institut

Källa: ECB:s banktillsyn.

Deltagande i inspektioner på plats

De nationella behöriga myndigheterna är ansvariga för genomförande av inspektioner på plats vid de mindre betydande instituten i enlighet med unionsrätt (och, i tillämpliga fall, det nationella införlivandet av sådan rätt) och tillämplig nationell lagstiftning, EBA:s standarder och metoder samt de standarder och metoder som följs inom ramen för SSM.

I syfte att ytterligare främja en enhetlig tillämpning av höga tillsynsstandarder och för att intensifiera dess tillsyn av mindre betydande institut samarbetar GD Mikrotillsyn III med de nationella behöriga myndigheterna i samband med inspektioner på plats i linje med SSM-förordningen. ECB kan, från fall till fall, bidra till inspektioner på plats vid mindre betydande institut genom att delta i de nationella behöriga myndigheternas inspektioner på plats, föreslå att medlemmar från mer än en nationell behörig myndighet medverkar i tillsynsgruppen eller, under vissa exceptionella omständigheter, genomföra sina egna undersökningar.

Deltagande i inspektioner på plats ger ECB en mer fullständig bild av ett specifikt institut, ämne eller risker med anknytning till mindre betydande institut och gör det möjligt för ECB att berika sin jämförande bedömning. Det främjar ECB: förståelse för genomförandet av de nationella behöriga myndigheternas tillsyn, främjar utbyte av personal bland de nationella behöriga myndigheterna och skapar ett nätverk av tillsynsorgan för mindre betydande institut. Genom att delta i inspektioner på plats vid mindre betydande institut utvecklar ECB sitt samarbete med de berörda

nationella behöriga myndigheterna och säkerställer att inspektioner på plats genomförs i enlighet med högsta standarder och med de mest lämpliga resurserna.

Ordlista

Bankunionen

En av byggstenarna för fullbordande av den ekonomiska och monetära unionen, som består av ett integrerat finansiellt ramverk med en gemensam tillsynsmekanism, en gemensam resolutionsmekanism för banker och ett enhetligt regelverk, inbegripet harmoniserade insättningsgarantisystem, som skulle kunna utvecklas till ett gemensamt europeiskt insättningsgarantisystem.

Kapitalkravsförordningen/kapitalkravsdirektivet (kapitalkravsdirektivet)

Kapitalkravsförordningen och kapitalkravsdirektivet: [förordning \(EU\) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag](#) (kapitalkravsförordningen och [direktiv 2013/36/EU om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag](#) (kapitalkravsdirektivet). Hänvisas ofta gemensamt till som kapitalkravsdirektivet.

ECB-tillsynsbeslut

En rättsakt som antas av ECB vid utövandet av de uppgifter och befogenheter som det tilldelats genom SSM-förordningen. Det är riktat till en eller flera enheter eller grupper som står under tillsyn eller en eller flera andra personer och utgör inte en allmängiltig rättsakt.

Befogenheter avseende verkställighet och sanktioner

Befogenheter som står till ECB:s förfogande som syftar till i) att tvinga en enhet eller person som står under tillsyn att uppfylla tillsynskraven, dvs. verkställighet respektive ii) bestraffning av en enhet som står under tillsyn för bristande efterlevnad av tillsynskraven genom en ekonomisk sanktion.

Europeiska bankmyndigheten (EBA)

EBA är en oberoende EU-myndighet som inrättades den 1 januari 2011 för att säkerställa effektiv och konsekvent reglering och tillsyn inom EU:s banksektor. Dess främsta uppgift är att bidra till upprättandet av ett enhetligt europeiskt regelverk för bankverksamhet. Syftet med detta regelverk är att tillhandahålla en enda uppsättning harmoniserade tillsynsregler i hela EU. EBA spelar också en viktig roll när det gäller att främja en enhetlig tillsynspraxis i hela EU. I EBA:s uppdrag ingår dessutom att bedöma risker och sårbarheter i EU:s banksektor.

Fallissemang eller sannolikt fallissemang

Ett av de tre kumulativa villkor som fastställer huruvida resolutionsmyndigheter bör vidta resolutionsåtgärder gentemot ett kreditinstitut. I artikel 32.4 i direktivet om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag definieras när ett kreditinstitut ska anses falla eller sannolikt kommer att falla (fastställandet ska göras av en tillsyns- eller resolutionsmyndighet).

Intern process för bedömning av kapitalbehov (ICAAP)

De strategier och processer som bankerna är skyldiga att inrätta för att fortlöpande värdera och upprätthålla internt kapital som till belopp, slag och fördelning enligt deras uppfattning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som de är eller kan bli exponerade för. De behöriga myndigheterna granskar ICAAP som en del av ÖUP.

Intern likviditetsutvärderingsprocess (ILAAP)

De strategier, riktlinjer, processer och system som banker är skyldiga att inrätta för hantering och övervakning av likviditetsrisker och finansieringspositioner. De behöriga myndigheterna granskar ILAAP som en del av ÖUP.

Intern modell

En metod för mätning och hantering av risker som tillämpas för att beräkna kapitalbaskraven som tillhör ett kreditinstitut och kräver förhandstillstånd från den behöriga myndigheten i enlighet med del tre i kapitalkravsförordningen.

Gemensam tillsynsgrupp

En tillsynsgrupp som består av personal från ECB och nationell behörig myndighet som ansvarar för tillsynen av en betydande enhet eller grupp som står under tillsyn.

Nationell behörig myndighet

En offentlig myndighet eller ett offentligt organ som officiellt har erkänts i nationell lagstiftning och som enligt nationell lagstiftning har befogenhet att utöva tillsyn över institut som en del av tillsynssystemet i den berörda medlemsstaten.

Förfarandet med implicit godkännande

En standardiserad beslutsprocess som inrättats genom SSM-förordningen för ECB:s tillsynsverksamhet. Tillsynsnämnden utarbetar utkast till beslut som lämnas in för antagande av ECB-rådet. Beslut anses vara antagna såvida inte ECB-rådet motsätter sig detta inom en fastställd tidsperiod på högst tio arbetsdagar.

Passförfaranden

Förfaranden för etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster i andra medlemsstater av alla kreditinstitut som auktoriserats av de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat, och står under deras tillsyn, förutsatt att sådan verksamhet omfattas av auktorisationen (såsom regleras genom artiklarna 33–46 i kapitalkravsdirektivet).

Kvalificerat innehav

Ett ägande i ett kreditinstitut, där innehavet representerar 10 procent eller mer av kapitalet eller samtliga röster eller möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av detta kreditinstitut.

Betydelse

Det kriterium som fastställer tilldelningen av tillsynsansvar till ECB eller de nationella behöriga myndigheterna inom ramen för den gemensamma tillsynsmekanismen. Nivån för kreditinstituts betydelse är baserad på kriterier som fastställs i SSM-förordningen och specificeras i ramförordningen om SSM.

Gemensamma resolutionsmekanismen (SRM)

En mekanism som började tillämpas fullt ut den 1 januari 2016, genom vilken enhetliga regler och ett enhetligt förfarande fastställs för resolution av kreditinstitut som inrättats inom bankunionen. Den stöds av den gemensamma resolutionsnämnden, som är den europeiska resolutionsmyndigheten för bankunionen, som för ett nära samarbete med de nationella resolutionsmyndigheterna i de deltagande medlemsstaterna. I resolutionssyfte förfogar den gemensamma resolutionsmekanismen över en gemensam resolutionsfond.

Ett enhetligt regelverk

Det enhetliga regelverket för bankverksamhet syftar till att tillhandahålla en enhetlig uppsättning tillsynsregler som kreditinstitut måste respektera i hela EU. Utöver den lagstiftning som utarbetats av Europaparlamentet och Europeiska unionens råd med stöd från Europeiska kommissionen har EBA behörighet att ytterligare utveckla detta enhetliga regelverk och övervaka dess genomförande.

Gemensamma tillsynsmekanismen (SSM)

En mekanism som består av ECB och de nationella behöriga myndigheterna i de deltagande medlemsstaterna för utövande av tillsynsuppgifter som tilldelats ECB. ECB ansvarar för att denna mekanism, som utgör en del av bankunionen, fungerar på ett effektivt och enhetligt sätt.

Ramförordningen om SSM

I regelverket fastställs, i synnerhet, de praktiska formerna för samarbetet mellan ECB och de nationella behöriga myndigheterna inom den gemensamma tillsynsmekanismen, i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 6 i SSM-förordningen.

SSM-förordningen

Rättsakten genom vilken den gemensamma tillsynsmekanismen för kreditinstitut inom euroområdet, och potentiellt även andra EU-medlemsstater skapas, såsom en av Europas bankunions huvuddelar. Genom SSM-förordningen tilldelas ECB särskilda uppgifter i samband med tillsynen över kreditinstitut.

Program för tillsynsgranskning (SEP)

I enlighet med artikel 99 i kapitalkravsdirektivet antar ECB:s banktillsyn årligen ett program för tillsynsgranskning för de institut som ECB utövar tillsyn över. I detta program fastställs för varje institut den huvudsakliga tillsynsverksamhet som kommer att genomföras för att övervaka risker och hantera svagheter. Det fastställs vilka institut som ska bli föremål för skärpt tillsyn. Ett program för tillsynsgranskning för ett betydande institut omfattar löpande tillsynsverksamhet, inspektion på plats och utredningar av interna modeller.

Tillsynsmanual

En manual med en beskrivning av de allmänna principerna, processerna och förfarandena samt metoden för tillsynen av betydelse och mindre betydande institut, med beaktande av principerna för SSM:s funktion. Här beskrivs förfarandena för samarbete inom ramen för SSM och med myndigheterna utanför SSM.

Översyns- och utvärderingsprocess (ÖUP)

Den process som används för vägledning av tillsynsgranskningen av betydande och mindre betydande kreditinstitut samt för att fastställa huruvida möjliga ytterligare krav bör tillämpas (utöver minimikraven) med avseende på kapitalbas, offentliggörande eller likviditet, eller huruvida några andra tillsynsåtgärder bör vidtas.

Förkortningar

COREP	Gemensam rapportering om kapitalbehov	GD Mikrotillsyn II	Generaldirektoratet för mikrotillsyn II
EBA	Europeiska bankmyndigheten	GD Mikrotillsyn III	Generaldirektoratet för mikrotillsyn III
ECB	Europeiska centralbanken	GD Mikrotillsyn IV	Generaldirektoratet för mikrotillsyn IV
ECBS	Europeiska centralbankssystemet	GD	Generaldirektoratet för rättsfrågor – avdelningen för tillsynslagstiftning
Eiopa	Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten	Rättsfrågor/avdelningen för tillsynslagstiftning	
ESM	Europeiska stabilitetsmekanismen	GD Statistik	Statistik (generaldirektorat)
ESRB	Europeiska systemrisknämnden	GD Tillsynsnämndens sekretariat	Generaldirektoratet för tillsynsnämndens sekretariat
EU	Europeiska unionen	ICAAP	Intern process för bedömning av kapitalbehov
EUF-fördraget	Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt	ILAAP	Intern likviditetsutvärderingsprocess
Ficod	Direktivet om finansiella konglomerat	IPS	Institutionellt skyddssystem
Finrep	Finansiell rapportering	NSFR	Stabil nettofinansieringskvot
FSB	Rådet för finansiell stabilitet	SEP	Program för tillsynsgranskning
GD Ekonomisk och penningpolitisk analys	Generaldirektoratet för ekonomisk och penningpolitisk analys	SRB	Gemensamma resolutionsnämnden
GD Finansiell stabilitet, finansiella tjänster och kapitalmarknadsunionen	Generaldirektoratet för finansiell stabilitet, finansiella tjänster och kapitalmarknadsunionen	SRF	Gemensamma resolutionsfonden
GD Makrotillsyn/finansiell stabilitet	Generaldirektoratet för makrotillsyn och finansiell stabilitet	SRM	Gemensam resolutionsmekanism
GD Mikrotillsyn I	Generaldirektoratet för mikrotillsyn I	SSM	Gemensam tillsynsmekanism
		STE	Short Term Exercise
		Vd	Verkställande direktör
		ÖUP	Översyns- och utvärderingsprocess

© Europeiska centralbanken, 2019

Postadress 60640 Frankfurt am Main, Tyskland
Telefon +49 69 1344 0
Webbplats www.bankingsupervision.europa.eu

Alla rättigheter förbehålls. Återgivning för undervisningsändamål och icke-kommersiella syften är tillåten, under förutsättning att källan anges.

PDF

ISBN 978-92-899-3723-8, DOI:10.2866/586423, QB-04-19-099-SV-N